

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 136 S

(2022–2023)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 136 S

(2022–2023)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Innhold

1	Bakgrunn	5	Vedlegg	
2	Nærmere om innholdet i rettsaktene	7	1	EØS-komiteen beslutning nr. 171/2021 av 11. juni 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)
2.1	Overordnet om betalingskontodirektivet	7		15
2.2	Regler om sammenlignbarheten av gebyrer for betalingskontoer ...	7	2	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU av 23. juli 2014 om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner
2.3	Kontobytte	7		20
2.4	Tilgang til betalingskontoer	7		
2.5	Håndheving, tvisteløsning og sanksjoner	8		
2.6	Delegerte rettsakter	8		
3	Beslutningen i EØS-komiteen	9	3	Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32 av 28. september 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for en standardisert EU-terminologi for de mest representative betalingskontotjenestene
3.1	Generelt om beslutningen	9		47
3.2	Særlig om tilpasningstekst	9		
4	Forholdet til norsk rett	11		
5	Økonomiske og administrative konsekvenser	12		
6	Vurdering	13	4	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/33 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for gebyroppgaven og dens felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU
	Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34	14	5	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/34 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for dokumentet med gebyropplysninger og dets felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU
				93

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 136 S

(2022–2023)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 25. august 2023,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 11. juni 2021 ved beslutning nr. 171/2021 å endre EØS-avtalens vedlegg IX finansielle tjenester ved å innlemme europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU av 23. juli 2014 om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner i EØS-avtalen. Beslutningen omfatter også delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32 av 28. september 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU med hensyn til tekniske regulerings-

standarder for en standardisert EU-terminologi for de mest representative betalingskonto-tjenestene, Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/33 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for gebyropgaven og dens felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU og Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/34 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

dokumentet med gebyropplysninger og dets felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU.

Gjennomføring av betalingskontodirektivet (2014/92/EU) med tilhørende rettsakter har krevd lovendring. Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning er derfor nødvendig i medhold av Grl. § 26 annet ledd.

Lov 18. desember 2020 nr. 146 om finansavtaler (finansavtaleloven) gjennomfører de privatrettslige delene av direktivet, jf. Prop. 92 LS

(2019–2020) og Innst. 104 L (2020–2021). Loven trådte i kraft 1. januar 2023. Utfyllende forskriftsregler er fastsatt i forskrift 19. september 2022 nr. 1612 om finansavtaler (finansavtaleforskriften). Finansavtaleforskriften trådte i kraft 1. januar 2023. Enkelte regler i forskriften trer først i kraft 1. juli 2023.

EØS-komiteens beslutning og rettsaktene i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om innholdet i rettsaktene

2.1 Overordnet om betalingskontodirektivet

Direktivet har til formål å forbedre de rådende forhold på det indre marked som kan avskrekke betalingstjenesteytere fra å utøve sin etableringsadgang eller frihet til å yte tjenester i medlemsstatene på grunn av vanskene med å få kunder på et nytt marked. Å gå inn på nye markeder medfører ofte store investeringer. Det fremgår av direktivets fortale at slike investeringer er berettiget bare dersom betalingstjenesteyteren forventer tilstrekkelige muligheter og en tilsvarende etterspørsel fra forbrukerne. Forbrukernes lave mobilitet når det gjelder finansielle tjenester til privatkunder, skyldes i stor grad mangelen på åpenhet og mulighet for å sammenligne gebyrene og tjenestene som tilbys, samt vanskene med å bytte betalingskonto. Disse faktorene demper også etterspørselen. Dette er særlig tilfellet i grenseoverskridende sammenhenger.

Ettersom visse potensielle kunder ikke åpner betalingskonto, enten fordi de har fått avslag, eller fordi de ikke tilbys egnede produkter, er den mulige etterspørselen etter betalingskontotjenester i medlemsstatene ennå ikke utnyttet til fulle. Bredere deltakelse av forbrukerne i det indre marked vil videre stimulere betalingstjenesteyterne til å tre inn på nye markeder. Å skape de nødvendige vilkår for at alle forbrukere skal ha tilgang til en betalingskonto, er en forutsetning for å fremme deres deltakelse i det indre marked og gi dem mulighet til å høste fordelene det indre marked har skapt.

Direktivet er ikke til hinder for at medlemsstatene kan beholde eller innføre strengere bestemmelser for å beskytte forbrukerne, forutsatt at disse bestemmelsene er i samsvar med deres forpliktelser i henhold til EØS-retten og direktivet.

2.2 Regler om sammenlignbarheten av gebyrer for betalingskontoer

Sammenlignbarheten av gebyrer for betalingskontoer er nærmere regulert i artikkel 3 til 8.

Direktivet gir regler som innebærer at medlemsstatene skal utarbeide en liste over de mest representative betalingskontotjenestene som er gebyrbelagt på nasjonalt nivå, og en standardisert terminologi for de samme tjenestene. Forbrukerne skal videre sikres en adgang til et dokument med gebyropplysninger og en ordliste med standardisert terminologi. I tillegg gir direktivet regler om en årlig gebyroppgave for betalingskontoer, regler om sammenlignbare prisopplysninger på nettstedet og markedsføring av betalingskontotjenester til forbrukere. Direktivet inneholder særskilte regler som gjelder for betalingskontoer som tilbys i pakker med andre produkter eller tjenester.

2.3 Kontobytte

Regler om kontobytte gis i artikkel 9 til 14. Direktivet gir her regler som skal sikre at en forbruker har tilgang til en tjeneste som lar forbrukeren bytte leverandør av betalingskonto. Tjenesten er begrenset til bytte av leverandør der betalingskontoen føres i samme valuta. Direktivet innebærer detaljerte regler om byttetjenesten, herunder regler for overføring av tidligere inngåtte avtaler om faste betalingsoppdrag og direktebelastninger. Byttetjenesten gjelder ikke kun for bytte mellom betalingstjenesteytere i forbrukerens medlemsstat, men også i et visst omfang der forbrukeren ønsker å bytte til en leverandør av betalingskontoer i en annen medlemsstat.

For å sikre forbrukerne tilgang til kontobyttetjenester gir direktivet også regler om gebyrer for bruk av byttetjenesten og regler om betalings-tjenesteyternes erstatningsansvar for eventuelt finansielt tap for forbrukeren. Videre inneholder direktivet regler om en opplysningsplikt for betalingstjenesteytere som skal sikre at forbrukere får informasjon om kontobyttetjenester.

2.4 Tilgang til betalingskontoer

Direktivet har i artikkel 15 til 20 regler som skal sikre at alle forbrukere har en likestilt tilgang til

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

betalingskontoer med grunnleggende funksjoner. Rettigheten kan gjøres gjeldende i enhver medlemsstat. Direktivet gir videre nærmere regler om tjenester som knyttes til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner som forbrukerne etter direktivet har en rett til. For å sikre forbrukernes rettigheter gir direktivet dessuten visse regler om bl.a. betalingstjenesteyterens adgang til å si opp en kontoavtale med forbrukeren, samt om at forbrukere har en generell tilgang til opplysninger om betalingskontoer med grunnleggende funksjoner.

2.5 Håndheving, tvisteløsning og sanksjoner

Artikkel 21 til 26 gir nærmere regler om håndhevingsmyndighet og forholdet mellom håndhevingsmyndigheter i ulike medlemsstater. Videre gis det nærmere regler om alternativ tvisteløsning og sanksjoner som skal bidra til å sikre forbrukernes rettigheter etter direktivet.

2.6 Delegerede rettsakter

I medhold av betalingskontodirektivet er det fastsatt en delegert kommisjonsforordning og to gjennomføringsforordninger fastsatt av Kommisjonen:

- Delegerert kommisjonsforordning (EU) 2018/32 av 28. september 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for en standardisert EU-terminologi for de mest representative betalingskontotjenestene
- Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/33 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for gebyroppgaven og dens felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU
- Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/34 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for dokument med gebyropplysninger og dets felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

3 Beslutningen i EØS-komiteen

3.1 Generelt om beslutningen

EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 av 11. juni 2021 endrer EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester).

EØS-komiteens beslutning inneholder en fortale og fire artikler. *Fortalen* angir rettsaktene som blir innlemmet i EØS-avtalen. Fortalen punkt 5 viser til at direktiv 2014/92/EU inneholder bestemmelser om rettighetene til forbrukere som har lovlig opphold i Unionen, inkludert personer som søker asyl. Det vises videre til at innvandringspolitikk ikke er en del av EØS-avtalen, og avtalen får ikke anvendelse på tredjelandsborgere.

Artikkel 1 lister opp endringene som gjøres i vedlegg IX til EØS-avtalen. Beslutningen gjelder punktene 16f, 16fa, 16fb og 16fc. Som punkt 16f tilføyes europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU av 23. juli 2014 om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner. Som punkt 16fa tilføyes delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32 av 28. september 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for en standardisert EU-terminologi for de mest representative betalingskontotjenestene, herunder angis tilpasninger i vedlegg som er nærmere omtalt i punkt 3.2. Som punkt 16fb tilføyes Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/33 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for gebyroppgaven og dens felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU. Videre tilføyes som punkt 16fc Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/34 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for dokumentet med gebyropplysninger og dets felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU.

Artikkel 2 bestemmer at teksten til direktiv 2014/92/EU, delegert forordning (EU) 2018/32

og gjennomføringsforordning (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34 på islandsk og norsk, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 fastsetter at beslutningen trer i kraft 12. juni 2021, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

3.2 Særlig om tilpasningstekst

Tilpasningsteksten til punkt 16f om innlemmelse av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU av 23. juli 2014 om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner, inneholder åtte tilpasninger.

Den første tilpasningen (tilpasning a) klargjør at begrepene «medlemsstater» og «vedkommende myndigheter» også skal omfatte EFTA-statene og relevante myndigheter i disse statene. Videre klargjør tilpasning b at henvisninger i direktivet til den myndighet som er gitt Den europeiske bankmyndighet (EBA) i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal, når det gjelder EFTA-statene, forstås som henvisninger til den myndighet som er gitt EFTAs overvåkingsorgan. Tilpasning c angir nærmere at henvisninger til unionsretten i nærmere angitte artikler i betalingskontodirektivet skal forstås som henvisninger til EØS-avtalen. Tilpasning d angir at betalingskontodirektivet artikkel 3 nr. 3 om at medlemsstatenes foreløpige lister over representative betalingskontotjenester skal sendes til EBA, ikke får anvendelse når det gjelder EFTA-statene, samt at i artikkel 3 nr. 5 skal ordene «den delegerte rettsakten nevnt i nr. 4» forstås som «EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 av 11. juni 2021». Tilpasning e innebærer at henvisningen til ordene «eller av noen av de andre grunnene nevnt i artikkel 21 i pakten» ikke får anvendelse for EFTA-statene. Tilpasning f medfører at henvisning til «traktaten» i artikkel 16

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

nr. 2 skal forstås som «EØS-avtalen». Tilpasning g og h angir EØS-tilpasninger for direktivets sluttbestemmelser, nærmere bestemt slik at i artikkel 27 nr. 1 skal ordene «18. september 2018» for EFTA-statene forstås som «18. september 2022, samt at i artikkel 29 nr. 2 bokstav b) til d) skal ordene «ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 3 nr. 4» for EFTA-statene forstås som «ikrafttreddelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 av 11. juni 2021».

Tilpasningsteksten til punkt 16fa om innlemmelse av delegert kommisjonsforordning

(EU) 2018/32 av 28. september 2017, om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for en standardisert EU-terminologi for de mest representative betalingskontotjenestene i EØS-avtalen, inneholder tre kategorier av tilpasninger. Disse tre kategoriene av tilpasninger angir den standardiserte terminologien på islandsk for Island, på norsk for Norge og på tysk for Liechtenstein.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

4 Forholdet til norsk rett

Lov 18. desember 2020 nr. 146 om finansavtaler trådte i kraft 1. januar 2023. Loven ble vedtatt etter forslag fra Justis- og beredskapsdepartementet i Prop. 92 LS (2019–2020) og innstilling fra justiskomiteen i Innst. 105 S (2020–2021). Finansavtaleloven og forskrift 19. september 2022 nr. 1612 om finansavtaler inneholder bestemmelser som gjennomfører betalingskontodirektivet i norsk rett, og bestemmelser som gir Finanstilsynet kompetanse til å gjennomføre delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32, samt kommisjonens gjennomføringsforordninger (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34. Når det gjelder delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32 og kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/34, så trådte regelverket i kraft 1. juli 2023, jf. finansavtaleforskriften § 7-1.

Også etter den nå opphevede lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag inneholdt norsk rett regler som sikret forbrukere tilgang til betalingskonto og grunnleggende betalingstjenester. For tjenesteytere tilsluttet Finans Norges regelverk for kontobytte, var det i stor grad også lagt til rette for enkelt bytte av kontotilbyder i Norge. Gjennomføringen av direktivet innebærer at slike regler nå også fremgår av norsk lov, herunder regler om at forbrukere skal få bistand til å flytte kundeforholdet til en ny tjenesteyter. Gjennom Finansportalen.no har opplysninger som sammenligner priser og gebyrer for betalingskontotjenester mellom norske tilbydere vært tilgjengelige.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Direktivet skal gjøre det lettere for forbrukere å få tilgang til betalingskontotjenester, gi økt tilgang til gebyr- og prisopplysninger i et format som gjør det lettere å sammenligne vilkår mellom ulike betalingstjenesteytere, og gjøre det enklere å bytte fra en betalingstjenesteyter til en annen. Dette kan føre til økt konkurranse og derfor også større valgmuligheter for forbrukerne. Det er for tidlig å si om gjennomføring av reglene i norsk rett vil oppnå disse formålene. I Prop. 92 LS (2019–2020) punkt 38.7 heter det:

«Gjennomføring av betalingskontodirektivet i norsk rett styrker dessuten forbrukernes tilgang til informasjon om gebyrer for betalings-tjenester – både generelt før avtale inngås og i løpende kontoavtaler gjennom en årlig gebyr-oversikt. Hensikten er her å skape større konkurranse og et marked med lavere priser for forbrukerne. Dette oppnås også ved en videre-

føring av prissammenligningstjenesten Finansportalen.no. For å realisere denne målsetningen gir betalingskontodirektivet også en rett til bistand for å gjennomføre kontobytte, se punkt 33. Slike regler finnes allerede i det norske markedet i form av Finans Norges bransjeavtale. Etter lovforslaget vil kontobytte-tjenester imidlertid bli tilgjengelige for alle forbrukerkunder og dessuten gi rett til bistand for en forbruker som ønsker å åpne betalingskonto i en annen EØS-stat. For norske betalingstjenesteytere kan dette innebære en sterkere konkurranse om kunder, men også større etterspørsel fra kunder i andre EØS-stater.»

Det forventes ikke at gjennomføring av betalingskontodirektivet og de tilhørende nivå 2-rettsaktene skal medføre kostnader av betydning for det offentlige.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

6 Vurdering

Regelverket for betalingstjenester har blitt stadig mer harmonisert i EØS. Betalingskontodirektivet tar sikte på å sikre forbrukere tilgang til grunnleggende betalingskontotjenester i EØS. Gjennomføringen av betalingskontodirektivet vil kunne gjøre det enda enklere å bytte bank. Regelverket vil nå innebære en standardisert terminologi som kan gjøre det enklere å sammenligne tilbud fra ulike kontotilbydere.

Innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen vil bidra til å sikre at norske tilbydere får plikter og rettigheter i EØS-markedet på linje med foretak basert i EU. Innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen er nødvendig for å sikre like konkurransevilkår og likhet i det regulatoriske rammeverket, ved at det blir ett sett regler i hele EØS. Innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen vil også legge til rette for at homogeniteten i EØS-regelverket videreføres i tråd med EØS-avtalens formål.

Justis- og beredskapsdepartementet tilrår godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv

2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34, i samsvar med et vedlagt forslag.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Vedlegg 1

EØS-komiteen beslutning nr. 171/2021 av 11. juni 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98,

og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU av 23. juli 2014 om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32 av 28. september 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for en standardisert EU-terminologi for de mest representative betalingskontotjenestene² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/33 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for gebyroppgaven og dens felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU³, rettet ved EUT L 221 av 31.8.2018, s. 3, skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 4) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/34 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for dokumentet med gebyropplysninger og dets felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU⁴, rettet ved EUT L 221 av 31.8.2018, s. 3, skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 5) Direktiv 2014/92/EU inneholder bestemmelser om rettighetene til forbrukere som har lov-

lig opphold i Unionen, inkludert personer som søker asyl. Innvandringspolitikk er ikke en del av EØS-avtalen, og avtalen får ikke anvendelse på tredjelandsborgere.

- 6) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX, etter nr. 16ee (delegert kommisjonsforordning (EU) 2020/1423), tilføyes følgende:

«16f. **32014L0092**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU av 23. juli 2014 om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 214).

Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpassning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene ‘medlemsstat(er)’ og ‘vedkommende myndigheter’ også omfatte, i tillegg til den betydning de har i direktivet, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- b) Henvisninger i direktivet til den myndighet som er gitt EBA i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal, når det gjelder EFTA-statene, forstås som henvisninger til den myndighet som er gitt EFTAs overvåkingsorgan i saker fastsatt i og i samsvar med nr. 31g i dette vedlegg.
- c) Henvisninger til unionsretten i artikkel 2 nr. 2, artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 3, artikkel 13 nr. 2 og artikkel 21 nr. 2 skal forstås som henvisninger til EØS-avtalen.

¹ EUT L 257 av 28.8.2014, s. 214.

² EUT L 6 av 11.1.2018, s. 3.

³ EUT L 6 av 11.1.2018, s. 26.

⁴ EUT L 6 av 11.1.2018, s. 37.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

- d) I artikkel 3, når det gjelder EFTA-statene:
- i) nr. 3 får ikke anvendelse,
 - ii) i nr. 5 skal ordene 'den delegerte rettsakten nevnt i nr. 4' forstås som 'EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 av 11. juni 2021'.
- e) I artikkel 15, når det gjelder EFTA-statene, får ordene 'eller av noen av de andre grunnene nevnt i artikkel 21 i pakten' ikke anvendelse.
- f) I artikkel 16 nr. 2, når det gjelder EFTA-statene, skal ordet 'traktatene' forstås som 'EØS-avtalen'.
- g) I artikkel 27 nr. 1, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene '18. september 2018' forstås som '18. september 2022'.
- h) I artikkel 29 nr. 2 bokstav b) til d), når det gjelder EFTA-statene, skal ordene 'ikraft-

treldelsen av den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 3 nr. 4' forstås som 'ikraft-tredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 av 11. juni 2021'.

16fa. **32018R0032**: Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32 av 28. september 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for en standardisert EU-terminologi for de mest representative betalingskontotjenestene (EUT L 6 av 11.1.2018, s. 3).

Den delegerte forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

I vedlegget tilføyes følgende:

ISLAND

Islandsk

Begrep	Definisjon
Rekstur reiknings	Reikningsveitandi rekur reikninginn til þess að viðskiptavinur geti haft af honum afnot.
Útvegur debetskorts	Reikningsveitandi útvegar greiðslukort sem tengist reikningi viðskiptavinar. Fjárhæð hverrar færslu sem gerð er með kortinu er tekin beint og að fullu af reikningi viðskiptavinar.
Útvegur kreditkorts	Reikningsveitandi útvegar greiðslukort sem tengist greiðslureikningi viðskiptavinar. Heildarfjárhæð færslu sem gerð er með kortinu á tilteknu samþykktu tímabili er dregin annaðhvort að fullu eða að hluta af greiðslureikningi viðskiptavinar á ákveðnum degi. Það ræðst af lánasamningi milli reikningsveitanda og viðskiptavinar hvort viðskiptavinurinn greiðir vexti fyrir lántökuna.
Yfirdráttur	Reikningsveitandi og viðskiptavinur koma sér saman um það fyrirfram að viðskiptavinur geti fengið lánað fé þegar engin innstæða er eftir inn á reikningnum. Í samkomulaginu er ákveðið hver hámarksfjárhæðin er sem hægt er að taka að láni og hvort gjöld og vextir verða innheimt af viðskiptavininum.
Millifærsla	Reikningsveitandi millifærir peninga samkvæmt fyrirmælum viðskiptavinar af reikningi viðskiptavinar inn á annan reikning.
Reglulegar millifærslur	Reikningsveitandi millifærir reglulega samkvæmt fyrirmælum viðskiptavinar fasta fjárupphæð af reikningi viðskiptavinar inn á annan reikning.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Begrep	Definisjon
Beingreiðsla	Viðskiptavinur heimilar einhverjum öðrum (viðtakanda) að beina því til reikningsveitanda að millifæra fé af reikningi viðskiptavinar til viðtakandans. Reikningsveitandi millifærir þá fé til viðtakandans á þeim degi eða dögum sem viðskiptavinur og viðtakandi hafa sammælt um. Fjárhæðin getur verið breytileg.
Úttekt reiðufjár	Viðskiptavinur tekur reiðufé út af reikningi sínum.

LIECHTENSTEIN

Tysk

Begrep	Definisjon
Kontoführung	Der Kontoanbieter führt das Konto, das durch den Kunden genutzt wird.
Bereitstellung einer Debitkarte	Der Kontoanbieter stellt eine Zahlungs-karte bereit, die mit dem Konto des Kunden verbunden ist. Der Betrag jeder Transaktion, welche durch die Verwendung der Karte ausgelöst wurde, wird direkt und in voller Höhe dem Konto des Kunden belastet.
Bereitstellung einer Kreditkarte	Der Kontoanbieter stellt eine Zahlungs-karte bereit, die mit dem Konto des Kunden verbunden ist. Der Gesamtbetrag der Transaktionen, welche durch die Verwendung der Karte innerhalb eines vereinbarten Zeitraums ausgelöst wurde, wird zu einem bestimmten Termin in voller Höhe oder teilweise dem Zahlungskonto des Kunden belastet. In einer Kreditvereinbarung zwischen dem Anbieter und dem Kunden wird festgelegt, ob dem Kunden für die Inanspruchnahme des Kredits Zinsen berechnet werden.
Eingeräumte Kreditlimite	Der Kontoanbieter und der Kunde vereinbaren im Voraus, dass der Kunde sein Konto belasten kann, auch wenn kein Guthaben mehr auf dem Konto ist. In der Vereinbarung wird festgelegt, in welcher Höhe maximal das Konto in diesem Fall noch belastet werden kann und ob dem Kunden Entgelte und Zinsen berechnet werden.
Überweisung	Der Kontoanbieter führt auf Anweisung des Kunden Geldüberweisungen von dem Konto des Kunden auf ein anderes Konto durch.
Dauerauftrag	Der Kontoanbieter überweist auf Anweisung des Kunden regelmässig einen festen Geldbetrag vom Konto des Kunden auf ein anderes Konto.
Lastschrift	Der Kunde ermächtigt eine andere Person (Empfänger) den Kontoanbieter anzuweisen, Geld vom Konto des Kunden auf das Konto des Empfängers zu übertragen. Der Kontoanbieter überträgt dann zu einem oder mehreren von Kunde und Empfänger vereinbarten Termin(en) Geld von dem Konto des Kunden auf das Konto des Empfängers. Der Betrag kann unterschiedlich hoch sein.
Bargeldauszahlung	Der Kunde hebt Bargeld von seinem Konto ab.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

NORGE

Norsk

Begrep	Definisjon
Forvaltning av konto	Kontotilbyderen sørger for driften av kontoen som kunden benytter.
Utstedelse av debetkort	Kontotilbyderen utsteder et betalingskort som er knyttet til kundens konto. For hver transaksjon som gjennomføres med kortet, trekkes det fulle beløpet direkte fra kundens konto.
Utstedelse av kredittkort	Kontotilbyderen utsteder et betalingskort som er knyttet til kundens betalingskonto. Det fulle beløpet for de transaksjonene som er gjennomført med kortet gjennom en avtalt periode, trekkes enten helt eller delvis fra kundens betalingskonto på en dato som er avtalt på forhånd. En kredittavtale mellom kontotilbyderen og kunden avgjør om kunden vil bli pålagt renter for denne kreditten.
Kredittmulighet	Kontotilbyderen og kunden inngår på forhånd en avtale om at kunden kan låne penger når det ikke er penger igjen på kontoen. Avtalen fastsetter et maksimumsbeløp som kan lånes, og om kunden vil bli pålagt gebyrer og renter.
Kontobetalinger	På kundens anmodning overfører kontotilbyderen penger fra kundens konto til en annen konto.
Faste betalingsoppdrag	På kundens anmodning overfører kontotilbyderen regelmessig et bestemt beløp fra kundens konto til en annen konto.
Direktebelastning	Kunden tillater at en annen (mottakeren) kan be kontotilbyderen om å overføre penger fra kundens konto til denne mottakeren. Kontotilbyderen overfører deretter penger til mottakeren på den datoen eller de datoene som kunden og mottakeren har avtalt. Beløpet kan variere.
Uttak av kontanter	Kunden tar ut penger fra sin konto.'

16fb. **32018R0033**: Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/33 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for gebyroppgaven og dens felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU (EUT L 6 av 11.1.2018, s. 26), rettet ved EUT L 221 av 31.8.2018, s. 3.

16fc. **32018R0034**: Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/34 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for dokumentet med gebyropplysninger og dets felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU (EUT L 6 av 11.1.2018, s. 37), rettet ved EUT L 221 av 31.8.2018, s. 3.»

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Artikkel 2

Teksten til direktiv 2014/92/EU, delegert forordning (EU) 2018/32 og gjennomføringsforordning (EU) 2018/33, rettet ved EUT L 221 av 31.8.2018, s. 3, og (EU) 2018/34, rettet ved EUT L 221 av 31.8.2018, s. 3, på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 12. juni 2021, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt⁵.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 11. juni 2021.

For EØS-komiteen
Clara Ganslandt
Formann

⁵ Forfatningsrettslige krav angitt.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU av 23. juli 2014 om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 26 nr. 2 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) skal det indre marked utgjøre et område uten indre grenser der fritt varebytte og fri bevegelse for personer, tjenester og kapital er sikret. Oppsplittingen av det indre marked er skadelig for konkurranseevnen, veksten og skapingen av arbeidsplasser i Unionen. Fjerning av direkte og indirekte hindringer for et velfungerende indre marked er avgjørende for dets gjennomføring. Unionens tiltak når det gjelder det indre marked for finansielle tjenester til privatkunder, har allerede bidratt vesentlig til å utvikle betalingstjenesteyternes virksomhet over landegrensene, forbedre forbrukernes valgmuligheter og øke kvaliteten på og åpenheten i tilbudene.
- 2) I den forbindelse har europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/64/EF⁴ fastsatt grunnleggende krav til åpenhet med hensyn til gebyrene betalingstjenesteyterne krever for beta-

lingskontotjenester. Innføringen av ensartede regler for yting av betalingstjenester og opplysningene som skal framlegges, har vesentlig forenklet virksomheten for betalingstjenesteytere, redusert den administrative byrden og skapt kostnadsbesparelser for betalingstjenesteyterne.

- 3) Et velfungerende indre marked og utviklingen av en moderne, sosialt inkluderende økonomi er i stadig økende grad avhengig av at alle har tilgang til betalingstjenester. Ethvert nytt regelverk på dette området må være del av en smart økonomisk strategi for Unionen, som på en effektiv måte tar hensyn til svakerestilte forbrukeres behov.
- 4) Som anført i Europaparlamentets resolusjon av 4. juli 2012 med anbefalinger til Kommisjonen om tilgang til grunnleggende banktjenester må det imidlertid gjøres mer for å forbedre og utvikle det indre marked for banktjenester til privatkunder. Mangelen på åpenhet og manglende mulighet for å sammenligne gebyrer samt vanskene med å bytte betalingskonto utgjør fortsatt hindringer for utviklingen av et fullstendig integrert marked og bidrar til liten konkurranse om privatkunder i banksektoren. Disse problemene må håndteres, og standarder av høy kvalitet må oppnås.
- 5) De rådende forholdene på det indre marked kan avskrekke betalingstjenesteytere fra å utøve sin etableringsrett eller adgang til å yte tjenester i Unionen på grunn av vanskene med å tiltrekke seg kunder på et nytt marked. Å gå inn på nye markeder medfører ofte store investeringer. Slike investeringer kan bare for-

¹ EUT C 51 av 22.2.2014, s. 3.

² EUT C 341 av 21.11.2013, s. 40.

³ Europaparlamentets holdning av 15. april 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 23. juli 2014.

⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/64/EF av 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om endring av direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF samt oppheving av direktiv 97/5/EF (EUT L 319 av 5.12.2007, s. 1).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

svars dersom yteren forventer tilstrekkelige muligheter og en tilsvarende etterspørsel fra forbrukerne. Forbrukernes lave mobilitet når det gjelder finansielle tjenester til privatkunder, skyldes i stor grad mangelen på åpenhet og manglende mulighet for å sammenligne gebyrene og tjenestene som tilbys, samt vanskene med å bytte betalingskonto. Disse faktorene demper også etterspørselen. Dette er særlig tilfellet i grensekryssende sammenhenger.

- 6) Videre kan oppsplitting av gjeldende nasjonale rammeregler skape store hindringer for gjennomføringen av det indre marked når det gjelder betalingskontoer. Gjeldende nasjonale bestemmelser med hensyn til betalingskontoer, og særlig muligheten for å sammenligne gebyrer og bytte betalingskonto, varierer. Når det gjelder kontobytte, har mangelen på ensartede bindende tiltak på unionsplan ført til sprikende praksis og ulike tiltak på nasjonalt plan. Disse forskjellene blir enda tydeligere når det gjelder sammenligning av gebyrer, der det på unionsplan ikke finnes noen tiltak, heller ikke selvregulerende tiltak. Dersom disse forskjellene blir enda større framover som følge av at betalingstjenesteytere har tendens til å tilpasse sin praksis etter de nasjonale markedene, vil dette øke kostnadene ved å drive virksomhet over landegrensene sammenliknet med kostnadene innenlandske tilbydere har, og det vil derfor gjøre det mindre interessant å drive virksomhet over landegrensene. Grensekryssende virksomhet i det indre marked hindres også av vanskelighetene forbrukerne møter dersom de ønsker å åpne en betalingskonto i utlandet. Gjeldende kriterier for å åpne en betalingskonto er restriktive, og dette kan hindre EU-borgerne i å bevege seg fritt i Unionen. Å gi alle forbrukere tilgang til en betalingskonto vil gi dem mulighet til å delta i det indre marked og dermed høste fordelene av det indre marked.
- 7) Ettersom visse potensielle kunder ikke åpner en betalingskonto, enten fordi de har fått avslag, eller fordi de ikke tilbys egnede produkter, er den mulige etterspørselen etter betalingskontotjenester i Unionen ennå ikke utnyttet til fulle. Bredere deltakelse av forbrukerne i det indre marked vil videre stimulere betalingstjenesteyterne til å tre inn på nye markeder. Å skape de nødvendige vilkårene som gjør det mulig for alle forbrukere å ha tilgang til en betalingskonto, er en forutsetning

for å kunne fremme deres deltakelse i det indre marked og gi dem mulighet til å høste fordelene det indre marked har skapt.

- 8) Åpenhet om og sammenlignbarhet av gebyrer er vurdert på unionsplan i et selvreguleringsinitiativ initiert av banksektoren. Det ble imidlertid ikke oppnådd endelig enighet om dette initiativet. Når det gjelder kontobytte, inneholder de felles prinsippene fastsatt i 2008 av EBIC (European Banking Industry Committee) en mal for en ordning for å bytte mellom betalingskontoer som tilbys av banker i samme medlemsstat. Men ettersom de felles prinsippene ikke er bindende, har de vært ulikt anvendt i Unionen og ikke gitt effektive resultater. Dessuten gjelder de felles prinsippene bytte av betalingskonto på nasjonalt plan og ikke over landegrensene. Når det gjelder tilgangen til en grunnleggende betalingskonto, ble medlemsstatene i kommisjonsrekommendasjon 2011/442/EU⁵ oppfordret til å treffe de nødvendige tiltakene for å sikre at rekommendasjonen ble gjennomført senest seks måneder etter offentliggjøringen. Så langt er det bare et fåtall medlemsstater som følger hovedprinsippene i den rekommendasjonen.
- 9) For å bidra til effektiv og smidig finansiell mobilitet på lang sikt er det veldig viktig å innføre et ensartet sett med regler for å håndtere problemet med lav kundemobilitet, forbedre mulighetene for å sammenligne betalingskontotjenester og -gebyrer, stimulere til bytte av betalingskonto og unngå at forbrukere som ønsker å åpne og bruke en betalingskonto i et annet land, forskjellsbehandles på grunnlag av bosted. Det er dessuten avgjørende at det treffes hensiktsmessige tiltak for å fremme forbrukernes deltakelse i betalingskontomarkedet. Disse tiltakene vil gjøre det mer attraktivt for betalingstjenesteytere å delta i det indre marked, og de vil sikre like konkurransevilkår og derved bidra til sterkere konkurranse og effektiv fordeling av ressursene i Unionens finansmarked for privatkunder, til fordel for både virksomheter og forbrukere. Dessuten vil åpenhet om gebyropplysninger og bedre muligheter for kontobytte, sammen med retten til tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner, gjøre det lettere for unionsborgerne å bevege seg rundt i og innhente tilbud fra hele Unionen og dermed

⁵ Kommisjonsrekommendasjon 2011/442/EU av 18. juli 2011 om tilgang til en grunnleggende betalingskonto (EUT L 190 av 21.7.2011, s. 87).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

- dra nytte av et fullt ut fungerende indre marked for finansielle tjenester til privatkunder, og det vil bidra til fortsatt utvikling av det indre marked.
- 10) Det er også viktig å sikre at dette direktivet ikke hindrer nyskaping innen finansielle tjenester til privatkunder. Hvert år blir ny teknologi tilgjengelig, noe som kan bety at dagens modell med betalingskontoer blir utdatert, for eksempel mobilbaserte banktjenester og forhåndsbetalte betalingskort.
- 11) Dette direktivet skal ikke være til hinder for at medlemsstatene kan beholde eller innføre strengere bestemmelser for å beskytte forbrukerne, forutsatt at disse bestemmelsene er i samsvar med medlemsstatenes forpliktelser i henhold til unionsretten og dette direktivet.
- 12) Bestemmelsene i dette direktivet om sammenlignbarheten av gebyrer og bytte av betalingskontoer bør gjelde for alle betalingstjenesteytere i henhold til definisjonen i direktiv 2007/64/EF. Bestemmelsene i dette direktivet om tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner bør gjelde bare for kredittinstitusjoner. Alle bestemmelser i dette direktivet bør gjelde betalingskontoer som forbrukerne kan bruke til å utføre følgende transaksjoner: sette inn midler, ta ut kontanter og utføre og motta betalingstransaksjoner til og fra tredjemann, herunder gjennomføre betalingsoverføringer. Følgelig bør kontoer med mer begrensede funksjoner ikke være omfattet. For eksempel bør kontoer som sparekontoer, kredittkortkontoer der midler vanligvis innbetales utelukkende for å tilbakebetale kredittkortgjeld, rammelånskontoer og kontoer for e-penger i prinsippet ikke omfattes av dette direktivets virkeområde. Skulle imidlertid slike kontoer bli brukt til daglige betalingstransaksjoner og omfatte alle funksjonene oppført ovenfor, vil de høre inn under dette direktivets virkeområde. Kontoer som innehas av virksomheter, også små og svært små bedrifter, bør ikke omfattes av dette direktivets virkeområde, med mindre de er personlige. Medlemsstatene bør kunne velge om de vil utvide anvendelsen av dette direktivet til andre betalingstjenesteytere og andre betalingskontoer, for eksempel kontoer med mer begrensede betalingsfunksjoner.
- 13) Ettersom en betalingskonto med grunnleggende funksjoner i henhold til dette direktivet er en type betalingskonto, får bestemmelsene om åpenhet og kontobytte anvendelse også på slike kontoer.
- 14) Definisjonene i dette direktivet bør i størst mulig grad stemme overens med definisjonene i andre unionsrettsakter, særlig definisjonene i direktiv 2007/64/EF og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012⁶.
- 15) Det er avgjørende at forbrukerne er i stand til å forstå gebyrene, slik at de kan sammenligne tilbud fra ulike betalingstjenesteytere og ta velbegrunnede beslutninger om hva slags betalingskonto som best vil dekke deres behov. Det er ikke mulig å sammenlikne gebyrer dersom betalingstjenesteyterne bruker forskjellig terminologi for samme tjenester og gir informasjonen i ulike formater. Standardisert terminologi, sammen med målrettede gebyropplysninger som presenteres i et enhetlig format og dekker de mest representative betalingskontotjenestene, vil kunne bidra til at forbrukerne både kan forstå og sammenligne gebyrer.
- 16) Forbrukerne vil ha størst nytte av informasjon som er kortfattet og standardisert og gjør det lett å sammenligne ulike betalingstjenesteytere. Verktøyene som gjøres tilgjengelig for forbrukerne for å sammenligne betalingskontotilbud, vil imidlertid være til liten nytte dersom tiden det tar å gå gjennom lange lister over gebyrer, overgår fordelene ved å velge det økonomisk sett beste tilbudet. Disse verktøyene bør være av mange slag, og det bør gjennomføres forbrukerundersøkelser. For å unngå risikoen for informasjonsoverflod og legge til rette for rask gjennomføring bør gebyrterminologien på det nåværende tidspunkt bare standardiseres for de mest representative begrepene og definisjonene i medlemsstatene.
- 17) Gebyrterminologien bør fastsettes av medlemsstatene, slik at det blir mulig å ta hensyn til særtrekkene ved lokale markeder. For å anses som representative bør tjenestene være gebyrbelagt hos minst én betalingstjenesteyter i en medlemsstat. Dersom tjenestene er felles for et flertall av medlemsstatene, bør terminologien som brukes for å definere disse tjenestene, dessuten standardiseres på unionsplan, slik at det blir lettere å sammenligne tilbud om betalingskontoer i hele Unionen. For å sikre tilstrekkelig ensartethet i de nasjonale listene bør Den europeiske tilsynsmyndighet

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012 av 14. mars 2012 om tekniske og forretningsmessige krav til kreditoverføringer og direkte debiteringer i euro og om endring av forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 av 30.3.2012, s. 22).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

(Den europeiske banktilsynsmyndighet) («EBA»), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁷, utstede retningslinjer for å hjelpe medlemsstatene med å fastslå hvilke tjenester som er mest brukt, og som medfører de høyeste kostnadene for forbrukerne på nasjonalt plan. For dette formål bør medlemsstatene innen 18. desember 2014 meddele Kommisjonen og EBA hvilke myndigheter disse retningslinjene bør rettes til.

18) Når medlemsstatene har fastsatt foreløpige lister over de mest representative gebyrbelagte tjenestene på nasjonalt plan, sammen med de begrepene og definisjonene som er brukt, bør EBA gå gjennom dem ved hjelp av utkastene til tekniske reguleringsstandarder for å fastslå hvilke tjenester de fleste medlemsstatene har felles, og foreslå begreper og definisjoner som standardiseres på unionsplan på alle de offisielle språkene i Unionens institusjoner. EBA bør sikre at det ikke brukes mer enn ett begrep for hver tjeneste på noe offisielt språk i en medlemsstat som også er et offisielt språk i Unionens institusjoner. Dette innebærer at det i ulike medlemsstater som har et av Unionens institusjoner offisielle språk til felles, kan brukes forskjellige begreper for samme tjeneste, idet det tas hensyn til nasjonale særtrekk. Medlemsstatene bør deretter innarbeide alle begrepene som får anvendelse på unionsplan, i sine midlertidige lister og offentliggjøre sine endelige lister på grunnlag av dette.

19) For å gjøre det lettere for forbrukerne å sammenligne gebyrene for betalingskontoer i hele det indre marked bør betalingstjenesteyterne gi forbrukerne et dokument med gebyropplysninger der gebyrene for alle tjenestene på listen over de mest representative betalingskontotjenestene på nasjonalt plan er oppgitt. Der det er relevant, bør dokumentet med gebyropplysninger benytte de standardiserte begrepene og definisjonene som er fastsatt på unionsplan. Dette vil også bidra til å skape like konkurransevilkår mellom betalingstjenesteytere som konkurrerer på betalingskontomarkedet. Dokumentet med gebyropplysninger bør ikke omfatte noen

andre gebyrer. Dersom en betalingstjenesteyter ikke tilbyr en tjeneste som står på listen over de mest representative betalingskontotjenestene, bør tjenesten for eksempel merkes med «tilbys ikke» eller «ikke relevant». Medlemsstatene bør kunne kreve at nøkkelindikatorer, for eksempel en oversiktlig kostnadsindikator som oppsummerer de samlede årlige kostnader ved betalingskontoen for forbrukere, skal legges fram sammen med dokumentet med gebyropplysninger. For å bidra til at forbrukerne skal forstå hvilke gebyrer de må betale for sin betalingskonto, bør de få tilgang til en klar, ikke-teknisk, utvetydig ordliste som i det minste forklarer hvilke gebyrer og tjenester som omfattes av dokumentet med gebyropplysninger. Ordlisten bør være et nyttig verktøy for å sikre bedre forståelse av hva gebyrene innebærer, og derved sette forbrukerne i stand til å velge fra er bredere utvalg av betalingskontotilbud. Det bør også stilles krav til betalingstjenesteyterne om å informere forbrukerne minst én gang i året vederlagsfritt om alle gebyrer som er belastet deres betalingskonto, herunder, dersom det er relevant, om rentesatsen for brukerkontokreditt og kredittrentesatsen.

Dette berører ikke bestemmelsene om kontokreditt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF⁸. Etterhåndsinformasjon bør framlegges i et eget dokument kalt «gebyroppgave». Dokumentet skal gi en oversikt over opptjente renter og alle gebyrer som er påløpt for bruk av betalingskontoen, slik at forbrukeren kan forstå hvilke gebyrer utgiftene gjelder, og vurdere behovet for enten å endre forbruksmønster eller bytte tilbyder. Informasjonsverdien vil bli størst dersom opplysningene som presenteres i etterhånd om gebyrene for de mest representative tjenestene, har samme oppsett som gebyropplysningene som gis på forhånd.

20) For å imøtekomme forbrukernes behov er det nødvendig å sikre at opplysningene om gebyrene for betalingskontoer er korrekte, klare og sammenlignbare. EBA bør derfor, etter å ha rådført seg med nasjonale myndigheter og gjennomført forbrukerundersøkelser, utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for et standardisert presentasjonsformat for dokumentet med gebyropplys-

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om forbrukerkredittavtaler og om oppheving av rådsdirektiv 87/102/EØF (EUT L 133 av 22.5.2008, s. 66).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

ninger, gebyroppgaven og de felles symbolene for å sikre at forbrukerne kan forstå og sammenligne dem. Alle dokumenter med gebyropplysninger og gebyroppgaver i alle medlemsstater bør ha samme format og rekkefølge på opplysninger og avsnitt, slik at forbrukerne kan sammenligne de to dokumentene og får best mulig forståelse og utbytte av opplysningene. Det bør være lett å skille dokumentet med gebyropplysninger og gebyroppgaven fra annen kommunikasjon. Ved utvikling av disse formatene bør EBA videre ta hensyn til at medlemsstatene kan velge å legge fram dokumentet med gebyropplysninger og gebyroppgaven sammen med opplysninger som kreves i henhold til annet unionsregelverk eller annen nasjonal lovgivning om betalingskontoer og tilknyttede tjenester.

- 21) For å sikre konsekvent bruk av gjeldende EU-terminologi i hele Unionen bør medlemsstatene stille krav til betalingstjenesteyterne om å bruke gjeldende EU-terminologi sammen med øvrig nasjonal standardisert terminologi som er fastsatt i den endelige listen, i sin kommunikasjon med forbrukerne, herunder i dokumentet med gebyropplysninger og gebyroppgaven. Betalingstjenesteyterne bør kunne bruke merkenavn i sine opplysninger om avtaler, kommersielle opplysninger og markedsføringsopplysninger til forbrukerne så lenge de klart angir det tilsvarende standardiserte begrepet som gjelder. Dersom de ønsker å bruke merkenavn i dokumentet med gebyropplysninger eller gebyroppgaven, bør dette angis i tillegg til de standardiserte begrepene som en sekundær betegnelse og for eksempel skrives i parentes eller med en mindre skrifttype.
- 22) Sammenligningsnettsteder som er uavhengige, gir forbrukerne en effektiv mulighet til å vurdere fordelene ved de ulike betalingskontotilbudene på ett enkelt sted. Slike nettsteder kan gi den rette balansen mellom behovet for klar og kortfattet informasjon og behovet for fullstendig og detaljert informasjon ved at de gir brukerne mulighet til å hente fram mer detaljerte opplysninger dersom de ønsker det. For at oversikten skal bli representativ, bør de ha som mål å omfatte et bredest mulig utvalg av tilbud, samtidig som de dekker en vesentlig del av markedet. De kan også redusere kostnadene ved søk ettersom forbrukerne ikke vil trenge å innhente opplysninger fra hver enkelt betalingstjenesteyter. Det er avgjørende at

opplysningene som gis på slike nettsteder, er troverdige, nøytrale og åpne, og at forbrukerne informeres om at slike nettsteder finnes. I denne forbindelse bør medlemsstatene underrette offentligheten om slike nettsteder.

- 23) For å få nøytrale opplysninger om hvilke gebyrer og rentesatser som gjelder for betalingskontoer, bør forbrukerne kunne bruke offentlig tilgjengelige sammenligningsnettsteder som drives uavhengig av betalingstjenesteyterne, noe som innebærer at ingen betalingstjenesteytere skal prioriteres i søkeresultatene. Medlemsstatene bør derfor påse at forbrukerne har fri tilgang til minst ett slikt nettsted på deres respektive territorier. Slike nettsteder kan drives av eller på vegne av vedkommende myndigheter, andre offentlige myndigheter og/eller private operatører. Behovet for en funksjon som sammenligner gebyrer for betalingskontoer, kan også dekkes av eksisterende nettsteder som sammenligner et bredt utvalg av finansielle eller ikke-finansielle produkter. Slike nettsteder bør drives i samsvar med nærmere angitte kvalitetskriterier, herunder kravet om å inneholde nærmere opplysninger om nettstedets eiere, inneholde korrekte, oppdaterte opplysninger, angi tidspunkt for siste oppdatering, fastsette klare, objektive kriterier som sammenligningen skal baseres på, og omfatte et bredt utvalg av betalingskontotilbud som dekker en vesentlig del av markedet. Medlemsstatene bør kunne bestemme hvor ofte sammenligningsnettstedene skal gjennomgå og oppdatere opplysningene de gir forbrukerne, samtidig som det tas hensyn til hvor ofte betalingstjenesteyterne generelt oppdaterer sine gebyropplysninger. Medlemsstatene bør også definere hva som menes med et bredt utvalg av betalingskontotilbud som dekker en vesentlig del av markedet, ved å vurdere for eksempel hvor mange betalingstjenesteytere som finnes, og dermed om simpelt flertall eller mindre vil være tilstrekkelig, og/eller markedsandel og/eller geografisk beliggenhet. Et sammenligningsnettsted bør sammenligne gebyrene som må betales for tjenester oppført på listen over de mest representative betalingskontotjenestene, og bruke EU-terminologi.

Medlemsstatene bør kunne kreve at slike nettsteder sammenligner andre opplysninger, for eksempel opplysninger om faktorer som påvirker nivået på tjenestene betalingstjenesteyterne yter, som antall filialer eller kontantauto-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

mater og deres beliggenhet. Dersom det bare er ett nettsted i en medlemsstat og det blir lagt ned eller ikke lenger oppfyller kvalitetskriteriene, bør medlemsstaten sikre at forbrukerne innen rimelig tid får tilgang til et annet sammenligningsnettsted på nasjonalt plan.

- 24) Det er gjeldende praksis for betalingstjenesteytere å tilby en betalingskonto i en pakke med andre produkter eller tjenester enn betalingskontotjenester, for eksempel forsikringsprodukter eller finansiell rådgivning. Denne praksisen kan være en metode betalingstjenesteyterne bruker for å diversifisere sine tilbud og konkurrere mot hverandre, og den kan i siste instans være gunstig for forbrukerne. Kommisjonens undersøkelse i 2009 av koplingsalg i finanssektoren samt samråd og forbrukerklager i den forbindelse har imidlertid vist at betalingstjenesteytere har tilbudt betalingskontoer i pakker med produkter som forbrukerne ikke har bedt om, og som ikke er vesentlige for betalingskontoen, for eksempel hjemforsikring. Videre har man konstatert at slik praksis kan redusere åpenheten om og muligheten for å sammenligne priser, begrense kjøpsalternativene for forbrukerne og virke negativt inn på deres mobilitet. Derfor bør medlemsstatene sikre at forbrukerne i tilfeller der betalingstjenesteytere tilbyr pakker med betalingskontoer, gis informasjon om hvorvidt det er mulig å kjøpe betalingskontoen separat, og i så fall får særskilt informasjon om hvilke kostnader og gebyrer som er forbundet med hvert av de andre produktene eller tjenestene som inngår i pakken, og som kan kjøpes separat.
- 25) Prosessen for å bytte betalingskonto bør harmoniseres i hele Unionen. På det nåværende tidspunkt er gjeldende tiltak på nasjonalt plan svært varierende, og de sikrer ikke et tilstrekkelig nivå for forbrukervern i alle medlemsstater. Innføring av lovgivningsmessige tiltak for å fastsette hovedprinsippene som betalingstjenesteyterne skal følge når de yter en slik tjeneste i den enkelte medlemsstat, vil forbedre det indre markedes virkemåte for både forbrukere og betalingstjenesteytere. På den ene side vil dette sikre like konkurransevilkår for forbrukere som kan ønske å åpne en betalingskonto i en annen medlemsstat, da det vil sikre at de har et tilsvarende vernnivå. På den annen side vil det redusere forskjellene mellom de lovgivningsmessige tiltakene som er på plass på nasjonalt plan, og følgelig redusere den administrative byrden for betalings-

tjenesteytere som har til hensikt å tilby sine tjenester over landegrensene. Dette innebærer at tiltakene for kontobytte vil gjøre det lettere å yte betalingskontotjenester i det indre marked.

- 26) Kontobytte bør ikke forutsette at avtalen overføres fra den overførende betalingstjenesteyteren til den mottakende betalingstjenesteyteren.
- 27) Forbrukerne vil ha insentiv til å bytte betalingskonto bare dersom prosessen ikke medfører en for stor administrativ og økonomisk byrde. Derfor bør betalingstjenesteyterne tilby forbrukerne en klar, hurtig og sikker prosedyre for å bytte betalingskonto, herunder betalingskontoer med grunnleggende funksjoner. Forbrukerne bør være garantert en slik prosedyre når de ønsker å bytte fra en betalingstjenesteyter til en annen, men også når de ønsker å bytte mellom ulike betalingskontoer hos samme betalingstjenesteyter. Da vil forbrukerne kunne dra fordel av de tilbudene på markedet som passer dem best, og lett kunne bytte fra sin eksisterende betalingskonto til andre, potensielt mer egnede kontoer, uten hensyn til om byttet finner sted hos samme betalingstjenesteyter eller mellom ulike betalingstjenesteytere. Eventuelle gebyrer som betalingstjenesteyterne krever for bytte-tjenesten, bør være rimelige og stå i forhold til betalingstjenesteyternes faktiske kostnader.
- 28) Når det gjelder kontobytte der begge betalingstjenesteyterne er etablert på deres territorium, bør medlemsstatene kunne innføre eller beholde ordninger som avviker fra ordningene fastsatt i dette direktivet, dersom dette klart er i forbrukerens interesse.
- 29) Bytteprosessen bør være så enkel som mulig for forbrukeren. Derfor bør medlemsstatene sikre at den mottakende betalingstjenesteyteren er ansvarlig for å iverksette og styre prosessen på vegne av forbrukeren. Medlemsstatene bør kunne benytte ytterligere midler, for eksempel en teknisk løsning, når de etablerer kontobyttetjenesten. Slike ytterligere midler kan gi bedre ytelser enn kravene fastsatt i dette direktivet gir; for eksempel kan byttetjenesten gjennomføres med kortere frist, eller betalingstjenesteyterne kan pålegges, på forbrukerens anmodning, å sikre at innbetalinger på den gamle betalingskontoen automatisk eller manuelt overføres til den nye betalingskontoen i en gitt, begrenset periode som begynner idet fullmakten til kontobytte blir mottatt. Slike ytterligere midler

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

kan også brukes av betalingstjenesteytere på frivillig grunnlag, selv der dette ikke er et krav i medlemsstaten.

- 30) Forbrukerne bør ha anledning til å be den mottakende betalingstjenesteyteren om å gjennomføre byttet for alle eller visse innbetalinger, faste betalingsoppdrag eller direktebelastningsfullmakter, helst i løpet av ett enkelt møte med den mottakende betalings-tjenesteyteren. For dette formål bør forbrukerne kunne undertegne én enkelt fullmakt til at hver av de ovennevnte oppgavene kan utføres. Medlemsstatene kan kreve at fullmakten fra forbrukeren skal være skriftlig, men kan også velge å godta tilsvarende midler der det er hensiktsmessig, for eksempel der det finnes et automatisert system for kontobytte. Før forbrukeren gir denne fullmakten, bør vedkommende underrettes om alle trinnene i prosedyren som er nødvendig for å fullføre byttet. For eksempel kan fullmakten omfatte alle oppgavene som inngår i bytte-tjenesten, og gi forbrukeren mulighet til å velge bare noen av disse oppgavene.
- 31) For at kontobyttet skal kunne gjennomføres, må den overførende betalingstjenesteyteren samarbeide. Den overførende betalings-tjenesteyteren bør gi den mottakende beta-lingstjenesteyteren alle opplysninger som er nødvendige for å overføre betalingene til den andre betalingskontoen. Opplysningene bør imidlertid ikke omfatte mer enn det som er nødvendig for å gjennomføre byttet.
- 32) For å legge til rette for at kontoer kan åpnes over landegrensene, bør forbrukeren ha anled-ning til å be den nye betalingstjenesteyteren om å opprette på den nye betalingskontoen alle eller visse faste betalingsoppdrag, aksep-tere direktebelastninger fra slik dato som kunden angir, og gi forbrukeren informasjon med nærmere opplysninger om den nye beta-lingsskontoen, fortrinnsvis i løpet av ett enkelt møte med den nye betalingstjenesteyteren.
- 33) Forbrukerne bør ikke lide økonomiske tap, heller ikke i form av gebyrer eller renter, som følge av feil gjort av noen av betalingstjeneste-yterne som er involvert i bytteprosessen. Sær-lig bør forbrukerne ikke bære noe økonomisk tap som følge av at ytterligere gebyrer, renter eller andre kostnader må betales, og heller ikke bøter, sanksjoner eller andre typer økono-misk tap, fordi betalingen er forsinket.
- 34) Medlemsstatene bør sikre at forbrukere som har til hensikt å åpne en betalingskonto, ikke forskjellsbehandles på grunnlag av stats-

borgerskap eller bosted. Selv om det er viktig for kredittinstitusjonene å sikre at deres kun-der ikke bruker finanssystemet for ulovlige formål som bedrageri, hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, bør de ikke innføre hindringer for forbrukere som ønsker å utnytte fordelene ved det indre marked og åpne og bruke betalingskontoer i andre land. Derfor bør bestemmelsene i europaparla-ments- og rådsdirektiv 2005/60/EF⁹ ikke brukes som påskudd for å avvise forbrukere som kommersielt sett er mindre attraktive.

- 35) Forbrukere som har lovlig opphold i Unionen, bør ikke forskjellsbehandles på grunnlag av statsborgerskap eller bosted eller av noen av de andre grunnene nevnt i artikkel 21 i Den europeiske unions pakt om de grunnleggende rettigheter («pakten») når de søker om eller bruker en betalingskonto i Unionen. Videre bør medlemsstatene sikre tilgang til betalings-kontoer med grunnleggende funksjoner, uten hensyn til forbrukernes økonomiske situasjon, som yrkesstatus, inntektsnivå, kreditthistorikk eller personlige konkurs.
- 36) Forbrukere som har lovlig opphold i Unionen, og som ikke har en betalingskonto i en gitt medlemsstat, bør kunne åpne og bruke en betalingskonto med grunnleggende funk-sjoner i den medlemsstaten. Begrepet «lovlig opphold i Unionen» bør omfatte både unions-borgere og tredjestatsborgere som allerede nyter godt av rettigheter de har fått ved unionsrettsakter som rådsforordning (EØF) nr. 1408/71¹⁰, rådsdirektiv 2003/109/EF¹¹, rådsforordning (EF) nr. 859/2003¹² og europap-arlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF¹³. Det bør også omfatte personer som søker asyl i henhold til Genève-konvensjonen av 28. juli 1951 om flyktningers stilling, protokollen til

⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme (EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15).

¹⁰ Rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 av 14. juni 1971 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet (EFT nr. L 149 av 5.7.1971, s. 2).

¹¹ Rådsdirektiv 2003/109/EF av 25. november 2003 om statu-sen til tredjestatsborgere som er langtidsbosatte (EUT L 16 av 23.1.2004, s. 44).

¹² Rådsforordning (EF) nr. 859/2003 av 14. mai 2003 om utvidelse av bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til å omfatte tredjestats-borgere som ikke allerede er omfattet av disse bestemmel-sene utelukkende på grunn av sin nasjonalitet (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 1).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

denne av 31. januar 1967 og andre relevante internasjonale traktater. Videre bør medlemsstatene kunne utvide begrepet «lovlig opphold i Unionen» til å omfatte andre tredjestatsborgere som befinner seg på deres territorium.

- 37) Samtidig som medlemsstatene overholder de grunnleggende frihetene traktatene garanterer, bør de kunne kreve at forbrukere som ønsker å åpne en betalingskonto med grunnleggende funksjoner på deres territorium, viser at de har en reell interesse av det. Uten at det berører anvendelsen av kravene vedtatt i samsvar med direktiv 2005/60/EF for å forhindre hvitvasking av penger, bør det ikke kreves fysisk tilstedeværelse i kredittinstitusjonenes lokaler for at en slik reell interesse skal vises.
- 38) Medlemsstatene bør sikre at antall kredittinstitusjoner som tilbyr betalingskontoer med grunnleggende funksjoner, er tilstrekkelig høyt til å sikre at de kan tilbys alle forbrukere, til at enhver form for forskjellsbehandling mellom dem unngås, og til å forhindre konkurransevridning. Ved fastsettelsen av hva som er et tilstrekkelig antall kredittinstitusjoner, bør faktorene som skal tas i betraktning, omfatte hvilken dekning nettverket av kredittinstitusjoner har, størrelsen på medlemsstatens territorium, forbrukernes spredning på territoriet, kredittinstitusjonenes markedsandel samt hvorvidt betalingskontoer med grunnleggende funksjoner bare utgjør en liten del av de betalingskontoene som kredittinstitusjonen tilbyr. I prinsippet bør betalingskontoer med grunnleggende funksjoner tilbys av så mange kredittinstitusjoner som mulig, for å kunne garantere at forbrukerne kan åpne slike kontoer i lokalene til en kredittinstitusjon som ligger i nærheten av deres bosted, at de ikke på noen måte blir forskjellsbehandlet når de bruker disse kontoene, og at de kan bruke dem på en effektiv måte. Særlig bør medlemsstatene sikre at det ikke forekommer synlig forskjellsbehandling, for eksempel ved at kortet har et annet utseende eller ved at det brukes andre kontonumre eller kortnumre. Det bør imidlertid være mulig for en medlems-

stat å fastsette at bare et mindre antall kredittinstitusjoner skal tilby betalingskontoer med grunnleggende funksjoner, men dette bør være begrunnet for eksempel med at disse kredittinstitusjonene har et så stort nettverk på medlemsstatens territorium at de kan betjene alle forbrukere uten at disse må reise for langt hjemmefra for å nå dit. Dessuten bør forbrukere som bruker betalingskontoer med grunnleggende funksjoner, ikke stigmatiseres på noen måte, og dette målet kan lettere nås dersom et større antall kredittinstitusjoner utpekes.

- 39) Medlemsstatene bør kunne innføre ordninger som sikrer at forbrukere uten fast adresse, asylsøkere og forbrukere som ikke har fått oppholdstillatelse, men som av juridiske eller faktiske årsaker ikke kan utvises, får hjelp til å dra full nytte av dette direktivet.
- 40) Når medlemsstatene tillater at kredittinstitusjoner på anmodning fra en forbruker tilbyr brukskontokreditt i tilknytning til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner, bør de kunne fastsette høyeste beløp og lengste varighet for slik brukskontokreditt. Medlemsstatene bør også sikre at forbrukerne informeres om eventuelle gebyrer i den forbindelse på en gjennomsiiktig måte. Endelig bør kredittinstitusjonene overholde direktiv 2008/48/EF når de tilbyr brukskontokreditt i tilknytning til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner.
- 41) For at brukerne av betalingskontoer med grunnleggende funksjoner skal kunne betjenes på en god måte, bør medlemsstatene kreve at kredittinstitusjonene sikrer at relevant personale har fått hensiktsmessig opplæring, og at eventuelle interessekonflikter ikke påvirker kundene negativt.
- 42) Medlemsstatene bør kunne tillate at kredittinstitusjonene nekter å åpne en betalingskonto med grunnleggende funksjoner for forbrukere som allerede har en aktiv og minst likeverdig betalingskonto i samme medlemsstat. For å kontrollere om en forbruker allerede har en betalingskonto, bør kredittinstitusjonene kunne basere seg på en forsikring på ære og samvittighet framlagt av forbrukeren.
- 43) Medlemsstatene bør sikre at kredittinstitusjonene behandler søknader om betalingskonto med grunnleggende funksjoner innen fristene fastsatt i dette direktivet, og at kredittinstitusjonene i tilfelle avslag på en slik søknad underretter forbrukeren om de konkrete årsakene til avslaget, med mindre slike opplys-

¹³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

- ninger ville være i strid med nasjonal sikkerhet, offentlig orden eller direktiv 2005/60/EF.
- 44) Forbrukerne bør garanteres tilgang til en rekke grunnleggende betalingstjenester. Tjenester knyttet til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner bør omfatte muligheten til å sette inn midler og ta ut kontanter. Forbrukerne bør kunne gjennomføre grunnleggende betalingstransaksjoner som å motta lønn eller ytelser, betale regninger eller skatter og avgifter og kjøpe varer og tjenester, herunder gjennom direktebelastning, betalingsoverføring og bruk av betalingskort. Slike tjenester bør gjøre det mulig å kjøpe varer og tjenester på internett, og de bør gi forbrukerne mulighet til å iverksette betalingsoppdrag via kredittinstitusjonens nettbaserte tjeneste, der en slik foreligger. En betalingskonto med grunnleggende funksjoner bør imidlertid ikke bare kunne brukes på internett, da dette ville innebære en hindring for forbrukere som ikke har tilgang til internett. Når det gjelder tjenester knyttet til åpning, bruk og avslutning av en betalingskonto, innsetting av midler, uttak av kontanter og gjennomføring av betalingstransaksjoner med betalingskort, kredittkort unntatt, bør medlemsstatene sikre at det ikke settes noen grense for antall operasjoner som vil være tilgjengelig for forbrukeren innenfor rammen av de særlige prisfastsettelsesreglene fastsatt i dette direktivet. Når det gjelder gjennomføring av betalingsoverføringer, direktebelastninger og transaksjoner som utføres ved hjelp av et kredittkort som er knyttet til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner, bør medlemsstatene kunne fastsette et minsteantall operasjoner forbrukeren skal ha tilgang til i henhold til de særlige prisfastsettelsesreglene fastsatt i dette direktivet, forutsatt at tjenestene disse operasjonene gjelder, er for forbrukerens personlige bruk. Ved vurdering av hva som skal anses som personlig bruk, bør medlemsstatene ta hensyn til rådende forbrukeratferd og vanlig handelspraksis. Gebyrene som kreves for operasjoner ut over minsteantallet operasjoner, bør aldri være høyere enn gebyrene som kreves i henhold til kredittinstitusjonens vanlige prispolitikk.
- 45) I prosessen med å identifisere de tjenestene som skal tilbys sammen med en betalingskonto med grunnleggende funksjoner, og det minsteantall operasjoner som skal være inkludert, bør det tas hensyn til nasjonale særtrekk. Særlig kan visse tjenester som er svært utbredt på nasjonalt plan, anses som nødvendige for å sikre full nytte av en betalingskonto i en gitt medlemsstat. I en del medlemsstater er det for eksempel helt vanlig at forbrukerne bruker sjekk, mens dette betalingsmiddelet er svært sjeldent i andre medlemsstater. Dette direktivet bør derfor gi medlemsstatene mulighet til å fastsette hvilke tilleggstjenester som anses som nødvendige på nasjonalt plan, og som bør tilbys sammen med en betalingskonto med grunnleggende funksjoner i den berørte medlemsstaten. Medlemsstatene bør videre sikre at gebyrene som kredittinstitusjonene krever for å tilby slike tilleggstjenester i tilknytning til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner, er rimelige.
- 46) For å sikre at flest mulig forbrukere har tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner, bør disse tilbys vederlagsfritt eller mot et rimelig gebyr. For å oppmuntre svakerestilte forbrukere uten bankkonto til å delta i markedet for banktjenester til privatkunder, bør medlemsstatene kunne fastsette at disse forbrukerne skal ha tilbud om betalingskontoer med grunnleggende funksjoner på særlig gunstige vilkår, for eksempel vederlagsfritt. Medlemsstatene bør fritt kunne bestemme hvilken ordning som skal brukes for å identifisere forbrukere som kan dra nytte av betalingskontoer med grunnleggende funksjoner på gunstigere vilkår, forutsatt at ordningen sikrer at svakerestilte forbrukere kan få tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner. Under alle omstendigheter bør en slik tilnærming ikke berøre den retten alle forbrukere har, også ressurssterke forbrukere, til i det minste å ha tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner mot et rimelig gebyr. Videre bør eventuelle tilleggsgebyrer for forbrukeren for manglende overholdelse av vilkårene fastsatt i avtalen, være rimelige. Medlemsstatene bør fastsette hva som utgjør et rimelig gebyr ut fra nasjonale forhold.
- 47) Kredittinstitusjonene bør avslå å åpne eller bør si opp en avtale om en betalingskonto med grunnleggende funksjoner bare under særlige omstendigheter, for eksempel ved manglende overholdelse av regelverket om hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme eller om forebygging og etterforskning av kriminalitet. Selv i disse tilfellene er avslag bare berettiget dersom forbrukeren ikke har overholdt nevnte regelverk, og ikke fordi prosedyren for å kontrollere overholdelse av

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

regelverket er for belastende eller kostbar. Det kan imidlertid være tilfeller der forbrukere misbruker sin rett til å åpne og bruke en betalingskonto med grunnleggende funksjoner. For eksempel bør en medlemsstat kunne tillate at kredittinstitusjoner treffer tiltak mot forbrukere som har begått lovbrudd, for eksempel grovt bedrageri mot en kredittinstitusjon, for å unngå at et slikt lovbrudd skjer igjen. Slike tiltak kan for eksempel omfatte begrenset tilgang for vedkommende forbruker til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner i et visst tidsrom. I tillegg kan det være situasjoner der tidligere avslag på en søknad om betalingskonto kan være nødvendig for å kunne identifisere forbrukere som kan ha nytte av en betalingskonto på gunstigere vilkår. I slike situasjoner bør kredittinstitusjonen underrette forbrukeren om at han eller hun i tilfelle avslag på en søknad om en betalingskonto som det kreves gebyr for, i henhold til dette direktivet kan benytte en særskilt ordning for å få vederlagsfri tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner. Begge disse ytterligere situasjonene bør imidlertid være begrenset, klart beskrevet og ha hjemmel i nøyaktig angitte bestemmelser i nasjonal rett. Når medlemsstatene fastsetter andre situasjoner der kredittinstitusjonene kan avslå å tilby forbrukerne en betalingskonto, bør de blant annet kunne ta med hensynet til offentlig sikkerhet eller offentlig orden.

- 48) Medlemsstatene og kredittinstitusjonene bør gi forbrukerne klare og forståelige opplysninger om retten til å åpne og bruke en betalingskonto med grunnleggende funksjoner. Medlemsstatene bør sikre at kommunikasjonstiltakene er målrettet, og særlig at de når ut til svakerestilte og mobile forbrukere uten bankkonto. Kredittinstitusjonene bør aktivt gi forbrukerne tilgang til lett tilgjengelig informasjon og yte hensiktsmessig hjelp om særtrekkene ved den betalingskontoen med grunnleggende funksjoner som tilbys, om gebyrene og bruksvilkårene for dem, og om hvordan forbrukerne kan utøve sin rett til å åpne en betalingskonto med grunnleggende funksjoner. Forbrukerne bør særlig informeres om at det ikke er obligatorisk å kjøpe tilleggstjenester for å få tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner.
- 49) Medlemsstatene bør fremme tiltak som bidrar til opplæring av de svakest stilte forbrukerne, ved å gi dem veiledning og hjelp til å forvalte

sin økonomi på en forsvarlig måte. Det må også gis informasjon om den veiledningen som forbrukerorganisasjoner og nasjonale myndigheter kan gi forbrukerne. Videre bør medlemsstatene fremme initiativer fra kredittinstitusjoner som ønsker å kombinere tilbudet om betalingskontoer med grunnleggende funksjoner med en uavhengig økonomisk opplæring.

- 50) For å gjøre det lettere for betalingstjenesteyterne å yte sine tjenester over landegrensene, og med sikte på samarbeid, utveksling av opplysninger og løsning av tvister mellom vedkommende myndigheter, bør vedkommende myndigheter som har ansvar for håndhevingen av dette direktivet, være de myndighetene som opptrer i regi av EBA i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010 eller andre nasjonale myndigheter, forutsatt at de samarbeider med myndighetene som opptrer i regi av EBA, for å utføre sine oppgaver i henhold til dette direktivet.
- 51) Medlemsstatene bør utpeke vedkommende myndigheter som skal sikre at dette direktivet håndheves, og sørge for at de får undersøkelses- og håndhevingsmyndighet og tilstrekkelige midler til å kunne utføre sine oppgaver. Vedkommende myndigheter bør, når det gjelder visse aspekter ved dette direktivet, kunne henvise saken til en domstol som har kompetanse til å treffe en rettslig avgjørelse, herunder eventuelt ved overprøving. Dette kan gjøre det mulig for medlemsstatene å overlate håndhevingen av disse bestemmelsene til relevante organer og domstoler, særlig dersom bestemmelsene i dette direktivet er innarbeidet i sivilretten. Medlemsstatene bør kunne utpeke ulike vedkommende myndigheter til å håndheve overholdelsen av de omfattende kravene som er fastsatt i dette direktivet. For eksempel kan medlemsstatene i forbindelse med noen bestemmelser utpeke vedkommende myndigheter som har ansvar for håndheving av forbrukervern, mens de i forbindelse med andre bestemmelser kan beslutte å utpeke tilsynsmyndigheter. Muligheten til å utpeke ulike vedkommende myndigheter bør ikke berøre forpliktelsen til løpende tilsyn og samarbeid mellom vedkommende myndigheter som fastsatt i dette direktivet.
- 52) Forbrukerne bør ha tilgang til effektive og formålstjenlige prosedyrer for alternativ tvisteløsning for å løse tvister som måtte oppstå i forbindelse med rettighetene og forpliktelsene

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

fastsatt i dette direktivet. Når det gjelder relevante avtalerelaterte tvister, er slik tilgang allerede sikret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/11/EU¹⁴. Forbrukerne bør imidlertid også ha tilgang til prosedyrer for alternativ tvisteløsning når det gjelder tvister som oppstår forut for avtaleinngåelsen om rettighetene og forpliktelsene fastsatt i dette direktivet, for eksempel dersom de får avslag på tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner. Dette direktivet fastsetter derfor at forbrukerne bør ha tilgang til prosedyrer for alternativ tvisteløsning for å løse tvister om rettigheter og forpliktelser fastsatt i dette direktivet, uten at det gjøres forskjell på om tvisten oppstår før eller etter at avtalen er inngått. Slike prosedyrer for alternativ tvisteløsning og organene som tilbyr dem, bør oppfylle kvalitetskravene fastsatt i direktiv 2013/11/EU. For å kunne overholde dette direktivet må forbrukernes personopplysninger behandles. Den behandlingen er underlagt europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF¹⁵. Dette direktivet bør derfor være i samsvar med reglene fastsatt i direktiv 95/46/EF.

- 53) Hvert annet år og første gang senest fire år etter at dette direktivet har trådt i kraft, bør medlemsstatene innhente pålitelig årlig statistikk om hvordan tiltakene som innføres ved dette direktivet, virker. De bør bruke alle relevante informasjonskilder og oversende denne informasjonen til Kommisjonen. Kommisjonen bør framlegge en rapport på grunnlag av informasjonen den mottar fra medlemsstatene, første gang fire år etter at dette direktivet har trådt i kraft, og deretter hvert annet år.
- 54) Dette direktivet bør gjennomgås fem år etter at det har trådt i kraft, for å ta hensyn til markedsutviklingen, for eksempel framveksten av nye typer betalingskontoer og betalings tjenester, utviklingen på andre områder innenfor unionsretten samt medlemsstatenes erfaringer. Rapporten basert på gjennomgåelsen bør inneholde en liste over traktatbruddsbehandlinger som Kommisjonen har innledet vedrørende dette direktivet. Den bør også inneholde en vurdering av gjennomsnittlige

gebyrnivåer i medlemsstatene for betalingskontoer som omfattes av dette direktivet, av om tiltakene som er innført, har gitt forbrukerne bedre forståelse av gebyrene for betalingskontoer, av sammenlignbarheten mellom betalingskontoer, av hvor lett det er å bytte betalingskonto, og av antall kontohavere som har byttet betalingskonto siden dette direktivet ble innarbeidet.

Rapporten bør videre inneholde en analyse av antallet tilbydere av betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og antall slike kontoer som har blitt åpnet, herunder av forbrukere som tidligere ikke hadde bankkonto, eksempler på beste praksis i medlemsstatene for å redusere antallet forbrukere som ikke har tilgang til betalingstjenester, og gjennomsnittlig årsgebyr som kreves for betalingskontoer med grunnleggende funksjoner. Den bør dessuten inneholde en vurdering av kostnadene og fordelene ved portabilitet for betalingskontoer i hele Unionen, av mulighetene for å opprette en ramme for å sikre automatisk omdirigering av betalinger fra en betalingskonto til en annen i samme medlemsstat kombinert med automatiske meldinger til betalingsmottakere eller betalere når deres overføringer omdirigeres, og av det å utvide byttetjenesten til også å omfatte tilfeller der den mottakende og den overførende betalingstjenesteyteren er etablert i forskjellige medlemsstater. Den bør også inneholde en vurdering av eksisterende tiltaks effektivitet og behovet for ytterligere tiltak for å øke den økonomiske integrasjonen og gi hjelp til svakerestilte medlemmer av samfunnet som er overforgjeldet. Den bør i tillegg vurdere om bestemmelsene om informasjonen som betalingstjenesteyterne skal framlegge når de tilbyr produktpakker, er tilstrekkelige, eller om ytterligere tiltak er nødvendig. Videre bør den inneholde en vurdering av behovet for ytterligere tiltak med hensyn til sammenligningsnettsteder og av behovet for akkreditering av sammenligningsnettsteder. Kommisjonen bør legge fram denne rapporten for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med forslag til regelverk.

- 55) Dette direktivet er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent i pakten i samsvar med artikkel 6 nr. 1 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV).
- 56) Ettersom målene for dette direktivet, som er å fremme åpenhet om og sammenlignbarheten av gebyrer knyttet til betalingskontoer, bytte

¹⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/11/EU av 21. mai 2013 om alternativ tvisteløsning i forbrukersaker og om endring av forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (ATF-direktiv) (EUT L 165 av 18.6.2013, s. 63).

¹⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

av betalingskontoer og tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men, på grunn av behovet for å løse problemet med oppsplitting av markedet og sikre like konkurransevilkår i Unionen, bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i TEUV. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktivet ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

- 57) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter¹⁶ har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidings tiltakene i berettede tilfeller skal følges av ett eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende delene av de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktivet anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.
- 58) EUs datatilsyn er blitt rådspurt.

VEDTATT DETTE DIREKTIVET:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Dette direktivet fastsetter regler for åpenhet om og sammenlignbarhet av gebyrene som forbrukerne pålegges for betalingskontoer de har i Unionen, regler for bytte av betalingskontoer i en medlemsstat og regler for å gjøre det lettere for forbrukerne å åpne betalingskontoer i et annet land.
2. Dette direktivet fastsetter også en ramme for regler og vilkår som medlemsstatene skal anvende for å sikre forbrukerne rett til å åpne og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner i Unionen.
3. Kapittel II og III får anvendelse på betalingstjenesteytere.
4. Kapittel IV får anvendelse på kredittinstitusjoner.

Medlemsstatene kan beslutte å anvende kapittel IV på andre betalingstjenesteytere enn kredittinstitusjoner.

¹⁶ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

5. Medlemsstatene kan beslutte ikke å anvende hele eller deler av dette direktivet på enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 5 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU¹⁷.

6. Dette direktivet får anvendelse på betalingskontoer som minst gir forbrukerne mulighet til å
 - a) sette inn midler på en betalingskonto,
 - b) ta ut kontanter fra en betalingskonto,
 - c) utføre og motta betalingstransaksjoner, herunder betalingsoverføringer, til og fra tredjepart.

Medlemsstatene kan beslutte å anvende hele eller deler av dette direktivet på andre betalingskontoer enn dem som er nevnt i første ledd.

7. Åpning og bruk av en betalingskonto med grunnleggende funksjoner i henhold til dette direktivet skal skje i samsvar med direktiv 2005/60/EF.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktivet menes med

- 1) «forbruker» enhver fysisk person som handler for formål som faller utenfor vedkommendes nærings-, forretnings-, håndverks- eller yrkesvirksomhet,
- 2) «lovlig opphold i Unionen» den rett en fysisk person har til å oppholde seg i en medlemsstat i henhold til Unionens regelverk eller nasjonal rett, herunder forbrukere uten fast adresse og personer som søker asyl i henhold til Genèvekonvensjonen av 28. juli 1951 om flyktningers stilling, protokollen til denne av 31. januar 1967 og andre relevante internasjonale traktater,
- 3) «betalingskonto» en konto som innehas i en eller flere forbrukeres navn, og som brukes til å utføre betalingstransaksjoner,
- 4) «betalingstjeneste» en betalingstjeneste som definert i artikkel 4 nr. 3 i direktiv 2007/64/EF,
- 5) «betalingstransaksjon» en handling som iverksettes av betaleren eller betalingsmottakeren for å innbetale, overføre eller ta ut midler, uten hensyn til eventuelle underliggende forpliktelser mellom betaleren og betalingsmottakeren,

¹⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

- 6) «betalingskontotjenester» alle tjenester i forbindelse med åpning, bruk og avslutning av en betalingskonto, herunder betalingstjenester og betalingstransaksjoner som omfattes av artikkel 3 bokstav g) i direktiv 2007/64/EF, samt brukskontokreditt og overtrekk,
- 7) «betalingstjenesteyter» en betalingstjenesteyter som definert i artikkel 4 nr. 9 i direktiv 2007/64/EF,
- 8) «kredittinstitusjon» en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i europaparlaments- og rådsforordning nr. 575/2013¹⁸,
- 9) «betalingsinstrument» et betalingsinstrument som definert i artikkel 4 nr. 23 i direktiv 2007/64/EF,
- 10) «overførende betalingstjenesteyter» den betalingstjenesteyteren som nødvendige opplysninger for kontobyttet overføres fra,
- 11) «mottakende betalingstjenesteyter» den betalingstjenesteyteren som nødvendige opplysninger for kontobyttet overføres til,
- 12) «betalingsoppdrag» en anmodning fra en betaler eller betalingsmottaker til en betalingstjenesteyter om å foreta en betalingstransaksjon,
- 13) «betaler» en fysisk eller juridisk person som er innehaver av en betalingskonto og tillater et betalingsoppdrag fra denne betalingskontoen, eller, dersom det ikke finnes noen betalingskonto, en fysisk eller juridisk person som utfører et betalingsoppdrag til en betalingsmottakers betalingskonto,
- 14) «betalingsmottaker» en fysisk eller juridisk person som skal motta midlene som inngår i en betalingstransaksjon,
- 15) «gebyrer» alle eventuelle kostnader som forbrukeren må betale til betalingstjenesteyteren for eller i forbindelse med betalingskontotjenester,
- 16) «kredittrentesats» den rentesatsen som betales til forbrukeren for midler inntil stående på en betalingskonto,
- 17) «varig medium» enhver innretning som gjør forbrukeren i stand til å lagre opplysninger som er rettet til forbrukeren personlig, på en slik måte at opplysningene er tilgjengelige for bruk i framtiden i et tidsrom som er tilstrekkelig for opplysningenes formål, og som gir mulighet til uendret gjengivelse av de lagrede opplysningene,
- 18) «kontobytte» eller «byttetjeneste» overføring på en forbrukers anmodning fra en betalingstjenesteyter til en annen av enten opplysninger om alle eller visse faste betalingsoppdrag, regelmessige direktebelastninger og regelmessige innbetalinger på en betalingskonto, eller av enhver positiv saldo på en betalingskonto fra en betalingskonto til en annen, eller begge deler, enten den gamle betalingskontoen avsluttes eller ikke,
- 19) «direktebelastning» en innenlandsk eller tverrnasjonal betalingstjeneste for belastning av en betalers betalingskonto der betalingstransaksjonen iverksettes av betalingsmottakeren på grunnlag av betalerens samtykke,
- 20) «betalingsoverføring» en innenlandsk eller tverrnasjonal betalingstjeneste for å godskrive en betalingsmottakers betalingskonto med én eller en rekke betalingstransaksjoner fra en betalers betalingskonto, foretatt av den betalingstjenesteyteren som innehar betalerens betalingskonto, etter instruks fra betaleren,
- 21) «fast betalingsoppdrag» en instruks gitt av betaleren til betalingstjenesteyteren som innehar betalerens betalingskonto, om å utføre betalingsoverføringer med regelmessige intervaller eller på datoer som er fastsatt på forhånd,
- 22) «midler» pengesedler og mynter, kontopenger og elektroniske penger som definert i artikkel 2 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF,
- 23) «rammeavtale» en avtale om betalingstjenester som regulerer den framtidige gjennomføringen av enkeltstående og gjentatte betalingstransaksjoner, og som kan inneholde en forpliktelse til og vilkår for å opprette en betalingskonto,
- 24) «virkedag» en dag da den aktuelle betalingstjenesteyteren holder åpent som påkrevd for gjennomføring av en betalingstransaksjon,
- 25) «brukskontokreditt» en uttrykkelig kredittavtale der en betalingstjenesteyter gir en forbruker tilgang til midler som overstiger løpende saldo på forbrukerens betalingskonto,
- 26) «overtrekk» en stilltiende akseptert overskridelse der en betalingstjenesteyter gir en forbruker tilgang til midler som overstiger løpende saldo på forbrukerens betalingskonto eller avtalt brukskontokreditt,
- 27) «vedkommende myndighet» en vedkommende myndighet som er utpekt av en medlemsstat i samsvar med artikkel 21.

¹⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

KAPITTEL II

SAMMENLIGNBARHET AV GEBYRER FOR BETALINGSKONTOER

Artikkel 3

Liste over de mest representative betalingskontotjenestene som er gebyrbelagt på nasjonalt plan, og standardisert terminologi

1. Medlemsstatene skal utarbeide en foreløpig liste over minst 10 og høyst 20 av de mest representative betalingskontotjenestene som er gebyrbelagt og tilbys av minst én betalings-tjenesteyter på nasjonalt plan. Listen skal inneholde begrepene og definisjonene for hver av tjenestene som er identifisert. På hvert enkelt offisielle språk i en medlemsstat skal det ikke brukes mer enn ett begrep for hver tjeneste.
2. Ved anvendelsen av nr. 1 skal medlemsstatene ta hensyn til de tjenestene som
 - a) forbrukerne bruker mest i forbindelse med sin betalingskonto,
 - b) medfører de høyeste kostnadene for forbrukerne, både samlet sett og per enhet.
3. Medlemsstatene skal innen 18. september 2015 oversende de foreløpige listene nevnt i nr. 1 til Kommisjonen og EBA. Med hensyn til kriteriene fastsatt i nr. 2 skal medlemsstatene på anmodning framlegge for Kommisjonen tilleggsopplysninger om de data som disse listene er utarbeidet på grunnlag av.
4. På grunnlag av de foreløpige listene som er oversendt i henhold til nr. 3, skal EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter standardisert EU-terminologi for de tjenestene som er felles for minst et flertall av medlemsstatene. Den standardiserte EU-terminologien skal omfatte felles begreper og definisjoner for de felles tjenestene og skal gjøres tilgjengelige på de offisielle språkene i Unionens institusjoner. På hvert enkelt offisielle språk i en medlemsstat skal det ikke brukes mer enn ett begrep for hver tjeneste.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. september 2016.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd etter framgangsmåten fast-

satt i artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Medlemsstatene skal innarbeide den standardiserte EU-terminologien fastsatt i henhold til nr. 4 i den foreløpige listen nevnt i nr. 1 og offentliggjøre den endelige listen over de mest representative betalingskontotjenestene umiddelbart og senest innen tre måneder etter at den delegerte rettsakten nevnt i nr. 4 har trådt i kraft.
6. Hvert fjerde år etter offentliggjøringen av den endelige listen nevnt i nr. 5, skal medlemsstatene vurdere og om nødvendig oppdatere listen fastsatt i henhold til nr. 1 og 2 over de mest representative tjenestene. De skal underrette Kommisjonen og EBA om resultatet av sin vurdering og eventuelt om den oppdaterte listen over de mest representative tjenestene. EBA skal gjennomgå og om nødvendig oppdatere den standardiserte EU-terminologien i samsvar med prosessen fastsatt i nr. 4. Når den standardiserte EU-terminologien oppdateres, skal medlemsstatene oppdatere og offentliggjøre sine endelige lister som nevnt i nr. 5, og de skal sikre at betalingstjenesteyterne bruker de oppdaterte begrepene og definisjonene.

Artikkel 4

Dokument med gebyropplysninger og ordliste

1. Uten at det berører artikkel 42 nr. 3 i direktiv 2007/64/EF og kapittel II i direktiv 2008/48/EF, skal medlemsstatene sikre at betalings-tjenesteyterne i god tid før de inngår en avtale om en betalingskonto med en forbruker, gir forbrukeren et dokument med gebyropplysninger på papir eller et annet varig medium som inneholder de standardiserte begrepene på den endelige listen nevnt i artikkel 3 nr. 5 i dette direktivet over de mest representative betalingskontotjenestene, og, dersom disse tjenestene tilbys av en betalingstjenesteyter, gebyret for hver av disse tjenestene.
2. Dokumentet med gebyropplysninger skal
 - a) være et kortfattet og selvstendig dokument,
 - b) presenteres og utformes slik at teksten er tydelig og lett å lese, med tilstrekkelig store, lesbare bokstaver,
 - c) ikke være mindre forståelig dersom det opprinnelig ble framstilt i farger, men skrives ut eller kopieres i svart og hvitt,
 - d) skrives på det offisielle språket i den medlemsstaten der betalingskontoen blir tilbudt, eventuelt på et annet språk dersom

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

forbrukeren og betalingstjenesteyteren har blitt enige om det,

- e) være korrekt, ikke villedende og uttrykt i betalingskontoens valuta, eventuelt i en annen valuta i Unionen dersom forbrukeren og betalingstjenesteyteren har blitt enige om det,
- f) ha overskriften «Dokument med gebyropplysninger» øverst på første side ved siden av et felles symbol for å skille dokumentet fra annen dokumentasjon, og
- g) inneholde en erklæring om at det inneholder gebyrene for de mest representative betalingskontotjenestene, og at fullstendige opplysninger for alle tjenester før og i forbindelse med avtaleinngåelse er gitt i andre dokumenter.

Forutsatt at alle kravene i første ledd er oppfylt, kan medlemsstatene fastsette at dokumentet med gebyropplysninger ved anvendelse av nr. 1 skal framlegges sammen med opplysninger som kreves i henhold til annet unionsregelverk eller annen nasjonal lovgivning om betalingskontoer og tilknyttede tjenester.

- 3. Dersom en eller flere av tjenestene blir tilbudt som en del av en pakke av betalingskontotjenester, skal dokumentet med gebyropplysninger angi gebyret for hele pakken, hvilke og hvor mange tjenester som inngår i pakken, og tilleggsgebyret for eventuelle tjenester ut over det antall som omfattes av gebyret for pakken.
- 4. Medlemsstatene skal stille krav til betalingsstjenesteyterne om å gi forbrukerne tilgang til en ordliste som minst inneholder de standardiserte begrepene fastsatt i den endelige listen nevnt i artikkel 3 nr. 5 og tilhørende definisjoner.

Medlemsstatene skal sikre at det i ordlisten som gjøres tilgjengelig i henhold til første ledd, herunder i eventuelle andre definisjoner, brukes et klart og utvetydig ikke-teknisk språk som ikke er villedende.

- 5. Betalingstjenesteyterne skal påse at dokumentet med gebyropplysninger og ordlisten til enhver tid er tilgjengelig for forbrukerne. Disse dokumentene skal framlegges på en måte som er lett tilgjengelig, også for personer som ikke er kunder, om mulig i et elektronisk format på betalingstjenesteyternes nettsteder og i betalingstjenesteyternes lokaler som er tilgjengelige for forbrukerne. De skal også på anmodning fra forbrukeren utleveres vederlagsfritt på papir eller et annet varig medium.

- 6. EBA skal, etter å ha rådført seg med nasjonale myndigheter og gjennomført forbrukerundersøkelser, utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for et standardisert presentasjonsformat for dokumentet med gebyropplysninger og dets felles symbol.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. september 2016.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- 7. Etter at den standardiserte EU-terminologien er oppdatert i henhold til artikkel 3 nr. 6, skal EBA om nødvendig revidere og oppdatere det standardiserte presentasjonsformatet for dokumentet med gebyropplysninger og dets felles symbol etter framgangsmåten fastsatt i nr. 6 i denne artikkelen.

Artikkel 5

Gebyroppgave

- 1. Uten at det berører artikkel 47 og 48 i direktiv 2007/64/EF og artikkel 12 i direktiv 2008/48/EF, skal medlemsstatene sikre at betalingsstjenesteyterne minst én gang i året og vederlagsfritt gir forbrukerne en oversikt over alle påløpte gebyrer samt, der det er relevant, opplysninger om rentesatsene nevnt i nr. 2 bokstav c) og d) i denne artikkelen for betalingskontotjenester. Der det er relevant, skal betalingstjenesteyterne bruke de standardiserte begrepene som er fastsatt i den endelige listen nevnt i artikkel 3 nr. 5 i dette direktivet.

Det skal avtales med forbrukeren hvilken kommunikasjonskanal som skal brukes for gebyroppgaven. Forbrukeren skal i det minste på anmodning få gebyroppgaven på papir.

- 2. Gebyroppgaven skal minst inneholde følgende opplysninger:
 - a) Gebyret belastet per enhet for hver tjeneste, og antall ganger tjenesten ble brukt i løpet av den aktuelle perioden, og, dersom tjenestene er kombinert i en pakke, gebyret belastet for pakken som helhet, antall ganger gebyret for pakken har blitt belastet i den aktuelle perioden, og tilleggsgebyret belastet for eventuelle tjenester ut over det antall som omfattes av gebyret for pakken.
 - b) Det samlede gebyrbeløpet som er påløpt i den aktuelle perioden for hver tjeneste, for hver pakke av tjenester som er ytt, og for

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

tjenester ut over det antall som omfattes av gebyret for pakken.

- c) Rentesatsen for brukerkontokreditt på betalingskontoen og samlet rentebeløp belastet for bruk i den aktuelle perioden, der det er relevant.
 - d) Kredittrentesatsen for betalingskontoen og samlet rentebeløp opptjent i løpet av den aktuelle perioden, der det er relevant.
 - e) Det samlede gebyrbeløpet belastet for alle tjenester som er ytt i den aktuelle perioden.
3. Gebyroppgaven skal
- a) presenteres og utformes slik at teksten er tydelig og lett å lese, med tilstrekkelig store, lesbare bokstaver,
 - b) være korrekt, ikke villedende og uttrykt i betalingskontoens valuta, eventuelt i en annen valuta dersom forbrukeren og betalingstjenesteyteren har blitt enige om det,
 - c) ha overskriften «Gebyroppgave» øverst på første side ved siden av et felles symbol for å skille dokumentet fra annen dokumentasjon, og
 - d) skrives på det offisielle språket i den medlemsstaten der betalingskontoen blir tilbudt, eventuelt på et annet språk dersom forbrukeren og betalingstjenesteyteren har blitt enige om det.

Medlemsstatene kan fastsette at gebyroppgaven skal framlegges sammen med opplysninger som kreves i henhold til annet unionsregelverk eller annen nasjonal lovgivning om betalingskontoer og tilknyttede tjenester, så lenge alle kravene i første ledd er oppfylt.

4. EBA skal, etter å ha rådført seg med nasjonale myndigheter og gjennomført forbrukerundersøkelser, utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for et standardisert presentasjonsformat for gebyroppgaven og dens felles symbol.

EBA skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd for Kommisjonen innen 18. september 2016.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Etter at den standardiserte EU-terminologien er oppdatert i henhold til artikkel 3 nr. 6, skal EBA om nødvendig revidere og oppdatere det standardiserte presentasjonsformatet for gebyroppgaven og dens felles symbol etter framgangsmåten fastsatt i nr. 4 i denne artikkelen.

Artikkel 6

Opplysninger til forbrukerne

1. Medlemsstatene skal sikre at betalings-tjenesteyterne i sine opplysninger om avtaler, kommersielle opplysninger og markedsføringsopplysninger til forbrukerne bruker, der det er relevant, de standardiserte begrepene fastsatt i den endelige listen nevnt i artikkel 3 nr. 5. Betalingstjenesteyterne kan bruke merkenavn i dokumentet med gebyropplysninger og i gebyroppgaven, forutsatt at merkenavnene angis i tillegg til de standardiserte begrepene fastsatt i den endelige listen nevnt i artikkel 3 nr. 5 som en sekundær betegnelse for disse tjenestene.
2. Betalingstjenesteyterne kan bruke merkenavn som betegnelse på sine tjenester i sine opplysninger om avtaler, kommersielle opplysninger og markedsføringsopplysninger til forbrukerne, forutsatt at de, der dette er relevant, klart angir de tilsvarende standardiserte begrepene som er fastsatt i den endelige listen nevnt i artikkel 3 nr. 5.

Artikkel 7

Sammenligningsnettsteder

1. Medlemsstatene skal sikre at forbrukerne har vederlagsfri tilgang til minst ett nettsted som sammenligner gebyrene som betalings-tjenesteytere på nasjonalt plan krever, i det minste for tjenestene oppført på den endelige listen nevnt i artikkel 3 nr. 5.
Sammenligningsnettstedene kan drives enten av en privat operatør eller av en offentlig myndighet.
2. Medlemsstatene kan kreve at sammenligningsnettstedene nevnt i nr. 1 omfatter ytterligere faktorer for sammenligning av tjenestnivået som betalingstjenesteyteren tilbyr.
3. Sammenligningsnettstedene etablert i samsvar med nr. 1 skal
 - a) være operativt uavhengige og sikre likebehandling av betalingstjenesteyterne i søkeresultatene,
 - b) inneholde klare opplysninger om eierne,
 - c) fastsette klare, objektive kriterier som sammenligningen skal baseres på,
 - d) bruke et klart og entydig språk og, der det er relevant, de standardiserte begrepene som er fastsatt i den endelige listen nevnt i artikkel 3 nr. 5,
 - e) inneholde korrekte, oppdaterte opplysninger og angi tidspunktet for siste oppdatering,

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

- f) omfatte et bredt utvalg av betalingskontotilbud som dekker en vesentlig del av markedet, og dersom opplysningene ikke gir en fullstendig oversikt over markedet, klart opplyse om dette før resultatene vises, og
 - g) ha en effektiv framgangsmåte for å melde fra om uriktige opplysninger om gebyrene som er offentliggjort.
4. Medlemsstatene skal påse at det er opplysninger tilgjengelig på internett om at det finnes nettstedet som er i samsvar med denne artikkelen.

Artikkel 8

Betalingskontoer i pakker med andre produkter eller tjenester

Medlemsstatene skal påse at når en betalingskonto tilbys som del av en pakke sammen med andre produkter eller tjenester som ikke er knyttet til en betalingskonto, skal betalings-tjenesteyteren informere forbrukeren om hvorvidt det er mulig å kjøpe betalingskontoen separat, og i så fall legge fram særskilt informasjon om hvilke kostnader og gebyrer som er forbundet med hvert av de andre produktene eller tjenestene som inngår i pakken, og som kan kjøpes separat.

KAPITTEL III

KONTOBYTTE

Artikkel 9

Yting av byttetjeneste

Medlemsstatene skal påse at betalingstjenesteyterne tilbyr en byttetjeneste som beskrevet i artikkel 10 mellom betalingskontoer i samme valuta til alle forbrukere som åpner eller innehar en betalingskonto hos en betalingstjenesteyter som er etablert på den berørte medlemsstatens territorium.

Artikkel 10

Byttetjeneste

1. Medlemsstatene skal sikre at byttetjenesten iverksettes av den mottakende betalings-tjenesteyteren på anmodning fra forbrukeren. Byttetjenesten skal i det minste være i samsvar med nr. 2–6.

Medlemsstatene kan fastsette eller beholde andre tiltak enn tiltakene nevnt i nr. 2–6, forutsatt at

- a) dette åpenbart er i forbrukerens interesse,

- b) det ikke pålegger forbrukeren ekstra byrder, og
 - c) bytteprosessen fullføres i løpet av høyst samme tidsramme totalt som angitt i nr. 2–6.
2. Den mottakende betalingstjenesteyteren skal utføre byttetjenesten når den har mottatt fullmakten fra forbrukeren. Dersom kontoen har to eller flere innehavere, skal det innhentes fullmakt fra hver av dem.

Fullmakten skal være utarbeidet på et offisielt språk i den medlemsstaten der bytte-tjenesten blir iverksatt, eller på et annet språk partene måtte ha blitt enige om.

I fullmakten skal forbrukeren kunne gi særskilt samtykke til at den overførende betalings-tjenesteyteren utfører hver av oppgavene nevnt i nr. 3, og særskilt samtykke til at den mottakende betalingstjenesteyteren utfører hver av oppgavene nevnt i nr. 5.

I fullmakten skal forbrukeren også konkret kunne angi hvilke innbetalinger, faste betalingsoppdrag og direktebelastningsfullmakter som skal flyttes. I fullmakten skal forbrukeren også kunne angi fra hvilken dato de faste betalingsoppdragene og direktebelastningene skal foretas fra betalingskontoen som er åpnet eller innehas hos den mottakende betalingstjenesteyteren. Datoen skal være minst seks virkedager etter den datoen da den mottakende betalingstjenesteyteren har mottatt dokumentene som den overførende betalingstjenesteyteren har overført i henhold til nr. 4. Medlemsstatene kan kreve at fullmakten fra forbrukeren skal foreligge skriftlig, og at forbrukeren skal gis en kopi av fullmakten.

3. Innen to virkedager etter å ha mottatt fullmakten nevnt i nr. 2, skal den mottakende betalingstjenesteyteren anmode den overførende betalingstjenesteyteren om å utføre følgende oppgaver, dersom dette er angitt i forbrukerens fullmakt:
- a) Oversende til den mottakende betalings-tjenesteyteren og eventuelt til forbrukeren dersom denne uttrykkelig har anmodet om det, en liste over alle aktive faste betalingsoppdrag og tilgjengelige opplysninger om direktebelastningsfullmakter som skal flyttes.
 - b) Oversende til den mottakende betalings-tjenesteyteren og eventuelt til forbrukeren dersom denne uttrykkelig har anmodet om det, tilgjengelige opplysninger om regelmessige innbetalinger og direktebelastninger initiert av kreditorer som er gjen-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

- nomført på forbrukerens betalingskonto i løpet av de siste 13 månedene.
- c) Dersom den overførende betalingstjenesteyteren ikke har noe system for automatisk omdirigering av innbetalinger og direktebelastninger på forbrukerens betalingskonto hos den mottakende betalingstjenesteyteren, ikke lenger godta direktebelastninger og innbetalinger fra og med datoen fastsatt i fullmakten.
 - d) Annullere faste betalingsoppdrag med virkning fra datoen fastsatt i fullmakten.
 - e) Overføre eventuell resterende positiv saldo til den betalingskontoen som er åpnet eller innehas hos den mottakende betalingstjenesteyteren, på datoen fastsatt av forbrukeren.
 - f) Avslutte betalingskontoen hos den overførende betalingstjenesteyteren på datoen fastsatt av forbrukeren.
4. Ved mottak av en anmodning fra den mottakende betalingstjenesteyteren skal den overførende betalingstjenesteyteren utføre følgende oppgaver, dersom dette er angitt i forbrukerens fullmakt:
- a) Innen fem virkedager sende den mottakende betalingstjenesteyteren opplysningene nevnt i nr. 3 bokstav a) og b).
 - b) Dersom den overførende betalingstjenesteyteren ikke har noe system for automatisk omdirigering av innbetalinger og direktebelastninger på forbrukerens betalingskonto som innehas eller er åpnet hos den mottakende betalingstjenesteyteren, ikke lenger godta innbetalinger og direktebelastninger på betalingskontoen fra og med datoen fastsatt i fullmakten. Medlemsstatene kan kreve at den overførende betalingstjenesteyteren underretter betaleren eller betalingsmottakeren om årsaken til at betalingstransaksjonen ikke godtas.
 - c) Annullere faste betalingsoppdrag med virkning fra datoen fastsatt i fullmakten.
 - d) Overføre eventuell resterende positiv saldo fra betalingskontoen til den betalingskontoen som er åpnet eller innehas hos den mottakende betalingstjenesteyteren, på datoen fastsatt i fullmakten.
 - e) Uten at det berører artikkel 45 nr. 1 og 6 i direktiv 2007/64/EF, avslutte betalingskontoen på datoen fastsatt i fullmakten dersom forbrukeren ikke har noen utestående betalingsforpliktelser på denne betalingskontoen, og forutsatt at tiltakene nevnt i bokstav a), b) og d) i dette nummeret er gjennomført. Betalingstjenesteyteren skal umiddelbart underrette forbrukeren dersom utestående betalingsforpliktelser er til hinder for at forbrukerens betalingskonto kan avsluttes.
5. Innen fem virkedager etter at den mottakende betalingstjenesteyteren har mottatt opplysningene den overførende betalingstjenesteyteren er blitt bedt om å overføre i henhold til nr. 3, skal den mottakende betalingstjenesteyteren i samsvar med det som er angitt i fullmakten, og i den utstrekning den mottakende betalingstjenesteyteren er i stand til det på grunnlag av opplysningene mottatt fra den overførende betalingstjenestemottakeren eller forbrukeren, utføre følgende oppgaver:
- a) Opprette de faste betalingsoppdragene som forbrukeren har anmodet om, og utføre dem med virkning fra datoen fastsatt i fullmakten.
 - b) Gjøre nødvendige forberedelser for å godta direktebelastninger, og godta dem med virkning fra datoen fastsatt i fullmakten.
 - c) Der det er relevant, informere forbrukerne om deres rettigheter i henhold til artikkel 5 nr. 3 bokstav d) i forordning (EU) nr. 260/2012.
 - d) Underrette betalerne som er angitt i fullmakten, og som regelmessig foretar innbetalinger på en forbrukers betalingskonto, om opplysningene om forbrukerens betalingskonto hos den mottakende betalingstjenesteyteren, og sende betalerne en kopi av forbrukerens fullmakt. Dersom den mottakende betalingstjenesteyteren ikke har alle opplysningene som trengs for å underrette betalerne, skal den anmode forbrukeren eller den overførende betalingstjenesteyteren om å framskaffe opplysningene som mangler.
 - e) Underrette betalingsmottakerne som er angitt i fullmakten, og som foretar direktebelastning fra forbrukerens betalingskonto for å innkreve midler, om opplysningene om forbrukerens betalingskonto hos den mottakende betalingstjenesteyteren og fra hvilken dato direktebelastninger skal skje fra denne betalingskontoen, og sende betalingsmottakerne en kopi av forbrukerens fullmakt. Dersom den mottakende betalingstjenesteyteren ikke har alle opplysningene som trengs for å underrette betalingsmottakerne, skal den anmode forbrukeren eller den overførende betalingstjeneste-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

yster om å framskaffe opplysningene som mangler.

Dersom forbrukeren selv velger å framlegge opplysningene nevnt i første ledd bokstav d) og e) i dette nummeret til betalerne eller betalingsmottakerne i stedet for å gi særskilt samtykke i samsvar med nr. 2 til at den mottakende betalingstjenesteyteren skal gjøre dette, skal den mottakende betalingstjenesteyteren innen fristen nevnt i første ledd i dette nummeret gi forbrukeren et standardbrev med opplysninger om betalingskontoen og startdatoen fastsatt i fullmakten.

6. Uten at det berører artikkel 55 nr. 2 i direktiv 2007/64/EF, skal den overførende betalings-tjenesteyteren ikke blokkere betalingsinstrumenter før datoen fastsatt i forbrukerens fullmakt, slik at ytingen av betalingstjenester til forbrukeren ikke avbrytes i forbindelse med ytingen av byttetjenesten.

Artikkel 11

Tiltak for å gjøre det lettere for forbrukere å åpne konto i et annet land

1. Medlemsstatene skal sikre at i tilfeller der en forbruker meddeler sin betalingstjenesteyter et ønske om å åpne en betalingskonto hos en betalingstjenesteyter som er etablert i en annen medlemsstat, skal den betalings-tjenesteyteren som forbrukeren har en betalingskonto hos, etter mottak av en slik anmodning bistå forbrukeren på følgende måte:
 - a) Vederlagsfritt gi forbrukeren en liste over alle aktive faste betalingsoppdrag og eventuelle direktebelastningsfullmakter initiert av debitorer samt tilgjengelige opplysninger om regelmessige innbetalinger og direktebelastninger initiert av kreditorer som er gjennomført på forbrukerens betalingskonto i løpet av de siste 13 månedene. Denne listen skal ikke innebære noen forpliktelse for den nye betalingstjenesteyteren til å etablere tjenester den ikke tilbyr.
 - b) Overføre eventuell resterende positiv saldo på forbrukerens betalingskonto til betalingskontoen forbrukeren har åpnet eller innehar hos den nye betalingstjenesteyteren, forutsatt at anmodningen inneholder fullstendige opplysninger for å identifisere den nye betalingstjenesteyteren og forbrukerens betalingskonto.
 - c) Avslutte forbrukerens betalingskonto.

2. Uten at det berører artikkel 45 nr. 1 og 6 i direktiv 2007/64/EF, og dersom forbrukeren ikke har noen utestående betalingsforpliktelser på betalingskontoen, skal betalingstjenesteyteren som forbrukeren har denne betalingskontoen hos, gjennomføre skrittene beskrevet i bokstav a), b) og c) i nr. 1 i denne artikkelen på datoen fastsatt av forbrukeren, som skal være minst seks virkedager etter at betalingstjenesteyteren har mottatt anmodningen fra forbrukeren, med mindre annet er avtalt mellom partene. Betalingstjenesteyteren skal umiddelbart underrette forbrukeren dersom utestående betalingsforpliktelser er til hinder for at forbrukerens betalingskonto kan avsluttes.

Artikkel 12

Gebyrer for byttetjenesten

1. Medlemsstatene skal sikre at forbrukerne vederlagsfritt har tilgang til sine personopplysninger med hensyn til aktive faste betalingsoppdrag og direktebelastninger hos både den overførende og den mottakende betalingstjenesteyteren.
2. Medlemsstatene skal sikre at den overførende betalingstjenesteyteren framlegger opplysningene som den mottakende betalings-tjenesteyteren anmoder om i henhold til artikkel 10 nr. 4 bokstav a), uten å kreve gebyr verken fra forbrukeren eller den mottakende betalingstjenesteyteren.
3. Medlemsstatene skal sikre at eventuelle gebyrer som den overførende betalings-tjenesteyteren krever av forbrukeren for å si opp betalingskontoen som innehas der, er fastsatt i samsvar med artikkel 45 nr. 2, 4 og 6 i direktiv 2007/64/EF.
4. Medlemsstatene skal sikre at eventuelle gebyrer som den overførende eller den mottakende betalingstjenesteyteren krever av forbrukeren for tjenester ytt i henhold til artikkel 10, med unntak av tjenestene nevnt i nr. 1, 2 og 3 i denne artikkelen, er rimelige og i tråd med betalingstjenesteyterens faktiske kostnader.

Artikkel 13

Økonomisk tap for forbrukerne

1. Medlemsstatene skal sikre at eventuelle økonomisk tap, herunder gebyrer og renter, som forbrukerne påføres, og som direkte skyldes at en betalingstjenesteyter som er involvert i bytteprosessen, ikke har oppfylt sine for-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

pliktelser i henhold til artikkel 10, omgående blir dekket av denne betalingstjenesteyteren.

2. Ansvar i henhold til nr. 1 får ikke anvendelse ved unormale og uforutsette omstendigheter som betalingstjenesteyteren som påberoper seg dem, ikke har innflytelse på, og med følger som ikke kunne ha blitt unngått til tross for alle anstrengelser for å unngå dem, eller dersom en betalingstjenesteyter er bundet av andre rettslige plikter i henhold til unionsregelverket eller nasjonal lovgivning.
3. Medlemsstatene skal sikre at erstatningsansvar i henhold til nr. 1 og 2 fastsettes i samsvar med gjeldende lovfestede krav som gjelder på nasjonalt plan.

Artikkel 14

Opplysninger om byttetjenesten

1. Medlemsstatene skal sikre at betalings-tjenesteyterne gir forbrukerne tilgang til følgende opplysninger om byttetjenesten:
 - a) Den overførende og den mottakende betalings-tjenesteyterens respektive oppgaver på hvert trinn i bytteprosessen, som angitt i artikkel 10.
 - b) Tidsrammen for gjennomføring av hvert trinn.
 - c) Gebyrene som eventuelt kreves for bytteprosessen.
 - d) Eventuelle opplysninger som forbrukeren vil bli bedt om å gi.
 - e) Prosedyrene for alternativ tvisteløsning nevnt i artikkel 24.

Medlemsstatene kan kreve at betalings-tjenesteyterne også gjør andre opplysninger tilgjengelig, herunder eventuelt opplysninger som er nødvendige for å identifisere hvilken innskuddsgarantiordning i Unionen betalingstjenesteyteren er medlem av.

2. Opplysningene nevnt i nr. 1 skal være tilgjengelig vederlagsfritt på papir eller et annet varig medium i alle de av betalingstjenesteyterens lokaler som er tilgjengelige for forbrukerne, og de skal til enhver tid være tilgjengelig i elektronisk format på betalingstjenesteyterens nettsted og framlegges for forbrukerne på anmodning.

KAPITTEL IV

TILGANG TIL BETALINGSKONTOER

Artikkel 15

Likebehandling

Medlemsstatene skal sikre at kredittinstitusjonene ikke forskjellsbehandler forbrukere som har lovlig opphold i Unionen, på grunnlag av statsborgerskap eller bosted eller av noen av de andre grunnene som er nevnt i artikkel 21 i pakten, når slike forbrukere søker om eller bruker en betalingskonto i Unionen. Vilkårene som gjelder for innehav av en betalingskonto med grunnleggende funksjoner, skal ikke på noen måte medføre forskjellsbehandling.

Artikkel 16

Retten til tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner

1. Medlemsstatene skal sikre at alle kredittinstitusjoner eller et tilstrekkelig antall kredittinstitusjoner tilbyr forbrukerne betalingskontoer med grunnleggende funksjoner, for å garantere at alle forbrukere på deres territorium har tilgang til slike kontoer, og for å hindre konkurransevridning. Medlemsstatene skal sikre at betalingskontoer med grunnleggende funksjoner ikke bare tilbys av kredittinstitusjoner som utelukkende tilbyr betalingskontoer med nettbaserte tjenester.
2. Medlemsstatene skal sikre at forbrukere med lovlig opphold i Unionen, herunder forbrukere uten fast adresse, asylsøkere og forbrukere som ikke har fått oppholdstillatelse, men som av juridiske eller faktiske årsaker ikke kan utvises, har rett til å åpne og bruke en betalingskonto med grunnleggende funksjoner hos kredittinstitusjoner etablert på deres territorium. Denne retten skal gjelde uten hensyn til forbrukerens bosted.

Samtidig som medlemsstatene overholder de grunnleggende frihetene traktatene garanterer, kan de kreve at forbrukere som ønsker å åpne en betalingskonto med grunnleggende funksjoner på deres territorium, viser at de har en reell interesse av det.

Medlemsstatene skal sikre at det ikke er for vanskelig eller belastende for forbrukeren å utøve denne retten.

3. Medlemsstatene skal sikre at kredittinstitusjoner som tilbyr betalingskontoer med grunnleggende funksjoner, i hvert tilfelle åpner betalingskontoen med grunnleggende funksjoner

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

eller avslår en forbrukers søknad om en betalingskonto med grunnleggende funksjoner uten unødig opphold og senest 10 virkedager etter at den fullstendige søknaden er mottatt.

4. Medlemsstatene skal sikre at kredittinstitusjonene avslår en søknad om en betalingskonto med grunnleggende funksjoner i tilfeller der åpning av en slik konto ville innebære overtreddelse av bestemmelsene om bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme fastsatt i direktiv 2005/60/EF.
5. Medlemsstatene kan tillate at kredittinstitusjoner som tilbyr betalingskontoer med grunnleggende funksjoner, avslår en søknad om en slik konto dersom forbrukeren allerede har en betalingskonto hos en kredittinstitusjon etablert på deres territorium som gir vedkommende mulighet til å benytte tjenestene oppført i artikkel 17 nr. 1, med mindre forbrukeren erklærer at han eller hun har blitt varslet om at betalingskontoen vil bli avsluttet.

I slike tilfeller kan kredittinstitusjonen før den åpner en betalingskonto med grunnleggende funksjoner, kontrollere om forbrukeren har eller ikke har en betalingskonto hos en kredittinstitusjon etablert i samme medlemsstat som gir forbrukeren mulighet til å benytte tjenestene oppført i artikkel 17 nr. 1. For dette formål kan kredittinstitusjonene basere seg på en forsikring på ære og samvittighet undertegnet av forbrukeren.

6. Medlemsstatene kan fastsette ytterligere begrensede og konkrete tilfeller der kredittinstitusjonene kan pålegges eller velge å avslå en søknad om en betalingskonto med grunnleggende funksjoner. Slike tilfeller skal bygge på bestemmelser i nasjonal rett som får anvendelse på deres territorium, og skal ta sikte på å enten legge til rette for at forbrukerne skal ha vederlagsfri tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner i henhold til ordningen i artikkel 25, eller forhindre at forbrukerne misbruker sin rett til tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner.
7. I tilfellene nevnt i nr. 4, 5 og 6 skal medlemsstatene, etter at de har truffet sin beslutning, sikre at kredittinstitusjonen umiddelbart og vederlagsfritt underretter forbrukeren skriftlig om avslaget og den konkrete årsaken til avslaget, med mindre slike opplysninger ville være i strid med nasjonal sikkerhet, offentlig orden eller direktiv 2005/60/EF. I tilfelle avslag skal kredittinstitusjonen underrette forbrukeren om framgangsmåten for å påklage

avslaget og om forbrukerens rett til å kontakte den berørte vedkommende myndighet og det utpekte alternative tvisteløsningsorganet, og den skal også gi relevante kontaktopplysninger.

8. Medlemsstatene skal sikre at kredittinstitusjonen i tilfellene nevnt i nr. 4 vedtar hensiktsmessige tiltak i henhold til kapittel III i direktiv 2005/60/EF.
9. Medlemsstatene skal sørge for at tilgangen til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner ikke gjøres betinget av kjøp av tilleggstjenester eller aksjer i kredittinstitusjonen, med mindre sistnevnte er et vilkår for alle kredittinstitusjonens kunder.
10. Medlemsstatene skal anses å oppfylle forpliktelsene fastsatt i kapittel IV dersom det foreligger en bindende ramme som klart og presist sikrer at det får full anvendelse, slik at de berørte personene kan få full informasjon om sine rettigheter og påberope seg dem for nasjonale domstoler.

Artikkel 17

Særtrekk ved betalingskontoer med grunnleggende funksjoner

1. Medlemsstatene skal sikre at en betalingskonto med grunnleggende funksjoner omfatter følgende tjenester:
 - a) Tjenester som gjør det mulig å utføre alle operasjoner som kreves for å åpne, bruke og avslutte en betalingskonto.
 - b) Tjenester som gjør det mulig å sette inn midler på en betalingskonto.
 - c) Tjenester som gjør det mulig å ta ut kontanter innenfor Unionen fra en betalingskonto, i skranken eller i kontantautomater i eller utenfor kredittinstitusjonens åpnings-tider.
 - d) Utførelse av følgende betalingstransaksjoner i Unionen:
 - i) Direktebelastninger.
 - ii) Betalingstransaksjoner ved hjelp av et betalingskort, herunder nettbaserte betalinger.
 - iii) Betalingsoverføringer, herunder faste oppdrag, ved terminaler der slike er tilgjengelige, i skranken og via kredittinstitusjonens nettbaserte tjenester.

Kredittinstitusjonene skal tilby tjenestene oppført i første ledd bokstav a)–d) i den utstrekning de allerede tilbyr disse tjenestene til forbrukere som har andre betalingskontoer enn betalings-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

- kontoer med grunnleggende funksjoner.
2. Medlemsstatene kan fastsette krav om at kredittinstitusjoner som er etablert på deres territorium, sammen med en betalingskonto med grunnleggende funksjoner skal tilby de tilleggstjenester som etter vanlig praksis på nasjonalt plan anses som nødvendige for forbrukerne.
 3. Medlemsstatene skal sikre at kredittinstitusjoner som er etablert på deres territorium, tilbyr betalingskontoer med grunnleggende funksjoner i det minste i den berørte medlemsstatens nasjonale valuta.
 4. Medlemsstatene skal sikre at forbrukere med en betalingskonto med grunnleggende funksjoner kan utføre et ubegrenset antall operasjoner i forbindelse med tjenestene nevnt i nr. 1.
 5. Når det gjelder tjenestene nevnt i nr. 1 bokstav a), b), c) og d) ii) i denne artikkelen, med unntak av betalingstransaksjoner med kredittkort, skal medlemsstatene sikre at kredittinstitusjonene ikke krever gebyr ut over eventuelle rimelige gebyrer som nevnt i artikkel 18, uansett hvor mange operasjoner som utføres på betalingskontoen.
 6. Når det gjelder tjenestene nevnt i nr. 1 bokstav d) i) i denne artikkelen, i nr. 1 bokstav d) ii) i denne artikkelen, og da bare i forbindelse med betalingstransaksjoner med kredittkort, og i nr. 1 bokstav d) iii) i denne artikkelen, kan medlemsstatene fastsette et minsteantall operasjoner som kredittinstitusjonene bare kan kreve eventuelle rimelige gebyrer for, som nevnt i artikkel 18. Medlemsstatene skal sikre at minsteantallet operasjoner er tilstrekkelig til å dekke forbrukerens personlige bruk, idet det tas hensyn til rådende forbrugeratferd og vanlig handelspraksis. Gebyrene som kreves for operasjoner ut over minsteantallet operasjoner, skal aldri være høyere enn gebyrene som kreves i henhold til kredittinstitusjonens vanlige prispolitikk.
 7. Medlemsstatene skal sikre at forbrukerne kan styre og iverksette betalingstransaksjoner fra sin betalingskonto med grunnleggende funksjoner i kredittinstitusjonens lokaler og/eller via nettbaserte tjenester, der slike er tilgjengelige.
 8. Uten at det berører kravene fastsatt i direktiv 2008/48/EF, kan medlemsstatene tillate at kredittinstitusjonene på forbrukerens anmodning tilbyr brukerkontokreditt i tilknytning til en betalingskonto med grunnleggende funk-

sjoner. Medlemsstatene kan fastsette høyeste beløp og lengste varighet for slik brukerkontokreditt. Tilgang til eller bruk av en betalingskonto med grunnleggende funksjoner skal ikke være begrenset eller betinget av kjøp av slike kreditt-tjenester.

Artikkel 18

Gebyrer

1. Medlemsstatene skal sikre at kredittinstitusjonene tilbyr tjenestene nevnt i artikkel 17 vederlagsfritt eller mot et rimelig gebyr.
2. Medlemsstatene skal sikre at gebyrene som forbrukeren pålegges ved manglende overholdelse av sine forpliktelser i henhold til rammeavtalen, er rimelige.
3. Medlemsstatene skal sikre at det minst er tatt hensyn til følgende kriterier når de rimelige gebyrene nevnt i nr. 1 og 2 fastsettes:
 - a) Nasjonale inntektsnivåer.
 - b) Gjennomsnittlige gebyrer som kredittinstitusjonene i den berørte medlemsstaten tar for tjenestene som tilbys i forbindelse med betalingskontoer.
4. Uten at det berører retten nevnt i artikkel 16 nr. 2 og forpliktelsen i nr. 1 i denne artikkelen, kan medlemsstatene pålegge kredittinstitusjonene å innføre ulike prisordninger som avhenger av graden av forbrukerens tilgang til banktjenester, noe som særlig gjør det mulig å tilby gunstigere vilkår til svakerestilte forbrukere uten bankkonto. I slike tilfeller skal medlemsstatene sikre at forbrukerne får veiledning og tilstrekkelige opplysninger om tilgjengelige alternativer.

Artikkel 19

Rammeavtaler og oppsigelse

1. Rammeavtaler som gir tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner, skal være omfattet av direktiv 2007/64/EF, med mindre annet er angitt i nr. 2 og 4 i denne artikkelen.
2. For at kredittinstitusjonen ensidig skal kunne si opp en rammeavtale, må minst ett av følgende vilkår være oppfylt:
 - a) Forbrukeren har forsettlig brukt betalingskontoen for ulovlige formål.
 - b) Det har ikke vært noen transaksjoner på betalingskontoen i over 24 etterfølgende måneder.
 - c) Forbrukeren har gitt uriktige opplysninger for å få åpne betalingskontoen med grunn-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

- leggende funksjoner, i en situasjon der riktige opplysninger ville ha medført at forbrukeren hadde fått avslag.
- d) Forbrukeren har ikke lenger lovlig opphold i Unionen.
 - e) Forbrukeren har senere åpnet en ekstra betalingskonto som gir vedkommende mulighet til å benytte tjenestene oppført i artikkel 17 nr. 1 i medlemsstaten der han eller hun allerede har en betalingskonto med grunnleggende funksjoner.
3. Medlemsstatene kan fastsette ytterligere begrensede og konkrete tilfeller der en rammeavtale for en betalingskonto med grunnleggende funksjoner kan sies opp ensidig av kredittinstitusjonen. Slike tilfeller skal bygge på bestemmelser i nasjonal rett som får anvendelse på deres territorium, og skal ta sikte på å unngå at forbrukerne misbruker sin rett til tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner.
 4. Medlemsstatene skal sikre at dersom en kredittinstitusjon sier opp avtalen for en betalingskonto med grunnleggende funksjoner av en eller flere av årsakene nevnt i nr. 2 bokstav b), d) og e) og nr. 3, skal forbrukeren skriftlig og vederlagsfritt underrettes om årsakene til og begrunnelsen for oppsigelsen minst to måneder før oppsigelsen trer i kraft, med mindre slike opplysninger ville være i strid med nasjonal sikkerhet eller offentlig orden. Dersom kredittinstitusjonen sier opp avtalen i samsvar med nr. 2 bokstav a) eller c), gjelder oppsigelsen med umiddelbar virkning.
 5. I oppsigelsesvarselet skal forbrukeren underrettes om framgangsmåten for eventuelt å påklage oppsigelsen og om sin rett til å kontakte vedkommende myndighet og det utpekte alternative tvisteløsningsorganet, og varselet skal også inneholde relevante kontaktopplysninger.

Artikkel 20

Generelle opplysninger om betalingskontoer med grunnleggende funksjoner

1. Medlemsstatene skal sikre at det treffes hensiktsmessige tiltak for å opplyse offentligheten om at det finnes betalingskontoer med grunnleggende funksjoner, de generelle prisvilkårene for disse, framgangsmåtene som må følges for å utøve retten til tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner, og vilkårene for å få tilgang til prosedyrer for

alternativ tvisteløsning. Medlemsstatene skal sikre at kommunikasjonstiltakene er tilstrekkelige og målrettet, og særlig at de når ut til svakerestilte og mobile forbrukere uten bankkonto.

2. Medlemsstatene skal sikre at kredittinstitusjonene vederlagsfritt gir forbrukerne tilgang til lett tilgjengelig informasjon og yter hensiktsmessig hjelp om særtrekkene ved den betalingskontoen med grunnleggende funksjoner som tilbys, og om gebyrene og bruksvilkårene for dem. Medlemsstatene skal også sikre at opplysningene gjør det klart at kjøp av tilleggstjenester ikke er obligatorisk for å få tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner.

KAPITTEL V

VEDKOMMENDE MYNDIGHETER OG ALTERNATIV TVISTELØSNING

Artikkel 21

Vedkommende myndigheter

1. Medlemsstatene skal utpeke de nasjonale vedkommende myndighetene som skal sikre at dette direktivet anvendes og håndheves, og sørge for at de får undersøkelses- og håndhevingsmyndighet og tilstrekkelige midler til å kunne utføre sine oppgaver på en effektiv og formålstjenlig måte.

Vedkommende myndigheter skal være enten offentlige myndigheter eller organer som er anerkjent i nasjonal rett eller av offentlige myndigheter som i henhold til nasjonal rett uttrykkelig har fullmakt til dette. De skal ikke være betalingstjenesteytere, med unntak av nasjonale sentralbanker.

2. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter, alle personer som arbeider eller har arbeidet for vedkommende myndigheter, samt revisorer eller sakkynndige som opptrer på vegne av vedkommende myndigheter, er underlagt taushetsplikt. Ingen fortrolige opplysninger de får i embets medfør, kan gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en summarisk eller sammenfattet form, med forbehold for saker som omfattes av strafferetten eller av dette direktivet. Dette skal imidlertid ikke hindre vedkommende myndigheter i å utveksle eller overføre fortrolige opplysninger i samsvar med nasjonal rett og unionsretten.
3. Medlemsstatene skal sikre at myndighetene som er utpekt som ansvarlige for å sikre

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

anvendelsen og håndhevingen av dette direktivet, er en eller begge av følgende:

- a) Vedkommende myndigheter som definert i artikkel 4 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
 - b) Andre myndigheter enn vedkommende myndigheter nevnt i bokstav a), forutsatt at nasjonal rett og nasjonale forskrifter krever at disse myndighetene samarbeider med vedkommende myndigheter nevnt i bokstav a) når det er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktivet, herunder for å samarbeide med EBA i henhold til kravene i dette direktivet.
4. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og EBA om vedkommende myndigheter og om eventuelle endringer i den forbindelse. Den første underretningen skal foretas snarest mulig og senest 18. september 2016.
 5. Vedkommende myndigheter skal utøve sine fullmakter i samsvar med nasjonal rett enten
 - a) direkte i henhold til egen myndighet eller under tilsyn av rettsmyndighetene, eller
 - b) ved å henvise saken til en domstol som har kompetanse til å treffe den nødvendige avgjørelse, herunder, der det er relevant, ved overprøving dersom begjæringen om å treffe nødvendig avgjørelse ikke tas til følge.
 6. Dersom det på en medlemsstats territorium er mer enn én vedkommende myndighet, skal medlemsstaten påse at deres oppgaver er klart definert, og at disse myndighetene samarbeider tett, slik at de kan utføre sine respektive oppgaver på en effektiv måte.
 7. Kommisjonen skal minst en gang i året offentliggjøre i *Den europeiske unions tidende* en liste over vedkommende myndigheter og fortløpende ajourføre listen på sin hjemmeside.

Artikkel 22

Samarbeidsplikt

1. Vedkommende myndigheter i forskjellige medlemsstater skal ved behov samarbeide for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktivet, og de skal utøve den myndigheten de har i henhold til dette direktivet eller nasjonal rett.

Vedkommende myndigheter skal bistå vedkommende myndigheter i andre medlemsstater. De skal særlig utveksle opplysninger og samarbeide om undersøkelser eller tilsyn.

For å lette og framskynde samarbeidet, og særlig utvekslingen av opplysninger, skal hver medlemsstat utpeke en enkelt vedkommende

myndighet som kontaktpunkt for dette direktivets formål. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om navnet på myndighetene som er utpekt til å motta anmodninger om utveksling av opplysninger eller samarbeid i henhold til dette nummeret.

2. Medlemsstatene skal treffe nødvendige administrative og organisatoriske tiltak for å lette bistanden omhandlet i nr. 1.
3. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter som er utpekt som kontaktpunkter for dette direktivets formål i samsvar med nr. 1, skal uten unødig opphold gi hverandre de opplysningene som er nødvendige for utførelsen av de oppgavene som påligger vedkommende myndigheter i samsvar med tiltakene vedtatt i henhold til dette direktivet.

Vedkommende myndigheter som utveksler opplysninger med andre vedkommende myndigheter i henhold til dette direktivet, kan, når de oversender opplysningene, angi at de ikke skal gis videre uten deres uttrykkelige samtykke, og opplysningene skal i så fall utveksles bare for de formålene disse myndighetene har gitt samtykke til.

Vedkommende myndighet som er utpekt som kontaktpunkt, kan gi opplysninger som er mottatt, videre til andre vedkommende myndigheter, men skal ikke overføre opplysningene til andre organer eller fysiske eller juridiske personer uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og bare for de formålene disse myndighetene har gitt sitt samtykke til, unntatt i behørig begrunnede tilfeller, og i så fall skal den umiddelbart underrette det kontaktpunktet som har gitt opplysningene.

4. En vedkommende myndighet kan avslå en anmodning om samarbeid om å foreta en undersøkelse, utøve tilsynsvirksomhet eller utveksle opplysninger i henhold til nr. 3 bare dersom
 - a) undersøkelsen, kontrollen på stedet, tilsynet eller utvekslingen av opplysninger kan være til skade for den anmodede medlemsstatens suverenitet, sikkerhet eller offentlige orden,
 - b) det hos myndighetene i den anmodede medlemsstaten allerede er innledet rettergang for de samme forholdene og mot de samme personene, eller
 - c) disse personene allerede har fått en endelig dom for de samme forholdene i den anmodede medlemsstaten.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Ved slikt avslag skal vedkommende myndighet underrette vedkommende anmodende myndighet om dette og gi så detaljerte opplysninger som mulig.

Artikkel 23

Løsning av tvister mellom vedkommende myndigheter i forskjellige medlemsstater

Vedkommende myndigheter kan henvise saken til EBA dersom en anmodning om samarbeid, særlig om utveksling av opplysninger, er blitt avslått eller ikke er blitt imøtekommet innen rimelig tid, og kan anmode EBA om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. I slike tilfeller kan EBA handle i samsvar med den myndigheten den er gitt i henhold til nevnte artikkel, og en bindende beslutning som treffes av EBA i samsvar med nevnte artikkel, skal være bindende for de berørte vedkommende myndigheter, uansett om disse vedkommende myndighetene er medlemmer av EBA eller ikke.

Artikkel 24

Alternativ tvisteløsning

Medlemsstatene skal sikre at forbrukerne har tilgang til effektive og formålstjenlige prosedyrer for alternativ tvisteløsning for å løse tvister om rettighetene og forpliktelsene fastsatt i dette direktivet. Slike prosedyrer for alternativ tvisteløsning og organene som tilbyr dem, skal oppfylle kvalitetskravene fastsatt i direktiv 2013/11/EU.

Artikkel 25

Ordning ved avslag på søknad om betalingskonto som det kreves gebyr for

Uten at det berører artikkel 16, kan medlemsstatene innføre en særlig ordning for å sikre at forbrukere som ikke har en betalingskonto på deres territorium, og som har fått avslag på tilgang til en betalingskonto som kredittinstitusjonene krever gebyr for, faktisk får vederlagsfri tilgang til en betalingskonto med grunnleggende funksjoner.

KAPITTEL VI

SANKSJONER

Artikkel 26

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som skal få anvendelse ved overtredelse av nasjonal lovgivning som innarbeider

dette direktivet, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Medlemsstatene skal fastsette at vedkommende myndighet kan offentliggjøre enhver administrativ sanksjon som pålegges ved overtredelse av de tiltakene som er vedtatt for å innarbeide dette direktivet, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro på finansmarkedene eller påføre berørte parter uforholdsmessig stor skade.

KAPITTEL VII

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 27

Vurdering

1. Medlemsstatene skal gi Kommisjonen opplysninger om følgende, første gang innen 18. september 2018 og deretter hvert annet år:
 - a) Betalingstjenesteytternes overholdelse av artikkel 4, 5 og 6.
 - b) Medlemsstatenes oppfyllelse av kravene om å sikre at det finnes sammenligningsnettsteder i henhold til artikkel 7.
 - c) Antall bytter av betalingskonto som er gjennomført, og andelen søknader om bytte som har blitt avslått.
 - d) Antall kredittinstitusjoner som tilbyr betalingskontoer med grunnleggende funksjoner, antall slike kontoer som har blitt åpnet, og andelen søknader om betalingskontoer med grunnleggende funksjoner som har blitt avslått.
2. Kommisjonen skal utarbeide en rapport på grunnlag av opplysningene fra medlemsstatene, første gang innen 18. september 2018 og deretter hvert annet år.

Artikkel 28

Gjennomgåelse

1. Innen 18. september 2019 skal Kommisjonen legge fram for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av dette direktivet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk. Rapporten skal inneholde
 - a) en liste over traktatbruddsbehandlinger som Kommisjonen har innledet vedrørende dette direktivet,
 - b) en vurdering av gjennomsnittlige gebyrnivåer i medlemsstatene for betalingskontoer som omfattes av dette direktivet,

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

- c) en vurdering av mulighetene for å fastsette en ramme for å sikre automatisk omdirigering av betalinger fra en betalingskonto til en annen i samme medlemsstat kombinert med automatiske meldinger til betalingsmottakere eller betalere når deres overføringer omdirigeres,
 - d) en vurdering av mulighetene for å utvide byttetjenesten i henhold til artikkel 10 til også å omfatte tilfeller der den mottakende og den overførende betalingstjenesteyteren er etablert i forskjellige medlemsstater, og av mulighetene for å kunne åpne kontoer over landegrensene i henhold til artikkel 11,
 - e) en vurdering av antallet kontohavere som har byttet betalingskonto siden dette direktivet ble innarbeidet, på grunnlag av opplysningene fra medlemsstatene i henhold til artikkel 27,
 - f) en vurdering av nytte og kostnader ved å gjennomføre full portabilitet for betalingskontonumre i hele Unionen,
 - g) en vurdering av antallet kredittinstitusjoner som tilbyr betalingskontoer med grunnleggende funksjoner,
 - h) en vurdering av antallet forbrukere som har åpnet betalingskontoer med grunnleggende funksjoner siden dette direktivet ble innarbeidet, og dersom anonymiserte opplysninger er tilgjengelig, en analyse av hva som kjennetegner disse forbrukerne,
 - i) en vurdering av gjennomsnittlig årsgebyr på medlemsstatsplan for betalingskontoer med grunnleggende funksjoner,
 - j) en vurdering av eksisterende tiltaks effektivitet og behovet for ytterligere tiltak for å øke den økonomiske integrasjonen og gi hjelp til svakerestilte medlemmer av samfunnet som er overforgjeldet,
 - k) eksempler på beste praksis i medlemsstatene for å redusere antallet forbrukere som ikke har tilgang til betalingstjenester.
2. I rapporten skal det vurderes, blant annet på bakgrunn av opplysningene mottatt fra medlemsstatene i henhold til artikkel 27, om listen over tjenester som inngår i en betalingskonto med grunnleggende funksjoner, bør endres og ajourføres i lys av utviklingen innen betalingsmidler og den teknologiske utviklingen.
 3. I rapporten skal det også vurderes om det er behov for ytterligere tiltak for sammenligningsnettsteder og pakketilbud i tillegg til dem som er vedtatt i henhold til artikkel 7 og 8, og særlig om det er behov for akkreditering av sammenligningsnettsteder.

Artikkel 29

Innarbeiding i nasjonal rett

1. Medlemsstatene skal innen 18. september 2016 vedta og kunngjøre de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme dette direktivet. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse tiltakene.
2. De skal anvende tiltakene nevnt i nr. 1 fra 18. september 2016.
Som unntak fra første ledd gjelder følgende:
 - a) Artikkel 3 får anvendelse fra 17. september 2014.
 - b) Medlemsstatene skal anvende de tiltakene som er nødvendige for å etterkomme artikkel 4 nr. 1–5, artikkel 5 nr. 1, 2 og 3, artikkel 6 nr. 1 og 2 og artikkel 7 senest ni måneder etter ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 3 nr. 4.
 - c) Medlemsstater som på nasjonalt plan allerede har et tilsvarende dokument som dokumentet med gebyropplysninger, kan velge å innarbeide det felles formatet og dets felles symbol senest 18 måneder etter ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 3 nr. 4.
 - d) Medlemsstater som på nasjonalt plan allerede har et tilsvarende dokument som gebyroppgaven, kan velge å innarbeide det felles formatet og dets felles symbol senest 18 måneder etter ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 3 nr. 4.
3. Når bestemmelsene nevnt i nr. 1 vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
4. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktivet omhandler.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

*Artikkel 30***Ikrafttredelse**

Dette direktivet trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 31***Adressater**

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Brussel 23. juli 2014.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

S. GOZI

Formann

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Vedlegg 3

Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32 av 28. september 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for en standardisert EU-terminologi for de mest representative betalingskontotjenestene

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU av 23. juli 2014 om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner¹, særlig artikkel 3 nr. 4 tredje leddet, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til direktiv 2014/92/EU skal medlemsstatene utarbeide foreløpige lister over de mest representative betalingskontotjenestene som er gebyrbelagt, og anvende den standardiserte EU-terminologien i en endelig liste.
- 2) Det bør fastsettes en standardisert EU-terminologi for de tjenestene som er felles for minst et flertall av medlemsstatene. Noen medlemsstater har angitt ulike varianter av den samme tjenesten i sin foreløpige liste over de mest representative tjenestene. Dessuten skiller noen medlemsstater mellom etablering av en tjeneste og utførelse av den samme tjenesten. For å kunne identifisere flest mulig av de tjenestene som er vanligst i Unionen, og samtidig sikre at terminologien for tjenestene er tilstrekkelig harmonisert til at forbrukerne kan forstå og sammenligne betalingskontogebyrer og -tilbud over landegrensene, bør hovedelementene i tjenestene tas i betraktning.

- 3) Definisjonene bør om mulig formuleres slik at det klart kommer fram at kontotilbyderen er den som yter betalingskontotjenestene.
- 4) I henhold til direktiv 2014/92/EU bør begreper og definisjoner fastsettes særskilt for hver medlemsstat.
- 5) Denne forordningen bygger på utkastene til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet – EBA) har framlagt for Kommisjonen.
- 6) EBA har holdt åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet².

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Standardiserte begreper og definisjoner

Standardiserte EU-begreper og -definisjoner for de vanligste betalingskontotjenestene som nevnt i artikkel 3 nr. 4 første leddet i direktiv 2014/92/EU, skal være som fastsatt i vedlegget.

¹ EUT L 257 av 28.8.2014, s. 214.

² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Artikkel 2

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 28. september 2017.

For Kommien
Jean-Claude Juncker
President

Undervedlegg 1

Standardiserte EU-begreper og -definisjoner for tjenester knyttet til betalingskontoer som er felles for minst et flertall av medlemsstatene, i henhold til artikkel 3 nr. 4 i direktiv 2014/92/EU

BELGIA

Fransk

Begrep	Definisjon
Tenue de compte	Le prestataire de compte gère le compte utilisé par le client.
Fourniture d'une carte de débit	Le prestataire de compte fournit une carte de paiement liée au compte du client. Le montant de chaque opération effectuée à l'aide de cette carte est prélevé directement et intégralement sur le compte du client.
Fourniture d'une carte de crédit	Le prestataire de compte fournit une carte de paiement liée au compte de paiement du client. Le montant total correspondant aux opérations effectuées à l'aide de cette carte au cours d'une période convenue est prélevé intégralement ou partiellement sur le compte de paiement du client à une date convenue. Un contrat de crédit entre le prestataire et le client détermine si des intérêts seront facturés au client au titre du montant emprunté.
Facilité de découvert	Le prestataire de compte et le client conviennent à l'avance que le client peut aller en négatif lorsqu'il n'y a plus de liquidités sur le compte. Le contrat définit le montant maximum susceptible d'être emprunté et précise si des frais et des intérêts seront facturés au client.
Virement	Le prestataire de compte vire, sur instruction du client, une somme d'argent du compte du client vers un autre compte.
Ordre permanent	Le prestataire de compte effectue, sur instruction du client, des virements réguliers, d'un montant fixe, du compte du client vers un autre compte.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Begrep	Definisjon
Domiciliation	Le client autorise quelqu'un d'autre (le bénéficiaire) à donner instruction au prestataire de compte de virer une somme d'argent du compte du client vers celui du bénéficiaire. Le prestataire de compte vire ensuite le montant considéré au bénéficiaire à la date ou aux dates convenue(s) entre le client et le bénéficiaire. Le montant concerné peut varier.
Retrait d'espèces	Le client retire des espèces à partir de son compte.

Tysk

Begrep	Definisjon
Kontoführung	Der Kontoanbieter führt das Konto, das durch den Kunden genutzt wird.
Ausgabe einer Debitkarte	Der Kontoanbieter stellt eine Zahlungskarte bereit, die mit dem Konto des Kunden verbunden ist. Der Betrag jeder Transaktion durch die Verwendung der Zahlungskarte wird direkt und in voller Höhe von dem Konto des Kunden abgebucht.
Ausgabe einer Kreditkarte	Der Kontoanbieter stellt eine Zahlungskarte bereit, die mit dem Konto des Kunden verbunden ist. Der Gesamtbetrag der Transaktionen durch die Verwendung der Zahlungskarte innerhalb eines vereinbarten Zeitraums wird zu einem bestimmten Termin in voller Höhe oder teilweise von dem Konto des Kunden abgebucht. In einer Kreditvereinbarung zwischen dem Anbieter und dem Kunden wird festgelegt, ob dem Kunden für die Inanspruchnahme des Kredits Zinsen berechnet werden.
Eingeräumte Kontouberziehung	Der Kontoanbieter und der Kunde vereinbaren im Voraus, dass der Kunde sein Konto belasten kann, auch wenn kein Geld mehr auf dem Konto vorhanden ist. In der Vereinbarung wird festgelegt, bis zu welcher Höhe das Konto in diesem Fall maximal noch belastet werden kann und ob dem Kunden Entgelte und Zinsen berechnet werden.
Überweisung	Der Kontoanbieter führt auf Anweisung des Kunden Geldüberweisungen von dem Konto des Kunden auf ein anderes Konto durch.
Dauerauftrag	Der Kontoanbieter überweist auf Anweisung des Kunden regelmäßig einen festen Geldbetrag vom Konto des Kunden auf ein anderes Konto.
Lastschrift	Der Kunde ermächtigt eine andere Person (Empfänger) den Kontoanbieter anzuweisen, Geld vom Konto des Kunden auf das Konto des Empfängers zu übertragen. Der Kontoanbieter überträgt dann zu einem oder mehreren von Kunde und Empfänger vereinbarten Termin(en) Geld von dem Konto des Kunden auf das Konto des Empfängers. Der Betrag kann unterschiedlich hoch sein.
Bargeldauszahlung	Der Kunde hebt Bargeld von seinem Konto ab.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Nederlandsk

Begrep	Definisjon
Beheren van de rekening	De rekeningaanbieder beheert de rekening voor de klant.
Aanbieden van een debetkaart	De rekeningaanbieder verschafft een debetkaart die gekoppeld is aan de rekening van de klant. Het bedrag van elke transactie die met de debetkaart wordt uitgevoerd, wordt onmiddellijk en volledig afgehouden van de rekening van de klant.
Aanbieden van een kredietkaart	De rekeningaanbieder verschafft een kredietkaart die gekoppeld is aan de rekening van de klant. Het totaalbedrag van de met de kaart uitgevoerde transacties gedurende een overeengekomen periode, wordt ofwel volledig ofwel gedeeltelijk op een overeengekomen datum afgehouden van de betaalrekening van de klant. In een kredietovereenkomst tussen de aanbieder en de klant wordt bepaald of de klant rente in rekening wordt gebracht voor het opnemen van krediet.
Geoorloofde debetstand	De rekeningaanbieder en de klant komen vooraf overeen dat de klant in negatief mag gaan wanneer er geen geld meer beschikbaar is op de betaalrekening van de klant. In deze overeenkomst wordt ook het maximumbedrag bepaald dat ter beschikking kan worden gesteld, en of de klant vergoedingen en rente in rekening wordt gebracht.
Overschrijving	De rekeningaanbieder maakt, op instructie van de klant, geld over van de rekening van de klant naar een andere rekening.
Doorlopende betalingsopdracht	De rekeningaanbieder maakt, op instructie van de klant, regelmatig een vast geldbedrag over van de rekening van de klant naar een andere rekening.
Domiciliëring	De klant geeft toestemming aan iemand anders (de begunstigde) om aan de rekeningaanbieder de instructie te geven geld over te maken van de rekening van de klant naar die van de begunstigde. De rekeningaanbieder maakt vervolgens geld over aan de begunstigde op een door de klant en de begunstigde overeengekomen datum of data. Het bedrag kan variëren.
Geldopneming	De klant neemt geld op van zijn of haar eigen rekening.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

BULGARIA

Bulgarsk

Begrep	Definisjon
Поддържане на сметка	Доставчикът на платежни услуги обслужва платежна сметка, която се използва от клиента.
Предоставяне на дебитна карта	Доставчикът на платежни услуги предоставя платежна карта, свързана с платежната сметка на клиента. Сумата на всяка операция с картата се осчетоводява директно и в пълен размер от платежната сметка на клиента.
Предоставяне на кредитна карта	Доставчикът на платежни услуги предоставя платежна карта, свързана с платежната сметка на клиента. Общата сума от операциите, извършени с картата за договорен период, се осчетоводява от платежната сметка на клиента в пълен размер или частично на договорена дата. С договор за кредит между доставчика и клиента се определя дали на клиента се начислява лихва за предоставения заем.
Овърдрафт	Доставчикът на платежни услуги и клиентът се договарят предварително, че клиентът има право да взема заем, в случай че в неговата платежна сметка не са останали средства. В договора се определя максимална сума, която може да се заема, и дали се начисляват такси и лихва за клиента.
Кредитен превод	По искане на клиента, доставчикът на платежни услуги извършва парични преводи от платежната сметка на клиента по друга платежна сметка.
Нареждане за периодични преводи	По искане на клиента, доставчикът на платежни услуги извършва редовни парични преводи за определена сума от платежната сметка на клиента по друга платежна сметка.
Директен дебит	Клиентът дава съгласието си трето лице (получател) да нареди на доставчика на платежни услуги да извърши паричен превод от платежната сметка на клиента по платежната сметка на получателя. Доставчикът на платежни услуги извършва паричен превод до получателя на дата или дати, договорени от клиента и получателя. Сумата може да е различна.
Теглене в брой	Клиентът тегли пари в брой от своята платежна сметка.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

DEN TSJEKKISKE REPUBLIKK

Tsjekkisk

Begrep	Definisjon
Vedení účtu	Poskytovatel účtu vede účet zákazníka a umožňuje mu jeho používání.
Poskytnutí debetní karty	Poskytovatel účtu poskytne zákazníkovi platební kartu spojenou s jeho účtem. Částka každé transakce provedené pomocí této karty je v plné výši stržena přímo z účtu zákazníka.
Poskytnutí kreditní karty	Poskytovatel účtu poskytne zákazníkovi platební kartu spojenou s jeho účtem. Celková částka transakcí provedených touto kartou během dohodnutého období se k dohodnutému datu odečítá v plné nebo částečné výši z účtu zákazníka. Úvěrová smlouva mezi poskytovatelem a zákazníkem stanoví, zda bude zákazníkovi za úvěr účtován úrok.
Přečerpání	Poskytovatel účtu a zákazník se předem dohodnou, že pokud zákazník nebude mít na účtu žádné peníze, mohou mu být poskytovatelem poskytnuty formou úvěru. V dohodě bude stanoveno, jaká je maximální výše poskytnutého úvěru a zda budou zákazníkovi účtovány poplatky a úrok.
Úhrada	Poskytovatel účtu převede peníze na základě pokynů zákazníka z účtu zákazníka na jiný účet.
Trvalý příkaz	Poskytovatel účtu provádí pravidelné převody pevně stanovené částky peněz z účtu zákazníka na jiný účet na základě pokynů zákazníka.
Inkaso	Zákazník umožní jiné osobě (příjemci), aby dala poskytovateli účtu pokyn k převodu peněz z účtu zákazníka na účet příjemce. Na základě tohoto pokynu pak poskytovatel účtu převede peníze příjemci, a to k datu nebo k datům dohodnutým mezi zákazníkem a příjemcem. Částky jednotlivých převodů se mohou lišit.
Výběr hotovosti	Zákazník vybere hotovost ze svého účtu.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

DANMARK

Dansk

Begrep	Definisjon
Drift af en konto (kontogebyr)	Kontoudbyderen sørger for driften af den konto, som kunden benytter.
Udstedelse af debetkort	Kontoudbyderen udsteder et betalingskort, der er knyttet til kundens konto. For hver enkelt transaktion, der er foretaget med kortet, trækkes det fulde beløb direkte fra kundens konto.
Udstedelse af kredittkort	Kontoudbyderen udsteder et betalingskort, der er knyttet til kundens betalingskonto. Det fulde beløb for de transaktioner, der er foretaget med kortet gennem en aftalt periode, trækkes enten helt eller delvist fra kundens betalingskonto på en i forvejen aftalt dato. En kreditaftale mellem kontoudbyderen og kunden afgør, om kunden vil blive pålagt renter for dette lån.
Bevilliget overtræk	Kontoudbyderen og kunden indgår på forhånd en aftale om, at kunden kan låne penge, når der ikke er flere tilbage på kontoen. Aftalen fastlægger et maksimumsbeløb, der kan lånes, og om kunden vil blive pålagt gebyrer og renter.
Pengeoverførsler	På kundens anmodning overfører kontoudbyderen penge fra kundens konto til en anden konto.
Faste overførsler	På kundens anmodning foretager kontoudbyderen regelmæssige overførsler af et bestemt beløb fra kundens konto til en anden konto.
Direkte debitering	Kunden tillader en anden (modtageren) at anmode kontoudbyderen om at overføre penge fra kundens konto til denne modtager. Kontoudbyderen overfører derefter penge til modtageren på den eller de dato(er), som kunden og modtageren har aftalt. Beløbet kan variere.
Hævning af kontanter	Kunden hæver kontanter på sin konto.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

TYSKLAND

Tysk

Begrep	Definisjon
Kontoführung	Der Kontoanbieter führt das Konto, das durch den Kunden genutzt wird.
Ausgabe einer Debitkarte	Der Kontoanbieter stellt eine Zahlungskarte bereit, die mit dem Konto des Kunden verbunden ist. Der Betrag jeder Transaktion durch die Verwendung der Zahlungskarte wird direkt und in voller Höhe von dem Konto des Kunden abgebucht.
Ausgabe einer Kreditkarte	Der Kontoanbieter stellt eine Zahlungskarte bereit, die mit dem Konto des Kunden verbunden ist. Der Gesamtbetrag der Transaktionen durch die Verwendung der Zahlungskarte innerhalb eines vereinbarten Zeitraums wird zu einem bestimmten Termin in voller Höhe oder teilweise von dem Konto des Kunden abgebucht. In einer Kreditvereinbarung zwischen dem Anbieter und dem Kunden wird festgelegt, ob dem Kunden für die Inanspruchnahme des Kredits Zinsen berechnet werden.
Eingeräumte Kontoüberziehung	Der Kontoanbieter und der Kunde vereinbaren im Voraus, dass der Kunde sein Konto belasten kann, auch wenn kein Geld mehr auf dem Konto vorhanden ist. In der Vereinbarung wird festgelegt, bis zu welcher Höhe das Konto in diesem Fall maximal noch belastet werden kann und ob dem Kunden Entgelte und Zinsen berechnet werden.
Überweisung	Der Kontoanbieter führt auf Anweisung des Kunden Geldüberweisungen von dem Konto des Kunden auf ein anderes Konto durch.
Dauerauftrag	Der Kontoanbieter überweist auf Anweisung des Kunden regelmäßig einen festen Geldbetrag vom Konto des Kunden auf ein anderes Konto.
Lastschrift	Der Kunde ermächtigt eine andere Person (Empfänger) den Kontoanbieter anzuweisen, Geld vom Konto des Kunden auf das Konto des Empfängers zu übertragen. Der Kontoanbieter überträgt dann zu einem oder mehreren von Kunde und Empfänger vereinbarten Termin(en) Geld von dem Konto des Kunden auf das Konto des Empfängers. Der Betrag kann unterschiedlich hoch sein.
Bargeldauszahlung	Der Kunde hebt Bargeld von seinem Konto ab.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

*ESTLAND***Estisk**

Begrep	Definisjon
Konto haldamine	Kontohaldur haldab kliendi kasutatavat kontot.
Deebetkaardiga varustamine	Kontohaldur pakub kliendile kliendikontoga seotud maksekaardi. Iga kaarditehingu summa võetakse otse ja kogu ulatuses kliendikontolt.
Krediitkaardiga varustamine	Kontohaldur pakub kliendile kliendi maksekontoga seotud maksekaardi. Kokkulepitud perioodi kaarditehingute kogusumma võetakse kokkulepitud kuupäeval kliendi maksekontolt osaliselt või kogu ulatuses. Kontohalduri ja kliendi vahelises krediidlepingus määratletakse, kas klient peab laenusummalt maksma intresse.
Arvelduskrediit	Kontohaldur ja klient lepivad eelnevalt kokku, et klient võib raha laenata ka siis, kui kontol enam raha ei ole. Lepingus määratletakse laenu maksimumsumma ja kas sellelt arvestatakse tasusid ja intresse.
Maksekorraldus	Kontohaldur kannab kliendi juhise kohaselt raha kliendikontolt teisele kontole.
Püsi korraldus	Kontohaldur kannab regulaarselt kliendi juhise kohaselt kindla summa kliendikontolt teisele kontole.
Otsekorraldus	Klient lubab teisel isikul (saajal) anda kontohaldurile juhised raha ülekandeks kliendikontolt selle isiku (saaja) kontole. Kontohaldur kannab seejärel kliendi ja saaja kokkulepitud kuupäeva (de)l raha saaja kontole. Summa suurus võib muutuda.
Sularaha väljavõtmine	Klient võtab kliendikontolt sularaha välja.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

IRLAND

Engelsk

Begrep	Definisjon
Maintaining the account	The account provider operates the account for use by the customer.
Providing a debit card	The account provider provides a payment card linked to the customer's account. The amount of each transaction made using the card is taken directly and in full from the customer's account.
Providing a credit card	The account provider provides a payment card linked to the customer's payment account. The total amount of the transactions made using the card during an agreed period is taken either in full or in part from the customer's payment account on an agreed date. A credit agreement between the provider and the customer determines whether interest will be charged to the customer for the borrowing.
Overdraft	The account provider and the customer agree in advance that the customer may borrow money when there is no money left in the account. The agreement determines a maximum amount that can be borrowed, and whether fees and interest will be charged to the customer.
Credit transfer	The account provider transfers money, on the instruction of the customer, from the customer's account to another account.
Standing order	The account provider makes regular transfers, on the instruction of the customer, of a fixed amount of money from the customer's account to another account.
Direct debit	The customer permits someone else (recipient) to instruct the account provider to transfer money from the customer's account to that recipient. The account provider then transfers money to the recipient on a date or dates agreed by the customer and the recipient. The amount may vary.
Cash withdrawal	The customer takes cash out of the customer's account.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Irsk

Begrep	Definisjon
An cuntas a chothabháil	Oibríonn an soláthraí cuntais an cuntas lena úsáid ag an gcustaiméir.
Cárta dochair a sholáthar	Soláthraíonn an soláthraí cuntais cárta íocaíochta atá nasctha le cuntas an chustaiméara. Méid gach idirbhirt arna dhéanamh ag baint úsáid as an gcárta, déantar é a bhaint go díreach agus go hiomlán de chuntas an chustaiméara.
Cárta creidmheasa a sholáthar	Soláthraíonn an soláthraí cuntais cárta íocaíochta atá nasctha le cuntas íocaíochta an chustaiméara. Méid iomlán na n-idirbheart arna ndéanamh ag baint úsáid as an gcárta le linn tréimhse comhaontaithe, déantar é a bhaint, ina iomláine nó i bpáirt, de chuntas íocaíochta an chustaiméara ar dháta comhaontaithe. Cinntear trí chomhaontú creidmheasa idir an soláthraí agus an custaiméir cibé acu an ngearrfar ús ar an gcustaiméir le haghaidh na hiasachta.
Rótharraingt	Comhaontaíonn an soláthraí cuntais agus an custaiméir roimh ré gur féidir leis an gcustaiméir airgead a fháil ar iasacht nuair nach mbíonn airgead fágtha sa chuntas. Cinntear sa chomhaontú an t-uasmhéid is féidir a fháil ar iasacht, agus cibé acu an ngearrfar táillí agus ús ar an gcustaiméir.
Aistriú creidmheasa	Aistríonn an soláthraí cuntais airgead, ar ordú ón gcustaiméir, ó chuntas an chustaiméara chuig cuntas eile.
Buanordú	Déanann an soláthraí cuntais aistrithe ar bhonn rialta, ar ordú ón gcustaiméir, de mhéid seasta airgid ó chuntas an chustaiméara chuig cuntas eile.
Dochar díreach	Ceadaíonn an custaiméir do dhuine eile (faighteoir) ordú a thabhairt don soláthraí cuntais chun airgead a aistriú ó chuntas an chustaiméara chuig an bhfaighteoir sin. Déanann an soláthraí cuntais airgead a aistriú ina dhiaidh sin chuig an bhfaighteoir ar dháta nó ar dhátaí ar a gcomhaontóidh an custaiméir agus an faighteoir. Féadfar an méid a athrú.
Aistarraingt airgid	Baineann an custaiméir airgead amach as cuntas an chustaiméara.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

HELLAS

Gresk

Begrep	Definisjon
Τήρηση του λογαριασμού	Ο πάροχος του λογαριασμού τηρεί τον λογαριασμό προκειμένου να τον χρησιμοποιεί ο πελάτης.
Παροχή χρεωστικής κάρτας	Ο πάροχος του λογαριασμού παρέχει κάρτα πληρωμών που συνδέεται με τον λογαριασμό του πελάτη. Το ποσό για κάθε συναλλαγή που πραγματοποιείται με τη χρήση της κάρτας λαμβάνεται απευθείας και εξ ολοκλήρου από τον λογαριασμό του πελάτη.
Παροχή πιστωτικής κάρτας	Ο πάροχος του λογαριασμού παρέχει κάρτα πληρωμών που συνδέεται με τον λογαριασμό πληρωμών του πελάτη. Το συνολικό ποσό των συναλλαγών που πραγματοποιούνται με τη χρήση της κάρτας κατά τη διάρκεια συμφωνηθείσας περιόδου λαμβάνεται εν όλω ή εν μέρει από τον λογαριασμό πληρωμών του πελάτη σε συμφωνημένη ημερομηνία. Η σύμβαση πίστωσης μεταξύ του παρόχου και του πελάτη προσδιορίζει αν θα χρεώνονται τόκοι στον πελάτη για τον δανεισμό των χρημάτων.
Υπερανάληψη	Ο πάροχος του λογαριασμού και ο πελάτης συμφωνούν εκ των προτέρων ότι ο πελάτης μπορεί να δανείζεται χρήματα όταν δεν υπάρχουν χρήματα στον λογαριασμό του. Η συμφωνία καθορίζει το ανώτατο ποσό που μπορεί να χορηγηθεί ως δάνειο, και κατά πόσον τέλη και τόκοι θα χρεώνονται στον πελάτη.
Μεταφορά πίστωσης	Ο πάροχος του λογαριασμού μεταφέρει χρήματα, βάσει εντολής του πελάτη, από τον λογαριασμό του πελάτη σε άλλο λογαριασμό.
Πάγια εντολή	Ο πάροχος του λογαριασμού πραγματοποιεί τακτικές μεταφορές, βάσει εντολής του πελάτη, ενός συγκεκριμένου χρηματικού ποσού από τον λογαριασμό του πελάτη σε άλλο λογαριασμό.
Άμεση χρέωση	Ο πελάτης εξουσιοδοτεί άλλο πρόσωπο (τον αποδέκτη) να δώσει εντολή στον πάροχο του λογαριασμού να μεταφέρει χρήματα από τον λογαριασμό του πελάτη προς τον εν λόγω αποδέκτη. Ο πάροχος του λογαριασμού μεταφέρει στη συνέχεια τα χρήματα στον αποδέκτη την ημερομηνία ή τις ημερομηνίες που έχουν συμφωνηθεί από τον πελάτη και τον αποδέκτη. Το ποσό μπορεί να ποικίλλει.
Ανάληψη μετρητών	Ο πελάτης αναλαμβάνει μετρητά από τον λογαριασμό του.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

SPANIA

Spansk

Begrep	Definisjon
Mantenimiento de la cuenta	La entidad gestiona la cuenta para que el cliente pueda operar con ella.
Emisión y mantenimiento de una tarjeta de débito	La entidad facilita una tarjeta de pago asociada a la cuenta del cliente. El importe de cada una de las operaciones realizadas con la tarjeta se carga directamente y en su totalidad a la cuenta del cliente.
Emisión y mantenimiento de una tarjeta de crédito	La entidad facilita una tarjeta de pago asociada a la cuenta del cliente. El importe total correspondiente a las operaciones realizadas con la tarjeta durante un periodo de tiempo acordado se carga total o parcialmente a la cuenta del cliente en la fecha acordada. En el contrato de crédito formalizado entre la entidad y el cliente se determina si se aplican intereses por las cantidades dispuestas.
Descubierto expreso	La entidad y el cliente acuerdan por anticipado que este último pueda disponer de fondos cuando no quede saldo disponible en su cuenta. En el acuerdo se determina la cantidad máxima de la que puede disponerse y si el cliente deberá abonar comisiones e intereses.
Transferencia	Siguiendo instrucciones del cliente, la entidad transfiere fondos desde la cuenta del cliente a otra cuenta.
Orden permanente	Siguiendo instrucciones del cliente, la entidad realiza periódicamente transferencias de un importe determinado desde la cuenta del cliente a otra cuenta.
Domiciliación bancaria	El cliente permite a un tercero (beneficiario) ordenar a la entidad que transfiera fondos desde la cuenta del cliente a la del beneficiario, la entidad transfiere los fondos al beneficiario en la fecha o fechas acordadas entre el cliente y el beneficiario. El importe de dichos adeudos puede variar.
Retirada de efectivo	El cliente retira efectivo de su cuenta.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

FRANKRIKE

Fransk

Begrep	Definisjon
Tenue de compte	L'établissement tient le compte du client
Fourniture d'une carte de débit	L'établissement fournit une carte de paiement liée au compte du client. Le montant de chaque opération effectuée à l'aide de cette carte est débité directement et intégralement sur le compte du client.
Fourniture d'une carte de crédit	L'établissement fournit une carte de paiement liée au compte de paiement du client. Le montant total correspondant aux opérations effectuées à l'aide de cette carte au cours d'une période convenue est débité intégralement ou partiellement sur le compte de paiement du client à une date convenue. Un contrat de crédit entre l'établissement et le client détermine si des intérêts seront facturés au client au titre du montant emprunté.
Découvert	L'établissement et le client conviennent à l'avance que le client peut emprunter de l'argent lorsqu'il n'y a plus d'argent sur le compte. Le contrat définit le montant maximum susceptible d'être emprunté et précise si des frais et des intérêts seront facturés au client.
Virement	L'établissement qui tient le compte vire, sur instruction du client, une somme d'argent du compte du client vers un autre compte.
Virement permanent	L'établissement qui tient le compte effectue, sur instruction du client, des virements réguliers, d'un montant fixe, du compte du client vers un autre compte.
Prélèvement	Le client autorise un tiers (le bénéficiaire) à donner instruction à l'établissement qui tient le compte de ce client de virer une somme d'argent du compte du client vers celui du bénéficiaire. Cet établissement vire ensuite le montant considéré au bénéficiaire à la date ou aux dates convenues entre le client et le bénéficiaire. Le montant concerné peut varier.
Retrait d'espèces	Le client retire des espèces à partir de son compte.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

KROATIA

Kroatisk

Begrep	Definisjon
Vođenje računa	Pružatelj računa upravlja računom kako bi ga potrošač mogao koristiti.
Izdavanje debitne kartice	Pružatelj računa izdaje platnu karticu koja je povezana s računom potrošača. Iznos svake pojedinačne transakcije izvršene putem kartice u cijelosti se skida izravno s računa potrošača.
Izdavanje kreditne kartice	Pružatelj računa izdaje platnu karticu koja je povezana s računom za plaćanje potrošača. Ukupan iznos transakcija izvršenih putem kartice u ugovorenem razdoblju skida se u cijelosti ili djelomično s računa za plaćanje potrošača na ugovoreni datum. Ugovorom o kreditu sklopljenim između pružatelja i potrošača utvrđuje se hoće li se potrošaču obračunati kamate na pozajmljeni iznos.
Prekoračenje	Pružatelj računa i potrošač unaprijed ugovaraju da potrošač smije pozajmiti novac kada na računu više nema novčanih sredstava. Tim se ugovorom utvrđuje maksimalni iznos koji se može pozajmiti te hoće li se potrošaču obračunati naknade i kamate.
Kreditni transfer	Pružatelj računa u skladu s instrukcijom potrošača prenosi novčana sredstva s računa potrošača na drugi račun.
Trajni nalog	Pružatelj računa u skladu s instrukcijom potrošača izvršava redovite prijenose fiksnih iznosa novčanih sredstava s računa potrošača na drugi račun.
Izravno terećenje	Potrošač dozvoljava drugoj osobi (primatelju plaćanja) da pružatelju računa naloži prijenos sredstava s računa potrošača na račun primatelja plaćanja. Pružatelj računa potom prenosi novac primatelju plaćanja na datum ili datume koji/koje su potrošač i primatelj plaćanja međusobno ugovorili. Iznos se može mijenjati.
Podizanje gotovog novca	Potrošač podiže gotov novac sa svog računa.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

ITALIA

Italiensk

Begrep	Definisjon
Tenuta del conto	La banca/intermediario gestisce il conto rendendone possibile l'uso da parte del cliente.
Rilascio di una carta di debito	Rilascio, da parte della banca/intermediario, di una carta di pagamento collegata al conto del cliente. L'importo di ogni operazione effettuata tramite la carta viene addebitato direttamente e per intero sul conto del cliente.
Rilascio di una carta di credito	Rilascio, da parte della banca/intermediario, di una carta di pagamento collegata al conto del cliente. L'importo complessivo delle operazioni effettuate tramite la carta durante un intervallo di tempo concordato è addebitato per intero o in parte sul conto del cliente a una data convenuta. Se il cliente deve pagare interessi sulle somme utilizzate, gli interessi sono disciplinati dal contratto di credito tra la banca/intermediario e il cliente.
Fido	Contratto in base al quale la banca/intermediario si impegna a mettere a disposizione del cliente una somma di denaro oltre il saldo disponibile sul conto. Il contratto stabilisce l'importo massimo della somma messa a disposizione e l'eventuale addebito al cliente di una commissione e degli interessi.
Bonifico	Con il bonifico la banca/intermediario trasferisce una somma di denaro dal conto del cliente a un altro conto, secondo le istruzioni del cliente.
Ordine permanente di bonifico	Trasferimento periodico di una determinata somma di denaro dal conto del cliente a un altro conto, eseguito dalla banca/intermediario secondo le istruzioni del cliente.
Addebito diretto	Con l'addebito diretto il cliente autorizza un terzo (beneficiario) a richiedere alla banca/intermediario il trasferimento di una somma di denaro dal conto del cliente a quello del beneficiario. Il trasferimento viene eseguito dalla banca/intermediario alla data o alle date convenute dal cliente e dal beneficiario. L'importo trasferito può variare.
Prelievo di contante	Operazione con la quale il cliente ritira contante dal proprio conto.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

KYPROS

Gresk

Begrep	Definisjon
Τήρηση του λογαριασμού	Ο πάροχος του λογαριασμού διαχειρίζεται τον λογαριασμό που χρησιμοποιεί ο πελάτης.
Παροχή χρεωστικής κάρτας	Ο πάροχος του λογαριασμού παρέχει κάρτα πληρωμών που συνδέεται με τον λογαριασμό του πελάτη. Το ποσό για κάθε συναλλαγή που γίνεται με την κάρτα αυτή λαμβάνεται απευθείας και εξ ολοκλήρου από τον λογαριασμό του πελάτη.
Παροχή πιστωτικής κάρτας	Ο πάροχος του λογαριασμού παρέχει κάρτα πληρωμών που συνδέεται με τον λογαριασμό πληρωμών του πελάτη. Το συνολικό ποσό των συναλλαγών που πραγματοποιούνται με την κάρτα αυτή κατά τη διάρκεια συμφωνηθείσας περιόδου λαμβάνεται είτε εξ ολοκλήρου είτε εν μέρει από τον λογαριασμό πληρωμών του πελάτη σε συμφωνημένη ημερομηνία. Η σύμβαση πίστωσης μεταξύ του παρόχου και του πελάτη προσδιορίζει αν ο πελάτης θα επιβαρύνεται από τόκους για τον δανεισμό χρημάτων.
Υπερανάληψη	Ο πάροχος του λογαριασμού και ο πελάτης συμφωνούν εκ των προτέρων ότι ο πελάτης μπορεί να δανείζεται χρήματα όταν δεν υπάρχουν χρήματα στον λογαριασμό του. Η συμφωνία καθορίζει το μέγιστο ποσό δανεισμού χρημάτων, και κατά πόσον τα τέλη και οι τόκοι θα χρεώνονται στον πελάτη.
Μεταφορά πίστωσης	Ο πάροχος του λογαριασμού μεταφέρει χρήματα, βάσει των εντολών του πελάτη, από τον λογαριασμό του πελάτη σε άλλο λογαριασμό.
Πάγια εντολή	Ο πάροχος του λογαριασμού πραγματοποιεί τακτικές μεταφορές, βάσει των εντολών του πελάτη, ενός συγκεκριμένου ποσού χρημάτων από τον λογαριασμό του πελάτη σε άλλο λογαριασμό.
Άμεση χρέωση	Ο πελάτης εξουσιοδοτεί άλλο πρόσωπο (τον αποδέκτη) να αναθέσει στον πάροχο του λογαριασμού τη μεταβίβαση χρημάτων από τον λογαριασμό του πελάτη προς τον εν λόγω αποδέκτη. Ο πάροχος του λογαριασμού μεταφέρει στη συνέχεια τα χρήματα στον αποδέκτη την ημερομηνία ή τις ημερομηνίες που έχουν συμφωνηθεί από τον πελάτη και τον αποδέκτη. Το ποσό μπορεί να κυμαίνεται.
Ανάληψη μετρητών	Ο πελάτης προβαίνει σε ανάληψη μετρητών από τον λογαριασμό του.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

LATVIA

Latvisk

Begrep	Definisjon
Konta uzturēšana	Konta nodrošinātājs sniedz klientam iespēju izmantot kontu.
Debetkartes nodrošināšana	Konta nodrošinātājs nodrošina maksājumu karti, kas piesaistīta klienta kontam. Katra ar karti veikta darījuma summa tiek tieši un pilnā apjomā ņemta no klienta konta.
Kreditkartes nodrošināšana	Konta nodrošinātājs nodrošina maksājumu karti, kas piesaistīta klienta maksājumu kontam. Nolīgta laikposmā ar karti veikto darījumu kopsumma nolīgta datumā tiek pilnā apjomā vai daļēji ņemta no klienta maksājumu konta. Konta nodrošinātāja un klienta kredītligumā nosaka, vai par naudas aizņemšanos klientam tiks piemērota procentu likme.
Pārsnieguma kredīts	Konta nodrošinātājs un klients laikus vienojas, ka klients var aizņemties naudu gadījumos, kad viņa kontā nav naudas līdzekļu. Līgumā noteikta maksimālā summa, ko var aizņemties, un tas, vai klientam par to tiks piemērota maksa un procentu likme.
Pārskaitījums	Konta nodrošinātājs pēc klienta pieprasījuma pārskaita naudu no klienta konta uz citu kontu.
Regulārais maksājums	Konta nodrošinātājs pēc klienta pieprasījuma veic regulārus noteiktas naudas summas pārskaitījumus no klienta konta uz citu kontu.
Tiešais debets	Klients pilnvaro citu personu (saņēmēju) pieprasīt konta nodrošinātājam pārskaitīt naudu no klienta konta šim saņēmējam. Konta nodrošinātājs pārskaita naudu saņēmējam klienta un saņēmēja nolīgtajā datumā vai datumos. Naudas summas var būt dažādas.
Skaidrās naudas izņemšana	Klients izņem skaidro naudu no klienta konta.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

LITAUEN

Lituisk

Begrep	Definisjon
Søskaitos tvarkymas	Søskaitos teikėjas tvarko kliento vardu atidarytą sąskaitą.
Debeto kortelės išdavimas	Søskaitos teikėjas išduoda su kliento sąskaita susietą mokėjimo kortelę. Kiekvieno kortele atlikto mokėjimo suma visa iškart nurašoma iš kliento sąskaitos.
Kredito kortelės išdavimas	Søskaitos teikėjas išduoda su kliento mokėjimo sąskaita susietą mokėjimo kortelę. Per sutartą laikotarpį kortele atliktų mokėjimų suma visa arba dalimis iš kliento sąskaitos nurašoma nustatytą dieną. Søskaitos teikėjo ir kliento sudarytoje kredito sutartyje nustatoma, ar klientas už pasiskolintą sumą mokės palūkanas.
Søskaitos kreditavimas	Søskaitos teikėjas ir klientas iš anksto susitaria, kad klientas gali pasiskolinti pinigų, kai jo sąskaitoje nebėra lėšų. Susitarime nustatoma maksimali suma, kurią klientas gali pasiskolinti, ir ar bus taikomi mokesčiai ir palūkanos.
Kredito pervedimas	Kliento nurodymu sąskaitos teikėjas pveda pinigus iš kliento sąskaitos į kitą sąskaitą.
Periodinis nurodymas	Søskaitos teikėjas kliento nurodymu reguliariai pveda tam tikrą pinigų sumą iš kliento sąskaitos į kitą sąskaitą.
Tiesioginis debetas	Klientas suteikia kitam asmeniui (gavėjui) teisę nurodyti sąskaitos teikėjui pvesti pinigus iš kliento sąskaitos į gavėjo sąskaitą. Søskaitos teikėjas pveda pinigus gavėjui kliento ir gavėjo susitartą dieną arba susitartomis dienomis. Suma gali kisti.
Grynujų pinigų išėmimas	Klientas pasiima grynuosius pinigus iš savo sąskaitos.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

LUXEMBOURG**Fransk**

Begrep	Definisjon
Tenue de compte	Le prestataire de compte gère le compte utilisé par le client.
Fourniture d'une carte de débit	Le prestataire de compte fournit une carte de paiement liée au compte du client. Le montant de chaque opération effectuée à l'aide de cette carte est prélevé directement et intégralement sur le compte du client.
Fourniture d'une carte de crédit	Le prestataire de compte fournit une carte de paiement liée au compte de paiement du client. Le montant total correspondant aux opérations effectuées à l'aide de cette carte au cours d'une période convenue est prélevé intégralement ou partiellement sur le compte de paiement du client à une date convenue. Un contrat de crédit entre le prestataire de compte et le client détermine si des intérêts seront facturés au client au titre du montant emprunté.
Découvert	Le prestataire de compte et le client conviennent à l'avance que le client peut emprunter de l'argent lorsqu'il n'y a plus d'argent sur le compte. Le contrat définit le montant maximum susceptible d'être emprunté et précise si des frais et des intérêts seront facturés au client.
Virement	Le prestataire de compte vire, sur instruction du client, une somme d'argent du compte du client vers un autre compte.
Ordre permanent	Le prestataire de compte effectue, sur instruction du client, des virements réguliers, d'un montant fixe, du compte du client vers un autre compte.
Domiciliation	Le client autorise un tiers (le bénéficiaire) à donner instruction au prestataire de compte de virer une somme d'argent du compte du client vers celui du bénéficiaire. Le prestataire de compte vire ensuite le montant considéré au bénéficiaire à la date ou aux dates convenues entre le client et le bénéficiaire. Le montant concerné peut varier.
Retrait d'espèces	Le client retire des espèces de son compte.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Tysk

Begrep	Definisjon
Kontoføring	Der Kontoanbieter führt das Konto, das durch den Kunden genutzt wird.
Ausgabe einer Debitkarte	Der Kontoanbieter stellt eine Zahlungskarte bereit, die mit dem Konto des Kunden verbunden ist. Der Betrag jeder Transaktion durch die Verwendung der Zahlungskarte wird direkt und in voller Höhe von dem Konto des Kunden abgebucht.
Ausgabe einer Kreditkarte	Der Kontoanbieter stellt eine Zahlungskarte bereit, die mit dem Konto des Kunden verbunden ist. Der Gesamtbetrag der Transaktionen durch die Verwendung der Zahlungskarte innerhalb eines vereinbarten Zeitraums wird zu einem bestimmten Termin in voller Höhe oder teilweise von dem Konto des Kunden abgebucht. In einer Kreditvereinbarung zwischen dem Anbieter und dem Kunden wird festgelegt, ob dem Kunden für die Inanspruchnahme des Kredits Zinsen berechnet werden.
Eingeräumte Kontoüberziehung	Der Kontoanbieter und der Kunde vereinbaren im Voraus, dass der Kunde sein Konto belasten kann, auch wenn kein Geld mehr auf dem Konto vorhanden ist. In der Vereinbarung wird festgelegt, bis zu welcher Höhe das Konto in diesem Fall maximal noch belastet werden kann und ob dem Kunden Entgelte und Zinsen berechnet werden.
Überweisung	Der Kontoanbieter führt auf Anweisung des Kunden Geldüberweisungen von dem Konto des Kunden auf ein anderes Konto durch.
Dauerauftrag	Der Kontoanbieter überweist auf Anweisung des Kunden regelmäßig einen festen Geldbetrag vom Konto des Kunden auf ein anderes Konto.
Lastschrift	Der Kunde ermächtigt eine andere Person (Empfänger) den Kontoanbieter anzuweisen, Geld vom Konto des Kunden auf das Konto des Empfängers zu übertragen. Der Kontoanbieter überträgt dann zu einem oder mehreren von Kunde und Empfänger vereinbarten Termin(en) Geld von dem Konto des Kunden auf das Konto des Empfängers. Der Betrag kann unterschiedlich hoch sein.
Bargeldauszahlung	Der Kunde hebt Bargeld von seinem Konto ab.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

UNGARN

Ungarsk

Begrep	Definisjon
Számlavezetés	A számlavezető számlát vezet az ügyfél általi használat céljából.
Betéti kártya szolgáltatás	A számlavezető az ügyfél számlájához kapcsolódó fizetési kártyát bocsát rendelkezésre. A betéti kártyával végrehajtott valamennyi fizetési művelet összegével közvetlenül és teljes egészében megterhelésre kerül az ügyfél számlája.
Hitelkártya szolgáltatás	A számlavezető az ügyfél számlájához kapcsolódó fizetési kártyát bocsát rendelkezésre. A hitelkártyával egy megállapodás szerinti időszak során végrehajtott valamennyi fizetési művelet összegével a megállapodás szerinti időpont(ok)ban részben vagy teljes egészében megterhelésre kerül az ügyfél számlája. A számlavezető és az ügyfél között létrejött hitelszerződés határozza meg azt, hogy az ügyfél részére a hitel után felszámítanak-e kamatot.
Folyószámlahitel	A számlavezető és az ügyfél előre megállapodnak abban, hogy az ügyfél kölcsönt vehet fel, amennyiben nem áll rendelkezésre pénz a számláján. Ez a szerződés rögzíti a kölcsön maximális összegét, valamint azt, hogy díjat és kamatot felszámítanak-e az ügyfél részére.
Átutalás	A számlavezető az ügyfél utasítására pénzt juttat el az ügyfél számlájáról egy másik számlára.
Rendszeres átutalás	A számlavezető az ügyfél utasítására rendszeresen azonos összegben pénzt juttat el az ügyfél számlájáról egy másik számlára.
Beszedés	Az ügyfél engedélyezi valaki másnak (kedvezményezett), hogy az ügyfél számlavezetőjének utasítást adjon arra, hogy az ügyfél számlájáról a kedvezményezett részére pénzt juttasson el. A számlavezető az ügyfél és a kedvezményezett által megállapodott napon vagy napokon teljesíti a kedvezményezett részére a fizetési műveleteket. A fizetési művelet összege változó nagyságú lehet.
Készpénzfelvétel	Az ügyfél készpénzt vesz fel a saját számlájáról.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

MALTA

Engelsk

Begrep	Definisjon
Maintaining the account	The account provider operates the account for use by the customer.
Providing a debit card	The account provider provides a payment card linked to the customer's account. The amount of each transaction made using the card is taken directly and in full from the customer's account.
Providing a credit card	The account provider provides a payment card linked to the customer's payment account. The total amount of the transactions made using the card during an agreed period is taken either in full or in part from the customer's payment account on an agreed date. A credit agreement between the provider and the customer determines whether interest will be charged to the customer for the borrowing.
Arranged overdraft	The account provider and the customer agree in advance that the customer may borrow money when there is no money left in the account. The agreement determines a maximum amount that can be borrowed, and whether fees and interest will be charged to the customer.
Sending money	The account provider transfers money, on the instruction of the customer, from the customer's account to another account.
Standing order	The account provider makes regular transfers, on the instruction of the customer, of a fixed amount of money from the customer's account to another account.
Direct debit	The customer permits someone else (recipient) to instruct the account provider to transfer money from the customer's account to that recipient. The account provider then transfers money to the recipient on a date or dates agreed by the customer and the recipient. The amount may vary.
Cash withdrawal	The customer takes cash out of the customer's account.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Maltesisk

Begrep	Definisjon
Iżzomm il-kont	Il-fornitur tal-kont jopera l-kont għall-użu mill-konsumatur.
Il-forniment ta' karta ta' debitu	Il-fornitur tal-kont iforni karta ta' pagament marbuta mal-kont tal-klijent. L-ammont ta' kull tranzazzjoni bl-użu tal-karta jittieħed direttament u b'mod sħiħ mill-kont tal-konsumatur.
Il-forniment ta' karta ta' kreditu	Il-fornitur tal-kont iforni karta ta' pagament marbuta mal-kont tal-pagamenti tal-klijent. L-ammont totali tat-tranzazzjonijiet permezz tal-karta matul perjodu maqbul jittieħed jew b'mod sħiħ jew parzjali mill-kont tal-pagamenti tal-klijent f'data maqbula. Ftehim ta' kreditu bejn il-fornitur u l-konsumatur li jiddetermina jekk hux se jkun hemm imgħax meta l-konsumatur jissellef.
Overdraft	Il-fornitur tal-kont u l-konsumatur jaqblu minn qabel li l-konsumatur jista' jissellef il-flus meta m'hemmx aktar flus fil-kont. Il-ftehim jiddetermina ammont massimu li jista' jiġi missellef, u jekk it-tariffi u l-imgħax hux se jiġu ċċarġjati lill-konsumatur.
Trasferiment ta' kreditu	Il-fornitur tal-kont jittrasferixxi l-flus, wara struzzjoni mill-konsumatur, mill-kont tal-konsumatur għal kont ieħor.
Ordnijiet permanenti	Il-fornitur tal-kont jagħmel trasferimenti regolari, wara struzzjoni mill-konsumatur, ta' ammont fiss ta' flus mill-kont tal-konsumatur għal kont ieħor.
Debit dirett	Il-konsumatur jippermetti li haddieħor (riċevitur) jagħti struzzjonijiet lill-fornitur tal-kont biex jittrasferixxi l-flus mill-kont tal-konsumatur għal dak ir-riċevitur. Il-fornitur tal-kont imbagħad jittrasferixxi l-flus lir-riċevitur f'data jew dati li jkunu maqbula mill-konsumatur u r-riċevitur. L-ammont jista' jvarja.
Ġbid ta' flus	Il-konsumatur jieħu l-flus mill-kont tal-konsumatur.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

NEDERLAND

Nederlandsk

Begrep	Definisjon
Aanhouden van de betaalrekening	De aanbieder van de rekening beheert de rekening voor de klant.
Aanbieden van een betaalpas	De aanbieder van de rekening verschaft een betaalpas die gekoppeld is aan de rekening van de klant. Het bedrag van elke transactie die met de betaalpas wordt uitgevoerd, wordt onmiddellijk en volledig afgeschreven van de rekening van de klant.
Aanbieden van een credit card	De aanbieder van de rekening verschaft een credit card die gekoppeld is aan de rekening van de klant. Die credit card mag de klant gedurende een overeengekomen periode gebruiken. Bij het gebruik van de credit card wordt het totaalbedrag van de uitgevoerde transacties ofwel volledig ofwel gedeeltelijk op een overeengekomen datum afgeschreven van de betaalrekening van de klant. In een eventuele kredietovereenkomst tussen de aanbieder en de klant wordt bepaald of de klant rente in rekening wordt gebracht voor het opnemen van krediet.
Rood staan	De aanbieder van de rekening en de klant komen vooraf overeen dat aan de klant meer geld ter beschikking kan worden gesteld dan het beschikbare tegoed op de betaalrekening van de klant. In deze overeenkomst wordt ook het maximumbedrag bepaald dat ter beschikking kan worden gesteld, en of de klant vergoedingen en rente in rekening wordt gebracht.
Overboeking	De aanbieder van de rekening schrijft in opdracht van de klant geld over van de rekening van de klant naar een andere rekening.
Periodieke overboeking	De aanbieder van de rekening schrijft in opdracht van de klant regelmatig een vast geldbedrag over van de rekening van de klant naar een andere rekening.
Incasso	De klant machtigt iemand anders (de ontvanger) om de aanbieder van de rekening te instrueren om geld over te schrijven van de rekening van de klant naar die van de ontvanger. De aanbieder van de rekening schrijft vervolgens geld over aan de ontvanger op een door de klant en de ontvanger overeengekomen datum of data. Het bedrag kan variëren.
Opname van contant geld	De klant neemt contant geld op van zijn of haar eigen rekening.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

ØSTERRIKE

Tysk

Begrep	Definisjon
Kontoführung	Der Kontoanbieter führt das Konto, das durch den Kunden genutzt wird.
Bereitstellung einer Debitkarte	Der Kontoanbieter stellt eine Zahlungskarte bereit, die mit dem Konto des Kunden verbunden ist. Der Betrag jeder Transaktion durch die Verwendung der Karte wird direkt und in voller Höhe dem Konto des Kunden belastet.
Bereitstellung einer Kreditkarte	Der Kontoanbieter stellt eine Zahlungskarte bereit, die mit dem Konto des Kunden verbunden ist. Der Gesamtbetrag der Transaktionen durch die Verwendung der Karte innerhalb eines vereinbarten Zeitraums wird zu einem bestimmten Termin in voller Höhe oder teilweise dem Zahlungskonto des Kunden belastet. In einer Kreditvereinbarung zwischen dem Anbieter und dem Kunden wird festgelegt, ob der Kunde für die Kreditnahme mit Zinsen belastet wird.
Eingeräumte Kontoüberziehung	Der Kontoanbieter und der Kunde vereinbaren im Voraus, dass der Kunde sein Konto belasten kann, auch wenn kein Geld mehr auf dem Konto ist. In der Vereinbarung wird festgelegt, in welcher Höhe maximal das Konto in diesem Fall noch belastet werden kann und ob dem Kunden Gebühren und Zinsen berechnet werden.
Überweisung	Der Kontoanbieter führt auf Anweisung des Kunden Geldüberweisungen von dem Konto des Kunden auf ein anderes Konto durch.
Dauerauftrag	Der Kontoanbieter überweist auf Anweisung des Kunden regelmäßig einen festen Geldbetrag vom Konto des Kunden auf ein anderes Konto.
Lastschrift	Der Kunde ermächtigt eine andere Person (Empfänger) den Kontoanbieter anzuweisen, Geld vom Konto des Kunden auf das Konto des Empfängers zu überweisen. Der Kontoanbieter überweist dann zu einem oder mehreren von Kunde und Empfänger vereinbarten Termin(en) Geld von dem Konto des Kunden auf das Konto des Empfängers. Der Betrag kann unterschiedlich hoch sein.
Bargeldbehebung	Der Kunde behebt Bargeld von seinem Konto.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

POLEN

Polsk

Begrep	Definisjon
Prowadzenie rachunku	Uprawniony podmiot prowadzi rachunek płatniczy do użytkowania przez klienta.
Użytkowanie karty debetowej	Uprawniony podmiot wydaje kartę płatniczą umożliwiającą wykonywanie transakcji płatniczych, z wyjątkiem transakcji w ciężar środków udostępnionych z tytułu kredytu, powiązaną z rachunkiem klienta. Kwota każdej transakcji dokonanej przy użyciu karty debetowej jest pobierana w całości bezpośrednio z rachunku klienta.
Użytkowanie karty kredytowej	Uprawniony podmiot wydaje kartę płatniczą powiązaną z rachunkiem płatniczym klienta, umożliwiającą wykonywanie transakcji płatniczych w ciężar środków udostępnionych z tytułu kredytu. Pełna kwota transakcji dokonanych przy użyciu karty kredytowej w uzgodnionym okresie jest pobierana w całości lub w części z rachunku płatniczego klienta w określonym dniu. Umowa o kredyt zawarta między podmiotem a klientem określa, czy od klienta zostaną pobrane odsetki za kredyt.
Kredyt w rachunku bieżącym	Podmiot prowadzący rachunek i klient umawiają się z góry, że klient może zaciągać kredyt w ramach rachunku. Umowa określa maksymalną kwotę kredytu w rachunku, oraz wysokość ewentualnych opłat i odsetek pobieranych od klienta.
Polecenie przelewu	Na zlecenie klienta podmiot prowadzący rachunek przelewa środki z rachunku klienta na inny rachunek.
Zlecenie stałe	Na zlecenie klienta podmiot prowadzący rachunek regularnie przelewa środki w określonej wysokości z rachunku klienta na inny rachunek.
Polecenie zapłaty	Polecenie zapłaty stanowi udzieloną bankowi dyspozycję wierzyciela przelania określonej kwoty z rachunku bankowego dłużnika na rachunek bankowy wierzyciela.
Wypłata gotówki	Posiadacz rachunku pobiera gotówkę ze swojego rachunku.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

PORTUGAL

Portugisisk

Begrep	Definisjon
Manutenção de conta	O prestador de serviços de pagamento gere a conta para utilização pelo cliente.
Disponibilização de um cartão de débito	O prestador de serviços de pagamento disponibiliza um cartão de pagamento associado à conta do cliente. O montante de cada transação efetuada com o cartão é debitado imediata e integralmente na conta do cliente.
Disponibilização de um cartão de crédito	O prestador de serviços de pagamento disponibiliza um cartão de pagamento associado à conta do cliente. O montante total das transações efetuadas com o cartão durante um período acordado é debitado integral ou parcialmente na conta de pagamento do cliente numa data acordada. O contrato de crédito entre o prestador de serviços de pagamento e o cliente determina se são cobrados juros ao cliente pelo dinheiro emprestado.
Descoberto	O prestador de serviços de pagamento e o cliente acordam previamente que o cliente pode dispor de fundos que excedam o saldo da sua conta. O contrato de crédito determina um montante máximo que pode ser emprestado, e se são cobrados comissões e juros ao cliente.
Transferência a crédito	O prestador de serviços de pagamento transfere, por ordem do cliente, fundos da conta do cliente para outra conta.
Ordem permanente	O prestador de serviços de pagamento efetua, por ordem do cliente, transferências regulares de um montante fixo de dinheiro da conta do cliente para outra conta.
Débito direto	O cliente autoriza que outra pessoa (o beneficiário) ordene ao prestador de serviços de pagamento que transfira dinheiro da conta do cliente para esse beneficiário. O prestador de serviços de pagamento transfere, de seguida, os fundos para o beneficiário em data ou datas acordada(s) entre o cliente e o beneficiário. O montante pode variar.
Levantamento de numerário	O cliente retira numerário da sua conta.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

ROMANIA

Rumensk

Begrep	Definisjon
Administrarea contului	Furnizorul contului administrează contul în scopul utilizării de către client.
Furnizarea unui card de debit	Furnizorul contului furnizează un card de plată asociat contului clientului. Suma fiecărei tranzacții efectuate prin card este luată total sau parțial din contul clientului.
Furnizarea unui card de credit	Furnizorul contului furnizează un card de plată conectat la contul de plăți al clientului. Suma totală a tranzacțiilor efectuate prin card într-o perioadă convenită este luată total sau parțial din contul de plăți al clientului la o dată convenită. Un contract de credit între furnizor și client stabilește dacă clientul trebuie să plătească dobândă pentru împrumut.
Descoperitul de cont	Furnizorul contului și clientul convin în prealabil că clientul poate împrumuta bani atunci când nu mai există bani pe cont. Acordul stabilește suma maximă care poate fi împrumutată și dacă există taxe și dobânzi care trebuie achitate de client.
Transfer credit	Furnizorul contului transferă bani, în baza unei instrucțiuni date de client, din contul clientului în alt cont.
Ordine de plată programată	Furnizorul contului efectuează transferuri regulate, în baza unei instrucțiuni date de client, a unei sume fixe de bani din contul clientului în alt cont.
Debitare directă	Clientul autorizează o altă persoană (destinatarul) să dea o instrucțiune furnizorului contului să transfere bani din contul clientului către acel destinatar. Furnizorul contului transferă apoi destinatarului banii la o dată sau la date convenite de client și de destinatar. Suma respectivă poate varia.
Retrageri de numerar	Clientul retrage numerar din contul clientului.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

SLOVENIA

Slovensk

Begrep	Definisjon
Vodenje računa	Ponudnik računa upravlja račun, da ga stranka lahko koristi.
Izdaja debetne kartice	Ponudnik računa izda plačilno kartico, povezano z računom stranke. Znesek vsake transakcije, izvedene s kartico, se trga neposredno in v celoti s strankinega računa.
Izdaja kreditne kartice	Ponudnik računa izda plačilno kartico, povezano s plačilnim računom stranke. Celoten znesek transakcij, izvedenih z uporabo kartice v dogovorjenem obdobju, se na dogovorjeni datum deloma ali v celoti trga s strankinega plačilnega računa. Kreditna pogodba, sklenjena med ponudnikom in stranko, določa, ali se stranki za izposojeno denarja zaračunajo obresti.
Prekoračitev	Ponudnik računa in stranka se vnaprej dogovorita, da si lahko stranka izposodi denar, če na njenem računu ni več sredstev. Pogodba določa največji znesek, ki si ga stranka lahko izposodi, in ali se ji zato zaračunajo nadomestila in obresti.
Kreditno plačilo	Ponudnik računa po navodilih stranke nakaže denar z računa stranke na drug račun.
Trajni nalog	Ponudnik računa po navodilih stranke redno nakazuje fiksen znesek z računa stranke na drug račun.
Direktna obremenitev	Stranka dovoli drugi osebi (prejemniku), da ponudniku računa naroči prenos denarnih sredstev z računa stranke na račun druge osebe (prejemnika). Ponudnik računa nato nakaže denar prejemniku na datum ali datume, dogovorjene med stranko in prejemnikom. Zneski se lahko spreminjajo.
Dvig gotovine	Stranka lahko s svojega računa dvigne gotovino.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Italiensk

Begrep	Definisjon
Tenuta del conto	La banca/intermediario gestisce il conto rendendone possibile l'uso da parte del cliente.
Rilascio di una carta di debito	Rilascio, da parte della banca/intermediario, di una carta di pagamento collegata al conto del cliente. L'importo di ogni operazione effettuata tramite la carta viene addebitato direttamente e per intero sul conto del cliente.
Rilascio di una carta di credito	Rilascio, da parte della banca/intermediario, di una carta di pagamento collegata al conto del cliente. L'importo complessivo delle operazioni effettuate tramite la carta durante un intervallo di tempo concordato è addebitato per intero o in parte sul conto del cliente a una data convenuta. Se il cliente deve pagare interessi sulle somme utilizzate, gli interessi sono disciplinati dal contratto di credito tra la banca/intermediario e il cliente.
Fido	Contratto in base al quale la banca/intermediario si impegna a mettere a disposizione del cliente una somma di denaro oltre il saldo disponibile sul conto. Il contratto stabilisce l'importo massimo della somma messa a disposizione e l'eventuale addebito al cliente di una commissione e degli interessi.
Bonifico	Con il bonifico la banca/intermediario trasferisce una somma di denaro dal conto del cliente a un altro conto, secondo le istruzioni del cliente.
Ordine permanente di bonifico	Trasferimento periodico di una determinata somma di denaro dal conto del cliente a un altro conto, eseguito dalla banca/intermediario secondo le istruzioni del cliente.
Addebito diretto	Con l'addebito diretto il cliente autorizza un terzo (beneficiario) a richiedere alla banca/intermediario il trasferimento di una somma di denaro dal conto del cliente a quello del beneficiario. Il trasferimento viene eseguito dalla banca/intermediario alla data o alle date convenute dal cliente e dal beneficiario. L'importo trasferito può variare.
Prelievo di contante	Operazione con la quale il cliente ritira contante dal proprio conto.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Ungarsk

Begrep	Definisjon
Számlavezetés	A számlavezető számlát vezet az ügyfél általi használat céljából.
Betéti kártya szolgáltatás	A számlavezető az ügyfél számlájához kapcsolódó fizetési kártyát bocsát rendelkezésre. A betéti kártyával végrehajtott valamennyi fizetési művelet összegével közvetlenül és teljes egészében megterhelésre kerül az ügyfél számlája.
Hitelkártya szolgáltatás	A számlavezető az ügyfél számlájához kapcsolódó fizetési kártyát bocsát rendelkezésre. A hitelkártyával egy megállapodás szerinti időszak során végrehajtott valamennyi fizetési művelet összegével a megállapodás szerinti időpont(ok)ban részben vagy teljes egészében megterhelésre kerül az ügyfél számlája. A számlavezető és az ügyfél között létrejött hitelszerződés határozza meg azt, hogy az ügyfél részére a hitel után felszámítanak-e kamatot.
Folyószámlahitel	A számlavezető és az ügyfél előre megállapodnak abban, hogy az ügyfél kölcsönt vehet fel, amennyiben nem áll rendelkezésre pénz a számláján. Ez a szerződés rögzíti a kölcsön maximális összegét, valamint azt, hogy díjat és kamatot felszámítanak-e az ügyfél részére.
Átutalás	A számlavezető az ügyfél utasítására pénzt juttat el az ügyfél számlájáról egy másik számlára.
Rendszeres átutalás	A számlavezető az ügyfél utasítására rendszeresen azonos összegben pénzt juttat el az ügyfél számlájáról egy másik számlára.
Beszedés	Az ügyfél engedélyezi valaki másnak (kedvezményezett), hogy az ügyfél számlavezetőjének utasítást adjon arra, hogy az ügyfél számlájáról a kedvezményezett részére pénzt juttasson el. A számlavezető az ügyfél és a kedvezményezett által megállapodott napon vagy napokon teljesíti a kedvezményezett részére a fizetési műveleteket. A fizetési művelet összege változó nagyságú lehet.
Készpénzfelvétel	Az ügyfél készpénzt vesz fel a saját számlájáról.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

SLOVAKIA

Slovakisk

Begrep	Definisjon
Vedeneie účtu	Poskytovateľ účtu vedie účet, ktorý je určený na použitie zákazníkom.
Poskytnutie debetnej karty	Poskytovateľ účtu poskytne zákazníkovi platobnú kartu spojenú s jeho účtom. Suma každej transakcie vykonanej pomocou tejto karty sa odpočíta priamo a v plnej výške z účtu zákazníka.
Poskytnutie kreditnej karty	Poskytovateľ účtu poskytne zákazníkovi platobnú kartu spojenú s jeho platobným účtom. Celková suma transakcií vykonaných pomocou tejto karty počas dohodnutého časového obdobia sa k dohodnutému dátumu odpočíta buď v plnej výške alebo čiastočne z platobného účtu zákazníka. Úverovou zmluvou medzi poskytovateľom a zákazníkom sa stanovuje, či sa zákazníkovi účtuje úrok za pôžičku.
Prečerpanie	Poskytovateľ účtu a zákazník sa vopred dohodnú, že v prípade, že zákazník na účte nemá žiadne finančné prostriedky, môže si ich požičať. V dohode sa stanovuje maximálna suma, ktorú si môže požičať, ako aj to, či mu budú účtované poplatky a úrok.
Úhrady	Poskytovateľ účtu prevedie finančné prostriedky podľa pokynov zákazníka z jeho účtu na iný účet.
Trvalý príkaz	Poskytovateľ účtu pravidelne vykonáva prevody pevne stanovenej sumy finančných prostriedkov podľa pokynov zákazníka z jeho účtu na iný účet.
Inkaso	Zákazník umožní inej osobe (príjemcovi), aby poskytovateľovi účtu prikázala previezť finančné prostriedky z účtu zákazníka na účet príjemcu. Poskytovateľ účtu následne prevedie finančné prostriedky príjemcovi k dátumu alebo dátumom dohodnutým medzi zákazníkom a príjemcom. Suma finančných prostriedkov sa môže meniť.
Výbery hotovosti	Zákazník vyberie hotovosť zo svojho účtu.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

FINLAND

Finsk

Begrep	Definisjon
Tilin ylläpito	Tilin tarjoaja ylläpitää asiakkaan tiliä.
Debit-kortin tarjoaminen	Tilin tarjoaja myöntää debit-kortin, joka on liitetty asiakkaan tiliin. Kunkin korttia käyttäen tehdyn maksutapahtuman määrä veloitetaan heti ja täysimääräisenä asiakkaan tililtä.
Luottokortin tarjoaminen	Tilin tarjoaja myöntää luottokortin, joka on liitetty asiakkaan tiliin. Korttia käyttäen tehtyjen, sovitun ajan kuluessa kertyneiden maksutapahtumien yhteismäärä veloitetaan joko kokonaan tai osittain asiakkaan tililtä sovittuna päivänä. Tilin tarjoajan ja asiakkaan välinen luottosopimus määrittää, peritäänkö asiakkaalta korkoa kyseisen luoton käyttämisestä.
Tilinylitys	Tilin tarjoaja ja asiakas sopivat etukäteen siitä, että asiakas voi lainata rahaa, kun tilillä ei ole enää rahaa käytettävissä. Sopimuksessa määrätään lainattavissa olevan rahan enimmäismäärä ja se, peritäänkö asiakkaalta siitä maksuja ja korkoja.
Tilisiirto	Tilin tarjoaja siirtää asiakkaan ohjeiden mukaan rahaa asiakkaan tililtä toiselle tilille.
Toistuva maksu	Tilin tarjoaja siirtää asiakkaan ohjeiden mukaan säännöllisesti tietyn rahamäärän asiakkaan tililtä toiselle tilille.
Suoraveloitus	Asiakas sallii jonkun toisen (maksunsaajan) antaa tilin tarjoajalle ohjeet siirtää rahaa asiakkaan tililtä maksunsaajalle. Tilin tarjoaja siirtää sitten rahaa maksunsaajalle asiakkaan ja maksunsaajan sopimana päivänä tai sopimina päivinä. Rahamäärä saattaa vaihdella.
Käteisnosto	Asiakas nostaa käteistä rahaa tililtään

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Svensk

Begrep	Definisjon
Tillhandahållende av konto	Kontohållaren tillhandahåller kontot for användning av konsumenten.
Tillhandahållende av debetkort	Kontohållaren tillhandahåller ett betalkort kopplat till konsumentens konto. Beloppet for varje enskild transaktion som görs med hjälp av kortet dras direkt och i sin helhet från konsumentens konto.
Tillhandahållende av kreditkort	Kontohållaren tillhandahåller ett betalkort kopplat till konsumentens betalkonto. Hela beloppet for de transaktioner som gjorts med hjälp av kortet under en överenskommen tidsperiod debiteras kontot i sin helhet eller uppdelat vid ett överenskommet datum. Ett kreditavtal mellan kontohållaren och konsumenten fastställer om ränta tas ut av konsumenten for lånet.
Övertrasseringsrätt	Kontohållaren och konsumenten avtalar i förväg om att konsumenten får låna pengar när det inte finns några pengar kvar på kontot. Avtalet fastställer ett maxbelopp som kan lånas och om konsumenten ska betala avgifter och ränta.
Girering	På uppdrag av konsumenten överför kontohållaren pengar från konsumentens konto till ett annat konto.
Stående överföring	På uppdrag av konsumenten utför kontohållaren regelbundna överföringar av ett fast belopp från konsumentens konto till ett annat konto.
Direktdebitering	Konsumenten tillåter någon annan (betalningsmottagaren) att ge uppdrag till kontohållaren om att överföra pengar från konsumentens konto till betalningsmottagaren. Kontohållaren överför sedan pengar till betalningsmottagaren på det datum eller de datum som konsumenten och betalningsmottagaren avtalat. Beloppet kan variera.
Kontantuttag	Konsumenten tar ut kontanter från sitt konto.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

SVERIGE

Svensk

Begrep	Definisjon
Tillhandahållende av konto	Kontohållaren tillhandahåller kontot for användning av konsumenten.
Tillhandahållende av debetkort	Kontohållaren tillhandahåller ett betalkort kopplat till konsumentens konto. Beloppet for varje enskild transaktion som görs med hjälp av kortet dras direkt och i sin helhet från konsumentens konto.
Tillhandahållende av kreditkort	Kontohållaren tillhandahåller ett betalkort kopplat till konsumentens betalkonto. Hela beloppet for de transaktioner som gjorts med hjälp av kortet under en överenskommen tidsperiod debiteras kontot i sin helhet. Betalning sker i sin helhet eller uppdelat av konsumenten vid ett överenskommet datum. Ett kreditavtal mellan kontohållaren och konsumenten fastställer om ränta tas ut av konsumenten for lånet.
Kontokredit	Kontohållaren och konsumenten avtalar i förväg om att konsumenten får låna pengar när det inte finns några pengar kvar på kontot. Avtalet fastställer ett maxbelopp som kan lånas och om konsumenten ska betala avgifter och ränta.
Betalning	På uppdrag av konsumenten överför kontohållaren pengar från konsumentens konto till ett annat konto.
Stående överföring	På uppdrag av konsumenten utför kontohållaren regelbundna överföringar av ett fast belopp från konsumentens konto till ett annat konto.
Autogiro	Konsumenten tillåter någon annan (betalningsmottagaren) att ge uppdrag till kontohållaren om att överföra pengar från konsumentens konto till betalningsmottagaren. Kontohållaren överför sedan pengar till betalningsmottagaren på det datum eller de datum som konsumenten och betalningsmottagaren avtalat. Beloppet kan variera.
Kontantuttag	Konsumenten tar ut kontanter från sitt konto.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

DET FORENTE KONGERIKE

Engelsk

Begrep	Definisjon
Maintaining the account	The account provider operates the account for use by the customer.
Providing a debit card	The account provider provides a payment card linked to the customer's account. The amount of each transaction made using the card is taken directly and in full from the customer's account.
Providing a credit card	The account provider provides a payment card linked to the customer's payment account. The total amount of the transactions made using the card during an agreed period is taken either in full or in part from the customer's payment account on an agreed date. A credit agreement between the provider and the customer determines whether interest will be charged to the customer for the borrowing.
Arranged overdraft	The account provider and the customer agree in advance that the customer may borrow money when there is no money left in the account. The agreement determines a maximum amount that can be borrowed, and whether fees and interest will be charged to the customer.
Sending money	The account provider transfers money, on the instruction of the customer, from the customer's account to another account.
Standing order	The account provider makes regular transfers, on the instruction of the customer, of a fixed amount of money from the customer's account to another account.
Direct debit	The customer permits someone else (recipient) to instruct the account provider to transfer money from the customer's account to that recipient. The account provider then transfers money to the recipient on a date or dates agreed by the customer and the recipient. The amount may vary.
Cash withdrawal	The customer takes cash out of the customer's account.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Vedlegg 4

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/33 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for gebyroppgaven og dens felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU av 23. juli 2014 om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner¹, særlig artikkel 5 nr. 4 andre leddet, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til direktiv 2014/92/EU skal medlemsstatene sikre at betalingstjenesteyterne minst én gang i året vederlagsfritt gir forbrukerne en oversikt over alle påløpte gebyrer, samt, der det er relevant, opplysninger om rentesatsene for betalingskontotjenester. Betalingstjenesteyterne er pålagt å bruke de standardiserte begrepene som er fastsatt i den endelige listen over de mest representative betalingskontotjenestene. De endelige listene skal offentliggjøres av medlemsstatene, som skal anvende den standardiserte EU-terminologien fastsatt i delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32².
- 2) For å sikre at gebyroppgaven oppfyller målene i direktiv 2014/92/EU og samtidig gir forbrukeren alle relevante opplysninger på en måte som gjør det lettere å foreta sammenligninger og øker åpenheten, bør betalings-

tjenesteytere anvende en standardisert mal for gebyroppgaven.

- 3) Når det gjelder presentasjonen av pakker av betalingskontotjenester, må det tas hensyn til at betalingstjenesteyterne tilbyr ulike typer pakker. En del pakker inngår i et samlegebyr, for eksempel for å ha eller bruke en konto, mens andre pakker belastes separat fra samlegebyret, og noen pakker omfatter et visst antall tjenester. For å gjøre det lettere for forbrukeren å forstå hva de ulike typene pakker inneholder og gebyrene for dem, bør gebyroppgaven inneholde en særskilt liste over pakkene. Særlig bør pakker som belastes som en del av et samlegebyr, oppføres sammen med dette gebyret.
- 4) Medlemsstatene kan kreve at nøkkelindikatorer, for eksempel en samlet kostnadsindikator, skal framlegges sammen med gebyroppgaven. Derfor bør malen for gebyroppgaven inneholde en egen tabell til bruk for betalings-tjenesteytere som omfattes av slike vilkår.
- 5) Etersom det bør være lett for betalings-tjenesteyterne å sammenstille gebyroppgaven, bør det også foreligge klare anvisninger for hvordan betalingstjenesteyterne skal fylle ut gebyroppgaven.
- 6) Denne forordningen bygger på utkastet til tekniske gjennomføringsstandarder som Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet – EBA) har framlagt for Kommisjonen.
- 7) EBA har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske gjennomføringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i

¹ EUT L 257 av 28.8.2014, s. 214.

² Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32 av 28. september 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for en standardisert EU-terminologi for de mest representative betalingskontotjenestene (EUT L 6 av 11.1.2018, s. 3).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010³.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Mal for gebyroppgaven og dens felles symbol

1. Betalingstjenesteytere skal bruke malen som fastsatt i vedlegget og fylle den ut som angitt i artikkel 2–18.
2. Betalingstjenesteytere skal ikke endre malen for gebyroppgaven ved å fylle den ut på en annen måte enn det som er fastsatt i denne forordningen. Særlig skal betalingstjenesteytere følge den rekkefølgen av opplysninger, avsnitt og underavsnitt som er fastsatt i malen.
3. Gebyroppgaven skal
 - a) presenteres i stående A4-format,
 - b) ha overskriften «Gebyroppgave» midtstilt øverst på første side, midt mellom betalingstjenesteyterens logo øverst til venstre i dokumentet og det felles symbolet øverst til høyre i dokumentet,
 - c) inneholde det felles symbolet, som skal være høyst 2,5 cm × 2,5 cm og vises som angitt i malen fastsatt i vedlegget,
 - d) fylles ut med skrifttypen Arial eller lignende og skriftstørrelse 11, unntatt i overskriften «Gebyroppgave», som skal ha skriftstørrelse 16 og fet skrift, i avsnittene, som skal ha skriftstørrelse 14 og fet skrift, og i underavsnittene, som skal ha skriftstørrelse 12 og fet skrift, med mindre en større skriftstørrelse eller bruk av punktskrift for personer med nedsatt synsevne enten kreves i henhold til nasjonal lovgivning eller er avtalt mellom forbrukeren og betalingstjenesteyteren,
 - e) gjengis i svart og hvitt, med unntak for betalingstjenesteyterens logo og det felles symbolet, som kan gjengis i farger som fastsatt i artikkel 2,
 - f) ha avsnitt satt inn i felt med en halvmørk gråfarge med fargekode 166,166,166 etter RGB-fargemodellen og underavsnitt satt inn i felt med en lys gråfarge med fargekode 191,191,191 etter RGB-fargemodellen,
 - g) ha nummererte sider.

Artikkel 2

Felles symbol og betalingstjenesteyterens logo

1. Dersom det felles symbolet skal gjengis i farger, skal bakgrunnen ha fargemønsteret med RGB-fargekode 0/51/153 (heksadesimalverdi: 003399) og symbolet ha fargemønsteret med RGB-fargekode 255/204/0 (heksadesimalverdi: FFCC00).
2. Betalingstjenesteyterens logo skal ha samme størrelse som det felles symbolet.
3. Logoen kan bare gjengis i farger dersom det felles symbolet også er gjengitt i farger. Dersom det felles symbolet trykkes i svart og hvitt, skal det være lett leselig.

Artikkel 3

Kontotilbyderens navn og kontaktopplysninger

1. Betalingstjenesteytere skal erstatte teksten i hakeparentes med kontotilbyderens navn med fet skrift, venstrejustert.
2. Betalingstjenesteytere skal erstatte teksten i hakeparentes med sine kontaktopplysninger, for eksempel geografisk adresse, telefonnummer, e-postadresse, telefaksnummer, nettsted og kontaktperson/-punkt som kontohaveren kan bruke for framtidig korrespondanse.

Disse kontaktopplysningene skal være venstrejustert.

Artikkel 4

Kontohaverens navn og kontaktopplysninger

1. Betalingstjenesteytere skal erstatte teksten i hakeparentes med kontohaverens navn.

Navnet skal angis med fet skrift, venstrejustert.
2. Betalingstjenesteytere skal erstatte teksten i hakeparentes med kontohaverens geografiske adresse.

Den geografiske adressen skal være venstrejustert og med unntak av første bokstav i hvert ord, skrives med små bokstaver.

Artikkel 5

Kontobetegnelse og -identifikasjon

1. Betalingstjenesteytere skal angi betalingskontoens betegnelse.

Betegnelsen skal være venstrejustert, med fet skrift og settes inn umiddelbart etter ordet «Kontobetegnelse».
2. Betalingstjenesteytere skal angi opplysninger som identifiserer betalingskontoen, for eksem-

³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

pel bankidentifikasjonskode (BIC), internasjonalt bankkontonummer (IBAN), nasjonalt kontonummer og nasjonal bankkode.

Disse opplysningene skal være venstrejustert.

Artikkel 6

Kalenderperiode

Betalingsgjesteytere skal i raden «Periode» angi, venstrejustert, hvilken kalenderperiode gebyroppgaven gjelder.

Artikkel 7

Dato

Betalingsgjesteytere skal i raden «Dato» angi, venstrejustert, hvilken kalenderdag gebyroppgaven framlegges.

Artikkel 8

Innledning

Teksten i innledningen i malen skal gjengis som sådan i gebyroppgaven, med linjeavstand 1,15 samt 0 pt før og 10 pt etter teksten.

Artikkel 9

Sammendrag av gebyrer og renter

1. Betalingsgjesteytere skal angi, med fet skrift og høyrejustert, de samlede gebyr- og rentebeløpene som skal føres inn i de fire separate tabellene under «Sammendrag av gebyrer og renter».
2. Dersom det ikke kan beregnes renter for en gitt konto og det i henhold til nasjonale bestemmelser som innarbeider direktiv 2014/92/EU, er tillatt eller påkrevd å ta med opplysninger om dette, skal betalingsgjesteytere angi «ingen rente beregnes» med små bokstaver, høyrejustert.
3. Dersom det kan beregnes renter, men renten for den aktuelle perioden er lik null, skal betalingsgjesteytere, dersom det i henhold til nasjonale bestemmelser som innarbeider direktiv 2014/92/EU, er tillatt eller påkrevd å ta med opplysninger om dette, skrive «0» i den tilsvarende tabellen.
4. Dersom det kreves i henhold til nasjonale bestemmelser som innarbeider direktiv 2014/92/EU, skal betalingsgjesteytere angi den samlede kostnadsindikatoren i en egen tabell der de samlede årlige kostnadene for betalingskontoen oppsummeres. Dersom nasjo-

nale bestemmelser ikke krever at betalingsgjesteytere skal angi den samlede kostnadsindikatoren, skal betalingsgjesteyterne slette denne tabellen.

Artikkel 10

Detaljert oversikt over gebyrer betalt for kontoen

1. Betalingsgjesteytere skal i tabellen under overskriften «Detaljert oversikt over gebyrer betalt for kontoen» føre opp alle gebyrer som er påløpt for alle tjenester i den tilsvarende perioden.

Gebyrer for å opprette eller bruke kontoen skal føres opp i underavsnittet «Generelle kontotjenester».

2. Betalingsgjesteytere skal angi tjenestene i underkolonnen «Tjeneste», venstrejustert, med fet skrift og enkel linjeavstand og 0 pt før og 0 pt etter hver tjeneste.
3. Betalingsgjesteytere skal i underkolonnen «Antall ganger tjenesten er brukt» føre opp hvor mange ganger hver av tjenestene er blitt brukt i den perioden gebyroppgaven gjelder, høyrejustert, med samme skrifttype som angitt i artikkel 1 nr. 3 bokstav d).

Betalingsgjesteytere skal ikke fylle ut underkolonnen «Antall ganger tjenesten er brukt» i tilfeller der

- a) en tjeneste er brukt, men betalingsgjestyteren ikke har krevd gebyr for tjenesten, og
 - b) det i henhold til nasjonale bestemmelser som innarbeider direktiv 2014/92/EU, er tillatt eller påkrevd å ta med opplysninger om dette.
4. Betalingsgjesteytere skal i underkolonnen «Gebyr per enhet» føre opp gebyrstruktur og kostnad for hver tjeneste som er brukt, høyrejustert.
 5. Betalingsgjesteytere skal i underkolonnen «Antall ganger gebyret er belastet» føre opp hvor mange ganger gebyr har blitt belastet for den enkelte tjenesten i løpet av den perioden gebyroppgaven gjelder, høyrejustert. Betalingsgjesteytere skal skrive «Gebyr ikke belastet» i den tilsvarende underkolonnen dersom
 - a) en tjeneste er blitt brukt, men det ikke er krevd gebyr for den, og
 - b) det i henhold til nasjonale bestemmelser som innarbeider direktiv 2014/92/EU, er tillatt eller påkrevd å ta med opplysninger om dette.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

6. Betalingstjenesteytere skal i underkolonnen «I alt» føre opp det samlede beløpet som er betalt i gebyrer for bruk av denne tjenesten i den aktuelle perioden, med fet skrift.
7. Dersom et underavsnitt ikke inneholder noen tjeneste, skal betalingstjenesteytere slette det aktuelle underavsnittet. Betalingstjenesteytere skal også slette underavsnittet dersom kontohaveren i løpet av den aktuelle perioden ikke har brukt flere tjenester enn det antallet som inngår i pakken av tjenester.
8. Betalingstjenesteytere skal angi det samlede beløpet som kontohaveren har betalt i gebyrer i den aktuelle perioden, i raden «Gebyrer betalt i alt», med fet skrift.

Artikkel 11

Presentasjon av gebyrtyper

1. Dersom det under en eller flere av de følgende omstendighetene kreves særskilte gebyrer, skal betalingstjenesteyterne på en egen rad i tabellen «Detaljert oversikt over gebyrer betalt for kontoen», i kolonnen «Tjeneste», gi en beskrivelse av alle gebyrpliktige handlinger, kanaler og vilkår («gebyrtyper») for den aktuelle tjenesten:
 - a) For ulike gebyrpliktige handlinger i tilknytning til ytelse av den samme tjenesten, som etableringsgebyr og gebyr for hver gang tjenesten ytes.
 - b) For ulike kanaler som den samme tjenesten anmodes om eller brukes eller tilbys på, for eksempel per telefon, i filial eller på internett.
 - c) Avhengig av om et bestemt vilkår for den samme tjenesten er oppfylt, for eksempel om en nedre eller øvre beløpsgrense for betalingsoverføringer eller kontantuttak er overholdt.
 Beskrivelsen skal være venstrejustert. Gebyrene skal føres i kolonnen «Gebyr per enhet», høyrejustert.
2. Dersom det kreves gebyrer basert på en kombinasjon av flere gebyrtyper, for eksempel gebyrer som varierer etter kanal og etter om beløpsgrensen er overskredet eller ikke, skal betalingstjenesteytere, i tillegg til å anvende artikkel 10 nr. 5, gi en beskrivelse av hver ytterligere gebyrtype, innrykket fra høyre.
3. Dersom gebyret er endret i løpet av den aktuelle perioden, skal betalingstjenesteytere føre opp relevante gebyrer for hver enkelt periode ved å legge til nye rader i kolonnen «Gebyr per enhet».

Artikkel 12

Presentasjon av pakker av tjenester som omfattes av gebyrene i underavsnittet «Generelle kontotjenester»

1. Dersom en pakke av betalingskontotjenester tilbys sammen med kontoen og omfattes av gebyrene i underavsnittet «Generelle kontotjenester», skal betalingstjenesteytere i tabellen «Detaljert oversikt over gebyrer betalt for kontoen» i raden «Pakke av tjenester» gi opplysninger om tjenestene som inngår i pakken angitt i kolonnen «Tjeneste», og om hvor mange ganger pakken er brukt i kolonnen «Antall ganger tjenesten er brukt». I kolonnene under «Gebyr» skal betalingstjenesteytere opplyse om gebyret som belastes for pakken som helhet, og om hvor mange ganger gebyret for pakken ble belastet i løpet av den aktuelle perioden, som angitt i artikkel 11 nr. 1. Raden skal slettes dersom pakken av tjenester belastes separat fra gebyret for generelle kontotjenester.
2. Eventuelle gebyrer som belastes for tjenester ut over det antallet tjenester som inngår i pakken, skal angis i tabellen over tjenester og gebyrer som nevnt i artikkel 1–11.
3. Dersom antallet tjenester i pakken ikke er begrenset, eller dersom antallet tjenester som inngår i pakken, ikke er overskredet, skal betalingstjenesteytere slette erklæringen på slutten av raden «Gebyrer for ytterligere tjenester er belastet separat».

Artikkel 13

Presentasjon av pakker av betalingskontotjenester som belastes separat fra gebyrene i underavsnittet «Generelle kontotjenester»

1. Betalingstjenesteytere som tilbyr en pakke av betalingskontotjenester sammen med kontoen, skal, dersom pakken belastes separat fra eventuelle gebyrer i underavsnittet «Generelle kontotjenester» for generelle kontotjenester som nevnt i tabellen over tjenester og gebyrer, ta med følgende opplysninger i tabellen for pakke av tjenester:
 - a) I kolonnen for pakke av tjenester strykes hakeparentesene og erstattes med pakkens eventuelle merkenavn eller pakkens innhold.
 - b) I kolonnen «Gebyr» angis det gebyret som er belastet for pakken som helhet, for den perioden gebyroppgaven gjelder, høyrejustert.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

- c) I tredje kolonne angis hvor mange ganger gebyret for pakken ble belastet i løpet av den aktuelle perioden.
Alle tilleggsgebyrer som belastes for tjenester ut over det antallet tjenester som omfattes av gebyret for pakken, skal angis i tabellen over tjenester og gebyrer som nevnt i artikkel 1–11.
2. Dersom gebyret for pakken belastes med regelmessige intervaller, skal intervallet angis i kolonnen «Gebyr», venstrejustert, mens samlet årlig kostnad angis på raden rett under intervallet, med fet skrift, med betegnelsen «Samlet årlig kostnad».
 3. Dersom det påløper ulike gebyrer for ulike pakker i perioden, skal opplysningene nevnt i nr. 1 angis i en egen tabell for hver pakke.
 4. Betalingstjenesteytere skal slette hele tabellen, også avsnittet «Detaljert oversikt over gebyrer som inngår i pakken av tjenester», dersom en pakke av tjenester ikke tilbys sammen med kontoen, eller dersom gebyret for pakken av tjenester som tilbys sammen med kontoen, inngår i gebyret for generelle kontotjenester.
 5. Dersom det samlede antallet tjenester i pakken ikke er begrenset, eller dersom antallet tjenester som inngår i pakken av tjenester, ikke er overskredet, skal betalingstjenesteytere slette erklæringen nederst i tabellen som lyder «Gebyrer for ytterligere tjenester er belastet separat».

Artikkel 14

Opplysninger om renter betalt for kontoen

1. Betalingstjenesteytere skal i tabellen «Opplysninger om renter betalt for kontoen» oppgi den renten som kontohaveren har betalt i den perioden gebyroppgaven gjelder, dersom dette er relevant.
2. Betalingstjenesteytere skal i kolonnen «Rentesats» oppgi rentesatsen som en prosentsats på årsbasis. Dersom renten er endret i løpet av den aktuelle perioden, skal betalingstjenesteytere bruke en egen rad for hver rentesats som er anvendt i den enkelte perioden.
3. Betalingstjenesteytere skal i kolonnen «Rente» angi den renten kontohaveren har betalt, uttrykt i kontoens valuta, med fet skrift. Dersom renten er endret i løpet av den aktuelle perioden, skal betalingstjenesteytere bruke en egen rad for hvert av de respektive rentebeløpene kontohaveren har betalt i hver av de aktuelle periodene.

4. Betalingstjenesteytere skal angi det samlede rentebeløpet som kontohaveren har betalt i den aktuelle perioden, med fet skrift, i raden «Renter betalt i alt».
5. Dersom en kontohaver ikke har betalt renter fordi det ikke beregnes renter på denne kontoen, og fordi det i henhold til nasjonale bestemmelser som innarbeider direktiv 2014/92/EU, er tillatt eller påkrevd å ta med opplysninger om dette, skal betalingstjenesteytere angi «ingen rente beregnes», med små bokstaver, fet skrift og venstrejustert, i raden «Renter betalt i alt».

Artikkel 15

Opplysninger om renter opptjent på kontoen

1. Betalingstjenesteytere skal i tabellen «Opplysninger om renter opptjent på kontoen» oppgi den renten som kontohaveren har opptjent i den perioden gebyroppgaven gjelder, dersom dette er relevant.
2. Betalingstjenesteytere skal erstatte «Kontobetegnelse» med betegnelsen på den aktuelle kontoen, med fet skrift.
3. Betalingstjenesteytere skal i kolonnen «Rentesats» oppgi rentesatsen som en prosentsats på årsbasis. Dersom renten er endret i løpet av den aktuelle perioden, skal betalingstjenesteytere bruke en rad for hver rentesats som er anvendt i den enkelte perioden.
4. Betalingstjenesteytere skal i kolonnen «Rente» angi den renten kontohaveren har opptjent, uttrykt i kontoens valuta, med fet skrift. Dersom renten er endret i løpet av perioden gebyroppgaven gjelder, skal betalingstjenesteytere bruke en egen rad for hvert av de respektive rentebeløpene som kontohaveren har opptjent i hver av de aktuelle periodene. Dersom rente beregnes, men renten for en gitt periode beløper seg til null, skal betalingstjenesteytere skrive «0» i kolonnen «Rente».
5. Dersom det ikke er betalt rente på en bestemt konto fordi det ikke beregnes rente på denne kontoen, skal betalingstjenesteytere opplyse om dette ved å angi «ingen rente beregnes», med små bokstaver, venstrejustert, i kolonnen «Rente».
6. Betalingstjenesteytere skal i tabellen «Renter opptjent i alt» føre opp det samlede rentebeløpet som kontohaveren har opptjent i den perioden gebyroppgaven gjelder, med fet skrift.
7. Dersom det ikke er betalt rente på en konto fordi det ikke beregnes rente på denne kon-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

toen, og fordi det i henhold til nasjonale bestemmelser som innarbeider direktiv 2014/92/EU, er tillatt eller påkrevd å ta med opplysninger om dette, skal betalingstjenesteytere opplyse om dette ved å angi «ingen rente beregnes», med små bokstaver, fet skrift og venstrejustert, i raden «Renter opptjent i alt».

Artikkel 16

Tilleggsopplysninger

1. Betalingstjenesteyterne skal i tabellen «Tilleggsopplysninger» angi alle tilleggsopplysninger ut over opplysninger som omfattes av artikkel 2–15, og som direkte gjelder tjenestene, gebyrer som er betalt eller renter som er belastet eller opptjent, eventuelt rentesatser som er anvendt, som nevnt i artikkel 5 nr. 2 i direktiv 2014/92/EU, i den perioden gebyroppgaven gjelder. Tilleggsopplysningene som angis i denne tabellen, skal omfatte alle opplysninger som kreves i henhold til nasjonale bestemmelser.
2. Ved utfylling av tabellen skal betalingstjenesteytere følge presentasjonsformatet fastsatt i denne forordningen, dersom det er relevant.
3. Betalingstjenesteytere skal slette denne tabellen dersom de ikke framlegger opplysninger av den typen som er angitt i nr. 1.

Artikkel 17

Merkenavn

Dersom et merkenavn brukes, skal dette angis umiddelbart etter navnet på tjenesten, med standard skrifttype som angitt i artikkel 1 nr. 3 bokstav d) og i hakeparentes.

Artikkel 18

Bruk av elektroniske midler

1. Dersom gebyroppgaven framlegges elektronisk, kan betalingstjenesteytere, forutsatt at forbrukeren samtidig får en kopi av gebyroppgaven i samsvar med malen fastsatt i vedlegget og utfylt som angitt i artikkel 2–17, utelukkende foreta følgende endringer i malen:

a) Som unntak fra artikkel 1 nr. 3 bokstav d), øke skrifttypenes størrelse, forutsatt at forholdet mellom de ulike størrelsene beholdes som angitt i artikkel 1 nr. 3.

b) Dersom dimensjonene på de elektroniske verktøyene gjør at bruken av flere tabeller og kolonner vil gjøre gebyroppgaven vanskelig å lese, kan det brukes en enkelt kolonne eller en enkelt tabell, forutsatt at rekkefølgen på opplysningene, avsnittene og underavsnittene beholdes.

c) Bruke elektroniske verktøyer, for eksempel flerlagsteknikk og sprettoppvinduer, forutsatt at overskriften på gebyroppgaven, det felles symbolet, avsnittene og underavsnittene vises klart og tydelig og kommer i samme rekkefølge.

2. Bruken av de elektroniske verktøyene nevnt i nr. 1 bokstav c) skal ikke være forstyrrende slik at den kan avlede forbrukeren fra opplysningene i gebyroppgaven. Opplysninger som vises ved bruk av flerlagsteknikk og sprettoppvinduer, skal begrenses til opplysningene nevnt i denne forordningen.

Artikkel 19

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 28. september 2017.

For Kommisjonen

Jean-Claude Juncker

President

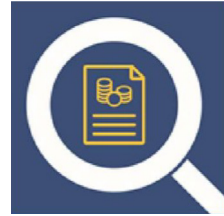
Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Undervedlegg 1

Mal for gebyroppgave

Gebyroppgave

[Kontotilbyderens navn]

[Kontotilbyderens kontaktopplysninger]

[Kundens navn]

[Kontaktopplysninger]

Konto	
Kontoidentifikasjon	
Periode	Fra til
Dato	

- Dette dokumentet gir en oversikt over alle gebyrer for betalingskontotjenester i perioden angitt ovenfor.
- Det gir også opplysninger om eventuelle renter som er betalt eller opptjent i dette tidsrommet.
- Opplysninger om enkeltstående transaksjoner og saldoer finnes i kontoutskriftene.

Sammendrag av gebyrer og renter

Samlede betalte gebyrer (samlet betaling av gebyrer for pakker av tjenester og gebyrer betalt i alt) [•]

Renter betalt i alt [•]

Renter opptjent i alt [•]

Samlet kostnadsindikator [•]

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Detaljert oversikt over gebyrer betalt for kontoen

Tjeneste	Gebyr			I alt
	Antall ganger tjenesten er brukt	Gebyr per enhet	Antall ganger gebyret er belastet	
Generelle kontotjenester				
[•]				
Omfatter en <i>pakke av tjenester</i> som består av: Gebyrer for ytterligere tjenester er belastet separat				[•]
Betalinger (unntatt kort)				[•]
Kort og kontanter				[•]
Brukskontokreditt og tilknyttede tjenester				[•]
Andre tjenester				[•]
Gebyrer betalt i alt				[•]

Detaljert oversikt over gebyrer som inngår i pakken av tjenester

Pakke av tjenester	Gebyr	Antall ganger gebyret er belastet
« <i>Pakke av tjenester</i> » [merkenavn, dersom det er relevant] Omfatter: Gebyrer for ytterligere tjenester er belastet separat.	[•]	[•]

Opplysninger om renter betalt for kontoen

	Renter Rentesats	Renter
		[•]
Renter betalt i alt		[•]

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Opplysninger om renter opptjent på kontoen

	Renter Rentesats	Renter
«Kontobetegnelse»		[●]
Renter opptjent i alt		[●]

Tilleggsopplysninger

[●]

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Vedlegg 5

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/34 av 28. september 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for det standardiserte presentasjonsformatet for dokumentet med gebyropplysninger og dets felles symbol i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU av 23. juli 2014 om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og tilgang til betalingskontoer med grunnleggende funksjoner¹, særlig artikkel 4 nr. 6 tredje leddet, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til direktiv 2014/92/EU skal medlemsstatene sikre at betalingstjenesteytere gir forbrukerne et dokument med gebyropplysninger på papir eller et annet varig medium, som inneholder de standardiserte begrepene i den endelige listen over de mest representative betalingskontotjenestene, og dersom tjenestene tilbys av en betalingstjenesteyter, de tilsvarende gebyrene for hver av disse tjenestene. De endelige listene skal offentliggjøres av medlemsstatene, som skal anvende den standardiserte EU-terminologien fastsatt i delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32².
- 2) For å sikre at dokumentet med gebyropplysninger oppfyller målene i direktiv 2014/92/EU og samtidig gir forbrukeren alle relevante opplysninger på en måte som gjør det lettere å foreta sammenligninger og øker åpenheten, bør betalingstjenesteytere anvende en standardisert mal for dokumentet med gebyropplysninger, sammen med klare anvisninger om

hvordan dokumentet med gebyropplysninger skal fylles ut.

- 3) Ettersom hensikten med dokumentet med gebyropplysninger er å gi forbrukerne opplysninger før de inngår en avtale om betalingskonto, slik at de skal kunne sammenligne tilbud om betalingskonto, bør betalingstjenesteyterne bruke den standardiserte malen og utarbeide ett dokument med gebyropplysninger for hver betalingskonto de tilbyr forbrukerne.
- 4) For at forbrukerne skal ha mulighet til å velge det kontotilbudet som best dekker deres behov, og samtidig sikre et høyt standardiseringsnivå, bør det være mulig å presentere en egnet kombinasjon av pakker, og følgelig bør betalingstjenesteyteren kunne utarbeide flere enn ett dokument med gebyropplysninger for samme betalingskonto, forutsatt at det inngår minst én pakke i hvert dokument.
- 5) For å gjøre det lettere for forbrukeren å forstå hva de ulike typene pakker inneholder og gebyrene for dem, bør dokumentet med gebyropplysninger inneholde separate lister over pakkene.
- 6) Dersom tjenester ut over det antallet som inngår i en pakke, og som ikke inngår i den endelige nasjonale listen over de mest representative tjenestene og derfor ikke framgår av dokumentet med gebyropplysninger, skal de vises i en egen tabell og ikke kombineres med opplysninger om innholdet i pakkene, slik at forbrukerne får en klar oversikt over pakken.
- 7) Ettersom innholdet i hvert dokument med gebyropplysninger som gis forbrukerne, er avhengig av hvilke tjenester den enkelte betalingstjenesteyteren tilbyr og av den enkelte medlemsstatens endelige liste over de mest representative betalingskontotjenestene, bør

¹ EUT L 257 av 28.8.2014, s. 214.

² Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/32 av 28. september 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/92/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for en standardisert EU-terminologi for de mest representative betalingskontotjenestene (se EUT L 6 av 11.1.2018, s. 3).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

malen for dokumentet med gebyropplysninger inneholde visse avsnitt som de ulike tjenestene bør grupperes under for å sikre at betalingskontoer som tilbys på det indre markedet, kan sammenlignes.

- 8) Malen for dokumentet med gebyropplysninger bør inneholde en egen tabell til bruk for betalingstjenesteytere som også er pålagt å framlegge en samlet kostnadsindikator.
- 9) Denne forordningen bygger på utkastet til tekniske gjennomføringsstandarder som Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet — EBA) har framlagt for Kommisjonen.
- 10) EBA har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske gjennomføringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010³.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Mal for dokumentet med gebyropplysninger og dets felles symbol

1. Betalingstjenesteytere skal bruke malen som fastsatt i vedlegget og fylle den ut som angitt i artikkel 2–13.
2. Betalingstjenesteytere skal ikke endre malen for dokumentet med gebyropplysninger ved å fylle den ut på en annen måte enn det som er fastsatt i denne forordningen. Særlig skal betalingstjenesteytere følge den rekkefølgen av opplysninger, avsnitt og underavsnitt som er fastsatt i malen. Dokumentet med gebyropplysninger skal
 - a) presenteres i stående A4-format,
 - b) ha overskriften «Dokument med gebyropplysninger» midtstilt øverst på første side, mellom betalingstjenesteyterens logo øverst til venstre i dokumentet og det felles symbolet øverst til høyre i dokumentet,

- c) inneholde det felles symbolet, som skal være 2,5 cm × 2,5 cm og vises som angitt i malen fastsatt i vedlegget,
- d) fylles ut med skrifttypen Arial eller lignende og skriftstørrelse 11, unntatt i overskriften «Dokument med gebyropplysninger», som skal ha skriftstørrelse 16 og fet skrift, i avsnittene, som skal ha skriftstørrelse 14 og fet skrift, og i underavsnittene, som skal ha skriftstørrelse 12 og fet skrift, med mindre en større skriftstørrelse eller bruk av punktskrift for personer med nedsatt synsevne enten kreves i henhold til nasjonal lovgivning eller er avtalt mellom forbrukeren og betalingstjenesteyteren,
- e) gjengis i svart og hvitt, med unntak for betalingstjenesteyterens logo og det felles symbolet, som kan gjengis i farger som fastsatt i artikkel 2,
- f) ha avsnitt satt inn i felt med en halvmørk gråfarge med fargekode 166,166,166 etter RGB-fargemodellen og underavsnitt satt inn i felt med en lys gråfarge med fargekode 191,191,191 etter RGB-fargemodellen,
- g) ha nummererte sider.

3. Betalingstjenesteyterne skal framlegge et eget dokument med gebyropplysninger for hver betalingskonto de tilbyr forbrukere.
4. Uten hensyn til om det tilbys en betalingskonto med grunnleggende funksjoner som nevnt i kapittel IV i direktiv 2014/92/EU, kan en betalingstjenesteyter som bare tilbyr forbrukere én type betalingskonto som kan kombineres med ulike pakker av tjenester som nevnt i artikkel 4 nr. 3 i direktiv 2014/92/EU, utarbeide flere enn ett dokument med gebyropplysninger for denne kontoen, forutsatt at hvert dokument med gebyropplysninger omfatter minst én pakke.

Artikkel 2

Felles symbol og betalingstjenesteyterens logo

1. Dersom det felles symbolet skal gjengis i farger, skal bakgrunnen ha fargemønsteret med RGB-fargekode 0/51/153 (heksadesimalverdi: 003399) og symbolet ha fargemønsteret med RGB-fargekode 255/204/0 (heksadesimalverdi: FFCC00).
2. Betalingstjenesteyterens logo skal ha samme størrelse som det felles symbolet.
3. Logoen kan bare gjengis i farger dersom det felles symbolet også er gjengitt i farger. Dersom det felles symbolet trykkes i svart og hvitt, skal det være lett leselig.

³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Artikkel 3

Kontotilbyderens navn

Navnet på betalingstjenesteyteren som tilbyr kontoen, skal angis med fet skrift, venstrejustert.

Artikkel 4

Kontobetegnelse

Kontobetegnelsen skal angis med fet skrift, venstrejustert, under kontotilbyderens navn.

Artikkel 5

Dato

Datoen da betalingstjenesteyteren sist oppdaterte dokumentet med gebyropplysninger, skal angis, med samme skrifttype som angitt i artikkel 1 nr. 2 bokstav d), venstrestilt under kontobetegnelsen.

Artikkel 6

Innledning

1. Teksten i innledningen i malen skal gjengis som sådan i dokumentet med gebyropplysninger, med linjeavstand 1,15 samt 0 pt før og 10 pt etter teksten.
2. Betalingstjenesteytere skal erstatte hakeparentesene med navnene på dokumentene som skal overleveres før avtaleinngåelsen, og på avtaledokumentene.

Artikkel 7

Tabell over tjenester og gebyrer

1. I tabellen over tjenester og gebyrer skal betalingstjenesteytere føre opp alle tjenester som inngår i den endelige nasjonale listen over de mest representative betalingskontotjenestene nevnt i artikkel 3 nr. 5 i direktiv 2014/92/EU, dersom betalingstjenesteyteren tilbyr slike tjenester, sammen med de tilsvarende gebyrene, som følger:
 - a) Tjenestene skal settes inn i kolonnen «Tjeneste», venstrejustert, med fet skrift.
 - b) Hver enkelt tjeneste skal angis én gang og føres opp i det relevante underavsnittet i tabellen; for eksempel skal både åpning og forvaltning av kontoen føres opp i underavsnittet «Generelle kontotjenester».
 - c) Gebyrene som tilsvarer tjenestene, skal føres i kolonnen «Gebyr», høyrejustert.
 - d) Dersom gebyret belastes med regelmessige intervaller og ikke for hver gang

tjenesten benyttes, skal intervallet angis i kolonnen «Gebyr», venstrejustert, etterfulgt av tilsvarende gebyr for det aktuelle tidsrommet, høyrejustert, mens det samlede årsgebyret skal angis i raden rett under intervallet, med fet skrift, venstrejustert, med betegnelsen «Samlet årsgebyr», og det tilsvarende gebyret høyrejustert.

- e) Det skal brukes enkel linjeavstand, med 0 pt før og 0 pt etter hver tjeneste og hvert gebyr.
2. Dersom ingen av tjenestene som en betalings-tjenesteyter tilbyr, og som ville tilsvare et underavsnitt, inngår i den endelige nasjonale listen over de mest representative betalingskontotjenestene, skal hele raden som gjelder dette underavsnittet, slettes, også overskriften på underavsnittet.
 3. Dersom en betalingstjenesteyter ikke tilbyr en eller flere tjenester på den endelige nasjonale listen over de mest representative tjenestene nevnt i artikkel 3 nr. 5 i direktiv 2014/92/EU, eller dersom den aktuelle tjenesten ikke er gjort tilgjengelig sammen med kontoen, skal ordlyden «tjeneste ikke tilgjengelig» benyttes.
 4. Dersom det under følgende omstendigheter kreves særskilte gebyrer, skal betalings-tjenesteytere i en egen rad i kolonnen «Gebyr» for den aktuelle tjenesten gi en beskrivelse av hver enkelt gebyrpliktige handling, kanal eller vilkår («gebyrtyper»):
 - a) For ulike gebyrpliktige handlinger knyttet til ytelse av den samme tjenesten, for eksempel etableringsgebyr og gebyrer for hver gang tjenesten ytes.
 - b) For ulike kanaler der den samme tjenesten anmodes om, brukes eller tilbys, for eksempel per telefon, i filial eller på internett.
 - c) Avhengig av om et bestemt vilkår for den samme tjenesten er oppfylt, for eksempel om en nedre eller øvre beløpsgrense for betalingsoverføringer eller kontantuttak er overholdt. Beskrivelsen skal være venstrejustert og gebyret høyrejustert.
 5. Dersom det kreves gebyrer basert på en kombinasjon av flere gebyrtyper, for eksempel gebyrer som varierer etter kanal og etter om beløpsgrensen er overskredet eller ikke, skal betalingstjenesteytere, i tillegg til å anvende nr. 4, gi en beskrivelse av hver ytterligere gebyrtype, innrykket fra høyre.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Artikkel 8

Presentasjon av pakker av tjenester som omfattes av gebyrene i underavsnittet «Generelle kontotjenester»

1. Dersom en pakke av betalingskontotjenester omfattes av gebyrene i underavsnittet «Generelle kontotjenester», skal alle tjenester som inngår i pakken, uten hensyn til om de er oppført på den endelige nasjonale listen over de mest representative betalingskontotjenestene nevnt i artikkel 3 nr. 5 i direktiv 2014/92/EU, angis i det avsnittet i tabellen som gjelder generelle kontotjenester, i raden for pakke av tjenester.
2. Betalingstjenesteytere skal ta med opplysninger om tilleggsgebyr for eventuelle tjenester ut over det antallet som inngår i pakken av tjenester som angitt i artikkel 10.
3. Dersom det samlede antallet tjenester i pakken ikke er begrenset, skal betalings-tjenesteytere slette erklæringen nederst i raden «Gebyrer for ytterligere tjenester belastes separat».
4. Hele raden for pakke av tjenester skal slettes dersom en pakke av tjenester ikke tilbys sammen med kontoen, og dersom pakken av tjenester belastes separat fra eventuelle gebyrer for generelle kontotjenester.

Artikkel 9

Presentasjon av pakker av tjenester som belastes separat fra gebyrene i underavsnittet «Generelle kontotjenester»

1. Betalingstjenesteytere som tilbyr en pakke av betalingskontotjenester sammen med kontoen, skal, dersom gebyret for pakken belastes separat fra eventuelle gebyrer i underavsnittet «Generelle kontotjenester» som nevnt i tabellen over tjenester og gebyrer, ta med følgende opplysninger i tabellen for pakke av tjenester:
 - a) En liste over alle tjenester som inngår i pakken, uten hensyn til om de er oppført på den endelige nasjonale listen over de mest representative betalingskontotjenestene som nevnt i artikkel 3 nr. 5 i direktiv 2014/92/EU.,
 - b) Det antallet av hver tjeneste som omfattes av gebyret for pakken, eller en opplysning om at antallet tjenester er ikke begrenset.
 - c) Gebyret for pakken, i kolonnen «Gebyr», høyrejustert.
2. Dersom gebyret for pakken belastes med regelmessige intervaller, skal intervallet angis

i kolonnen «Gebyr», venstrejustert, mens samlet årsgebyr skal angis på raden rett under intervallet, med fet skrift, med betegnelsen «Samlet årsgebyr».

3. Betalingstjenesteytere skal ta med opplysninger om tilleggsgebyr for eventuelle tjenester ut over det antallet som inngår i pakken av tjenester som angitt i artikkel 10.
4. Dersom det samlede antallet tjenester i pakken ikke er begrenset, skal betalings-tjenesteytere slette erklæringen nederst i tabellen som lyder «Gebyrer for ytterligere tjenester belastes separat».
5. Dersom dokumentet med gebyropplysninger gjelder flere enn en pakke som omfattes av nr. 1, skal betalingstjenesteytere gi opplysningene i henhold til denne artikkelen i en egen tabell for hver pakke, med angivelse av pakkens merkenavn dersom det er relevant.
6. Betalingstjenesteytere skal slette hele tabellen dersom pakken av tjenester ikke tilbys sammen med kontoen, eller dersom gebyret for pakken inngår i gebyret for generelle kontotjenester.

Artikkel 10

Tabell over tilleggsgebyrer for tjenester ut over det antallet som inngår i pakken av betalingskontotjenester

1. Betalingstjenesteytere skal i denne tabellen ta med opplysninger om tilleggsgebyrer for eventuelle tjenester ut over det antallet som inngår i en pakke som nevnt i artikkel 8 og 9, dersom disse opplysningene ikke er gitt i tabellen over tjenester og gebyrer, eller dersom det tilsvarende gebyret for tjenesten er forskjellig fra det som vises i tabellen.
2. Dersom betalingstjenesteytere tilbyr flere enn en pakke, og tilleggsgebyrene nevnt i nr. 1 varierer alt etter pakke, skal betalingstjenesteytere føre de ulike gebyrene opp separat for hver pakke og dersom det er relevant, angi pakkens merkenavn.
3. Ved utfylling av tabellen skal betalingstjenesteytere følge den presentasjonen og strukturen som er fastsatt i denne forordningen, der det er relevant.
4. Dersom et dokument med gebyropplysninger ikke inneholder noen opplysninger om pakker med tjenester, skal betalingstjenesteytere slette tabellen nevnt i nr. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Artikkel 11

Samlet kostnadsindikator

1. Dersom det kreves i henhold til nasjonale bestemmelser, skal betalingstjenesteytere angi den samlede kostnadsindikatoren i en egen tabell der de samlede årlige kostnadene for betalingskontoen oppsummeres.
2. Dersom de nasjonale bestemmelsene ikke krever at betalingstjenesteytere skal angi den samlede kostnadsindikatoren, skal betalingstjenesteyterne slette denne tabellen.

Artikkel 12

Merkenavn

Dersom et merkenavn brukes, skal dette angis umiddelbart etter navnet på tjenesten, med skrifttypen som angitt i artikkel 1 nr. 2 bokstav d) og i hakeparentes.

Artikkel 13

Bruk av elektroniske midler

1. Dersom dokumentet med gebyropplysninger framlegges elektronisk, kan betalingstjenesteyterne, forutsatt at forbrukeren samtidig får en kopi av gebyroppgaven i samsvar med malen fastsatt i vedlegget og utfylt som angitt i artikkel 2–12, utelukkende foreta følgende endringer i malen:
 - a) Som unntak fra artikkel 1 nr. 2 bokstav d), øke skrifttypenes størrelse, forutsatt at forholdet mellom de ulike størrelsene beholdes som angitt i artikkel 1 nr. 2.
 - b) Dersom dimensjonene på de elektroniske verktøyene gjør at bruken av flere tabeller og kolonner vil gjøre dokumentet med gebyropplysninger vanskelig å lese, kan det brukes en enkelt kolonne eller en enkelt

tabell, forutsatt at rekkefølgen på opplysningene, avsnittene og underavsnittene beholdes.

- c) Bruke elektroniske verktøyer, for eksempel flerlagsteknikk og sprettoppvinduer, forutsatt at overskriften på dokumentet med gebyropplysninger, det felles symbolet, innledningen, avsnittene og underavsnittene vises klart og tydelig og kommer i samme rekkefølge.
2. Bruken av de elektroniske verktøyene nevnt i nr. 1 bokstav c) skal ikke være forstyrrende slik at den kan avlede forbrukeren fra opplysningene i dokumentet med gebyropplysninger. Opplysninger som vises ved bruk av flerlagsteknikk og sprettoppvinduer, skal begrenses til opplysningene nevnt i denne forordningen.

Artikkel 14

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

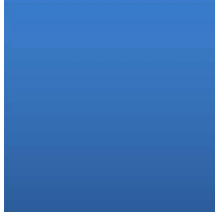
Utferdiget i Brussel 28. september 2017.

For Kommisjonen
Jean-Claude Juncker
President

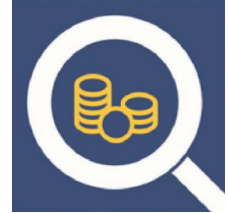
Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Undervedlegg 1

Mal for dokument med gebyropplysninger

Dokument med gebyropplysninger

Kontotilbyderens navn:

Kontobetegnelse:

Dato:

- I dette dokumentet opplyses det om gebyrene for bruk av de viktigste betalingskontotjenestene. Dette vil gjøre det lettere å sammenligne disse gebyrene med gebyrene for andre kontoer.
- Det kan også kreves andre gebyrer for bruk av tjenester knyttet til kontoen enn de gebyrene som er oppført her. Fullstendige opplysninger er tilgjengelige i [angi navn på dokumenter som er relevante før og etter avtaleinngåelse].
- En ordliste over begrepene som brukes i dette dokumentet, er tilgjengelig vederlagsfritt.

Tjeneste	Gebyr
Generelle kontotjenester	
[<i>hovedtjeneste</i>] [varenavn]	[•]
Omfatter en <i>pakke av tjenester</i> som består av: Gebyrer for ytterligere tjenester belastes separat.	
Betalinger (unntatt kort)	[•]
Kort og kontanter	[•]
Brukskontokreditt og tilknyttede tjenester	[•]
Andre tjenester	[•]

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 171/2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/92/EU om sammenlignbarheten av gebyrer forbundet med betalingskontoer, bytte av betalingskontoer og adgang til å opprette og bruke betalingskontoer med grunnleggende funksjoner og forordningene (EU) 2018/32, (EU) 2018/33 og (EU) 2018/34

Pakke av tjenester	Gebyr
[merkenavn]	[•] [•]

Gebyrer for ytterligere tjenester belastes separat.

Opplysninger om tilleggstjenester

Opplysninger om gebyrer for tjenester ut over det antallet tjenester som omfattes av pakken av tjenester (unntatt gebyrer angitt ovenfor)

Tjeneste	Gebyr
[merkenavn]	[•]

Samlet kostnadsindikator	[•]
--------------------------	-----

=====

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og

serviceorganisasjon – 08/2023

